

Seminář

Ovzduší:

Novela zákona o ovzduší a vyhlášky 415/2012 Sb.

lektor:

Ing. Zbyněk Krayzel

2018

Aplikace *Identifikační listy a označení nebezpečných odpadů*

Komplet všech identifikačních listů nebezpečných odpadů včetně tvorby etiket pro označení nádob podle novely zákona o odpadech (implementace CLP).

více na www.envigroup.cz

**Bezplatný pravidelný servis o změnách v oblasti
podnikové ekologie a legislativy ŽP:**

stačí registrace na

www.envigroup.cz

Aktuální změny - Část D – Ochrana ovzduší

- [472/2017 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 257/2012 Sb., o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů](#)

Datum účinnosti od: 1. ledna 2018

Vydáno na základě: 73/2012 Sb.

Předpis mění: 257/2012 Sb.

Předmět úpravy:

Nové znění příloh č. 2 a 3 k vyhlášce č. 257/2012 Sb.:

- Příloha č. 2 - Vzor zprávy o halonech, systémech požární ochrany a hasicích přístrojích s halony podle § 11 odst. 2 zákona
- Příloha č. 3 - Vzor zprávy o fluorovaných skleníkových plynech získaných nebo předaných z nebo do jiného členského státu Evropské unie, o zneškodnění fluorovaných skleníkových plynů, uvedení na trh, znovuzískání, recyklaci, regeneraci a zneškodnění regulovaných látek

Změny v přílohách č. 4 a 5 k vyhlášce č. 257/2012 Sb.:

- Příloha č. 4 - Postup znovuzískávání regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů z chladicích zařízení
- Příloha č. 5 - Postup znovuzískávání regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů při recyklaci výrobků určených k požární ochraně

- [452/2017 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší](#)

Datum účinnosti od: 1. ledna 2018

Vydáno na základě: 201/2012 Sb.

Předpis mění: 415/2012 Sb.

Předmět úpravy:

Změny ve vyhlášce č. 415/2012 Sb. navazují na přijetí zákona č. 369/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Druhým důvodem ke změně vyhlášky je provedení transpozice směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2015/2193/EU ze dne 25. listopadu 2015 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší ze středních spalovacích zařízení (směrnice o MCP).

Novela dále reaguje na skutečnost, že kontaktní místo České republiky pro EU Pilot obdrželo žádost Evropské komise o informace ohledně provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrováné prevenci a omezování znečištění) do právního řádu České republiky. Přestože většina výtek k provedení cit. směrnice byla Komisí vysvětlena, některé nedostatky či nepřesnosti bylo vhodné v české právní úpravě opravit.

Dále byly zapracovány požadavky aktivity „Návrhy na řešení opatření k posílení konkurenceschopnosti a rozvoje podnikání v České republice z pohledu právních předpisů na ochranu životního prostředí“ (tzv. ekoaudit, například usnesení vlády ze dne 28. ledna 2015 č. 54, usnesení vlády ze dne 9. ledna 2017 č. 10).

Novela nově stanovuje:

- Náležitosti dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění (příloha č. 18 vyhlášky).
- Pro účely vyhlášky se nově rozumí oxidy dusíku (NO_x) jako oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjádřené jako oxid dusičitý.
- Stanovení specifických emisních limitů pro látky obtěžující zápachem (příloha č. 17 vyhlášky). Postup uvedený v příloze je možné využít, pouze pokud lze znečišťující látky obtěžující zápachem u stacionárního zdroje odvádět definovaným výduchem.

Novela částečně mění:

- Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování jednorázovým měřením (§ 4 vyhlášky).
- Vyhodnocení jednorázového měření (§ 5 vyhlášky).
- Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování kontinuálním měřením (§ 7 vyhlášky).
- Vyhodnocení kontinuálního měření (§ 8 vyhlášky).
- Vyhodnocení plnění emisních limitů při kontinuálním měření (§ 9 vyhlášky).
- Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem: mimo bilanci a emisní faktory upřesňuje novela další způsob zjišťování výpočtem: *součin měrné výrobní emise stanovené jednorázovým autorizovaným měřením a příslušné vztahné veličiny, pokud je tak stanoveno v povolení provozu.*
- Upřesnění výjimek pro platnost části třetí vyhlášky (Spalování paliv): stacionární zdroje, v nichž se spaliny používají pro přímý ohřev, pro sušení, pro vypalování nebo pro jinou tepelnou úpravu předmětů nebo materiálů; krematoria.
- Specifické emisní limity a stavové a vztahné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014 (tabulka 2 části I přílohy č. 2 k vyhlášce) se nově použijí také *pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, u nichž došlo ke změně, která může mít dopad na životní prostředí (§ 14 odst. 2).*
- Technické podmínky provozu spalovacích stacionárních zdrojů – nově doplněno: *Spalovací stacionární zdroje se uvádí do provozu a odstavují z provozu v co nejkratší možné době. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud je dodržena doba uvádění do provozu a odstavování z provozu stanovená podle rozhodnutí Evropské komise vydaného podle článku 41 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU (§ 15 odst. 6).*
- Ohlašování údajů o kvalitě paliv – nově upraveno: *Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně, pro která jsou stanoveny požadavky na kvalitu paliv v příloze č. 3 k této vyhlášce (§ 18 odst. 1).*

- Obecná ustanovení k tepelnému zpracování odpadu: pátá část vyhlášky (tepelné zpracování odpadu) se nově nevztahuje na *tepelné zpracování odpadu prováděné výhradně za účelem výzkumu a vývoje nebo zkoušení nových procesů tepelného zpracování odpadu, pokud je množství zpracovaného odpadu menší než 50 t za rok a cílem je zlepšení procesu tepelného zpracování odpadu.*
- Aktualizace požadavků na kvalitu paliv (příloha č. 3 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.).
- Aktualizace přílohy č. 5 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. (Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek).
- Aktualizace přílohy č. 8 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. (Podmínky provozu pro ostatní stacionární zdroje).
- Aktualizace přílohy č. 10 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. (Náležitosti provozní evidence).
- Aktualizace přílohy č. 11 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. (Náležitosti souhrnné provozní evidence).
- Aktualizace přílohy č. 13 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. (Obsahové náležitosti odborného posudku).
- Aktualizace přílohy č. 15 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. (Obsahové náležitosti rozptylové studie).

Změna v měření emisí (§ 3 vyhlášky):

- Úvodní měření (nové zdroje, po změnách na zdrojích) – z lhůty do 3 měsíců prodloužení na lhůtu *do 4 měsíců*.
- nově se měří emise 1x za 3 roky: *Broušení kovů a plastů s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 100 kW, kód 4.13 přílohy č. 2 zákona, pokud jsou vybaveny zařízením ke snižování emisí.*
- U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad.

Změny v Části II přílohy č. 2 vyhlášky (Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW):

- Přísnější emisní limity platí až od 20.12.2018 (*pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 1. zářím 2013, a které byly uvedeny do provozu nejpozději 1. září 2014*).
- Pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů *1. září 2013 nebo později a pro stacionární zdroje, které byly uvedeny do provozu po 1. září 2014* již platí přísnější specifické emisní limity od 1.1.2018.
- Stále platí výjimka u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících plynná paliva: přísnější emisní limity se uplatní až od 1. ledna 2020. Do 31. prosince 2019 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje emisní limity uvedené v tabulkách 1.1.2, 1.2.2 a 1.3.2 části II přílohy č. 2 vyhlášky.

Přechodná ustanovení vyhlášky č. 452/2017 Sb.

1. Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 3.1.2, 3.2.2 a 3.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se u spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedených do provozu před 20. prosincem 2018, které dodávají alespoň 50 % užitého tepla, stanoveno jako klouzavý průměr za období 5 let, v podobě páry či teplé nebo horké vody do veřejné sítě dálkového vytápění, uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.1.2, 2.2.2 a 2.2.3 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, s výjimkou emisního limitu pro SO₂, který nesmí být vyšší než 1 100 mg.m⁻³.
2. Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.3.2 a 3.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se u plynových turbín o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedených do provozu před 20. prosincem 2018 a u plynových turbín, které byly uvedeny do provozu nejpozději 20. prosince 2018, používaných k pohonu plynových kompresorů nezbytných pro zajištění bezpečnosti vnitrostátních plynárenských přepravních soustav uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické emisní limity stanovené v tabulce 1.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.
3. Specifické emisní limity VOC_E pro činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedené v bodech 1.1., 1.2., 4.7. a 7., dále specifické emisní limity VOC_F pro činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedené v bodě 4.2., 6. a 7. a specifický emisní limit TOC pro činnost s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedený v bodě 6. přílohy č. 5 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se uplatní od 1. ledna 2019. Do té doby se pro tyto činnosti použijí emisní limity podle dosavadní právní úpravy.
4. Zjišťování úrovně znečišťování výpočtem stanovené v bodu 4.5. části II přílohy č. 8 k vyhlášce (Kamenolomy, povrchové doly paliv nebo jiných nerostných surovin, zpracování kamene, paliv nebo jiných nerostných surovin (především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění drcení a doprava), výroba nebo zpracování umělého kamene, ušlechtilá kamenická výroba, příprava stavebních hmot a betonu, recyklační linky stavebních hmot, o celkové projektované kapacitě vyšší než 25 m³ za den [kód 5.11. dle přílohy č. 2 zákona]), provádí provozovatel poprvé za rok 2019. Toto přechodné ustanovení se nevztahuje na provozovatele kamenolomu.
5. Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.2.2 a 3.2.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, pro pístové spalovací motory o jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším spalující skládkový plyn se uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje emisní limity stanovené v tabulce 1.2.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.
6. Údaje souhrnné provozní evidence za rok 2017 se ohlašují podle dosavadní právní úpravy.

**Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší – základní povinnosti provozovatelů zdrojů znečišťování ovzduší –
stav k 18.1.2018**

ing. Zbyněk Krayzel, Poupětova 13/1383, 170 00 Praha 7 Holešovice

266 711 179, 602 829 112

ZBYNEK.KRAYZEL@SEZNAM.CZ WWW.KRAYZEL.CZ

ÚVOD

V roce 2012 byl ukončen legislativní proces přípravy a schvalování nového zákona o ochraně ovzduší. Byl uveden ve sbírce zákonů pod číslem **201/2012 Sb.** V **účinnost vstoupil 1.9.2012** (s několika výjimkami jako poplatková agenda, kompenzace aj.) a byl již 6 x novelizován, poslední a poměrně zásadní novela byla **zákon č. 369/2016 Sb.**

Není to ale jediný předpis, řešící problematiku, týkající se ochrany ovzduší. Druhým z nich je zákon č. **73/2012 Sb.**, o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech.

Dalšími jsou pak zákon č. **695/2004 Sb.**, o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění následných předpisů, **zákon č. 383/2012 Sb.**, o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.

Za předpis, týkající se ochrany ovzduší lze považovat i zákon č. **85/2012 Sb.**, o ukládání oxidu uhličitého do přírodních hominových struktur a o změně některých zákonů.

Tyto předpisy mají řadu prováděcích předpisů (či novel) a celá problematika je nesmírně složitá. Tento příspěvek je stručným úvodem do problematiky, nemůže nahradit podrobné studium těchto právních aktů a jejich prováděcích předpisů.

OBSAH

KAPITOLA I – LEGISLATIVNÍ ČÁST	3
KAPITOLA II – ZÁKON NA OCHRANU OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI	9
KAPITOLA III – PROVÁDĚCÍ PŘEDPISY K ZÁKONU O OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POPIS	14
KAPITOLA III.1. – VYHLÁŠKA Č. 415/2012 SB., O PŘÍPUSTNÉ ÚROVNI ZNEČIŠŤOVÁNÍ A JEJÍM ZJIŠŤOVÁNÍ A O PROVEDENÍ NĚKTERÝCH DALŠÍCH USTANOVENÍ ZÁKONA O OCHRANĚ OVZDUŠÍ.....	14
KAPITOLA III.2. – VYHLÁŠKA Č. 312/2012 SB., O STANOVENÍ POŽADAVKŮ NA KVALITU PALIV POUŽÍVANÝCH PRO VNITROZEMSKÁ A NÁMOŘNÍ PLAVIDLA Z HLEDISKA OCHRANY OVZDUŠÍ.....	20
KAPITOLA III.3. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 351/2012 SB., O KRITÉRIÍCH UDRŽITELNOSTI BIOPALIV	21
KAPITOLA IV – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ	21
KAPITOLA IV.1. – POSTUP PŘI APLIKACI NOVÉ LEGISLATIVY U ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, BLOKOVÉ SCHÉMA.....	21
KAPITOLA IV.2. – OKRUHY ZÁKLADNÍCH POVINNOSTÍ	25
KAPITOLA IV.2.1. LEGISLATIVA.....	25
KAPITOLA IV.2.2. AGENDA SPRÁVNÉHO ZAŘAZENÍ ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ MEZI VYJMENOVANÉ A NEVYJMENOVANÉ ZDROJE, ZNALOST ŠKODLIVIN Z NĚJ UNIKAJÍCÍ	26
Kapitola IV.2.3. Paliva a suroviny, vstupující do procesů.....	27

KAPITOLA IV.2.4. ZNALOST A DODRŽOVÁNÍ EMISNÍCH LIMITŮ, STANOVENÝCH PRO ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ A PLNĚNÍ PODMÍNEK PROVOZOVÁNÍ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, PLNĚNÍ EMISNÍCH STROPŮ, IMISNÍ LIMITY A TMAVOST KOUŘE.....	29
KAPITOLA IV.2.5. POVOLOVACÍ AGENDA. INSTALACE NOVÝCH ZDROJŮ NEBO ZMĚNY NA ZDROJÍCH S DOPADEM NA OVZDUŠÍ PROVÁDĚT POUZE PO VYDÁNÍ ZÁVAZNÉHO STANOVISKA ČI POVOLENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ORGÁNU STÁTNÍ SPRÁVY.	33
KAPITOLA IV.2.6. POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. PROVOZNÍ A TECHNOLOGICKÁ KÁZEŇ, NÁVODY A PROVOZNÍ ŘÁDY VÝROBCŮ ČI DODAVATELŮ. ODSTRAŇOVÁNÍ NEBEZPEČNÝCH STAVŮ OHROŽUJÍCÍCH KVALITU OVZDUŠÍ, OPATŘENÍ K PŘEDCHÁZENÍ HAVÁRIÍ APOD..	37
KAPITOLA IV.2.7. ZJIŠŤOVÁNÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. MĚŘENÍ EMISÍ NA VŠECH VÝSTUPECH DO OVZDUŠÍ, STANOVENÍ EMISE VÝPOČTEM (BILANCE, KOMBINACE MĚŘENÍ A BILANCE, EMISNÍ FAKTORY).	38
KAPITOLA IV.2.8. PROVOZNÍ EVIDENCE ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ	42
KAPITOLA IV.2.9. PROVOZNÍ ŘÁD (DŘÍVE SOUBOR TPP A TOO), ZPRACOVÁVAJÍ PROVOZOVATELE VŠECH ZDROJŮ, OZNAČENÝCH VE SLOUPCI C PŘÍLOHY Č. 2 K ZÁKONU O OVZDUŠÍ.....	43
KAPITOLA V. POPLATKY ZA ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ (POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ), SOUHRN PROVOZNÍ EVIDENCE, BILANCE VOC A OSTATNÍ OHLAŠOVACÍ AGENDY (IRZ, E-PRTR, FREONY, HALONY.....)	44
Kapitola V.1. Úvod do problematiky ohlašování, základní pravidla a povinnosti	44
Kapitola V.2. Poplatkové přiznání	45
Kapitola V.3. SPE– Zpracování a ohlášení souhrnné Provozní evidence	47
Kapitola V.4. Bilance organických rozpouštědel.....	48
KAPITOLA VI – DALŠÍ POVINNOSTI A KOMENTÁŘE.....	50
KAPITOLA VI.1. – SPALOVÁNÍ ODPADŮ A SPOLUSPALOVÁNÍ ODPADŮ	50

KAPITOLA I – LEGISLATIVNÍ ČÁST

Platná legislativa - přehled stávajících platných předpisů ČR v ochraně ovzduší.

V současné době je v právní moci nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, **účinný od 1.9.2012** (s některými výjimkami). Tento zákon nahradil zákon č. 86/2002 Sb., a také zrušil prakticky veškeré prováděcí předpisy podle zákona č. 86/2002 Sb.

Byl již novelizován a to zákonem č. 64/2014 Sb., zákonem č. 87/2014 Sb., zákonem č. 382/2015 Sb., **zákonem č. 369/2016 Sb.,** zákonem č. 183/2017 Sb. a zákonem č. 225/2017 Sb.

Postupně jsou přijímány nové prováděcí předpisy:

1. Vyhláška č. 312/2012 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv, používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší. Účinnost od 1.října 2012. Novela č 154/2014 Sb.
2. Vyhláška č. 330/2012 Sb., o způsobu posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění, rozsahu informování veřejnosti o úrovni znečištění a při smogových situacích (tzv. imisní vyhláška). Účinnost od 15.října 2012.
3. Nařízení vlády č. 351/2012 Sb., o kritériích udržitelnosti biopaliv. Účinnost od 1. listopadu 2012.
4. Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší. Účinnost od 1. prosince 2012. Byla novelizována a to vyhláškou č. 155/2014 Sb., 406/2015 Sb., 171/2016 Sb. a 452/2017 Sb.
5. Nařízení vlády č. 56/2013 Sb., o stanovení pravidel pro zařazení silničních motorových vozidel do emisních kategorií a o emisních plakétách. Účinnost od 23.3.2013.

POZOR!!!: Nařízení vlády č. 146/2007 Sb., které mj. stanovovalo povinnost stanovování účinnosti spalování bylo zrušeno. Existují ale další předpisy, které řeší problematiku účinnosti kotlů či účinnosti spalování.

POZOR!!!: Vyhláška č. 34/2016, o čištění, kontrole a revizi spalinové cesty. **Není předpisem na ochranu ovzduší. Jde o výkladový předpis k zákonu č. 133/1985 Sb., o požární ochraně.**

Další důležité dokumenty a materiály – Věstníky MŽP

Věstník MŽP č. 1-2/2013 uvádí:

- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší k **zařazování chovů hospodářských zvířat** podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší, k výpočtu emisí znečišťujících látek z těchto stacionárních zdrojů a k seznamu technologií snižujících emise z těchto stacionárních zdrojů
- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke stanovení **roční hmotnostní bilance těkavých organických látek** podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší.

Věstník MŽP č. 7/2013 uvádí:

- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke **sčítání jmenovitých tepelných příkonů spalovacích stacionárních zdrojů a projektovaných kapacit jiných stacionárních zdrojů** a k jejich zařazování podle zákona o ochraně ovzduší.
- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší pro osoby autorizované k certifikaci procesu výrobního řetězce udržitelných biopaliv a ověřování zprávy o emisích u dodavatelů pohonných hmot podle § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Včetně příloh 1 a 2.

Věstník MŽP č. 8/2013 uvádí:

- Metodický pokyn MŽP, odboru ochrany ovzduší, k definici nízkoemisního spalovacího zdroje
- Metodický pokyn MŽP, Odboru ochrany ovzduší, ke způsobu **stanovení specifických emisních limitů pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem** jiné než spalovny odpadu a cementářské rotační pece
- Metodický pokyn MŽP, odboru ochrany ovzduší, pro vypracování rozptylových studií podle § 32 odst. 1 písm. e) zákona č. 201/2012 o ochraně ovzduší (Příloha 1: Metodická příručka modelu SYMOS, Příloha 2: Metodika výpočtu podílu frakcí částic PM10 a PM2,5 v emisích tuhých znečišťujících látek a výpočtu podílu emisí NO2 v NOx. Příloha 3: Metodika výpočtu resuspendovaných částic tuhých znečišťujících látek z povrchu zpevněných komunikací.).

Věstník MŽP č. 7/2012 uvádí:

- **Metodický návod odboru odpadů MŽP – Komunitní obecní kompostárna** Postup při projektování a zřizování kompostárny jako zařízení pro prevenci vzniku odpadů dle § 10a zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech ve znění pozdějších předpisů. **Tento návod se dotýká i ovzduší.**

Věstník MŽP č. 2/2014 uvádí:

- **Metodický pokyn ke schvalování provozu bioplynových stanic a stanovování závazných podmínek provozu z hlediska ochrany životního prostředí.**

Věstník MŽP č. 1/2016 uvádí:

- Provozní řád Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (ISPOP)
- Sdělení, kterým se stanoví seznam stanic zahrnutých do státní sítě imisního monitoringu
- **Sdělení, jímž se stanovují emisní faktory podle § 12 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 415/2012 Sb.**

Věstník MŽP č. 4/2016 uvádí:

- Sdělení odboru ochrany ovzduší o vydání programu zlepšování kvality ovzduší aglomerace Ostrava/Karviná/Frýdek-Místek CZ08A
- Sdělení odboru ochrany ovzduší o vydání programu zlepšování kvality ovzduší zóna Moravskoslezsko – CZ08Z

Věstník MŽP č. 5/2016 uvádí:

- **Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší pro vypracování odborných posudků osobou autorizovanou podle § 32 odst. 1 písm. d) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší**
- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP o vydání programu zlepšování kvality ovzduší aglomerace Praha – CZ01

Věstník MŽP č. 6/2016 uvádí:

- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP o vydání Programu zlepšování kvality ovzduší zóna Střední Čechy – CZ02
- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP o vydání Programu zlepšování kvality ovzduší zóna Jihozápad – CZ03
- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP o vydání Programu zlepšování kvality ovzduší zóna Severozápad – CZ04
- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP o vydání Programu zlepšování kvality ovzduší zóna Severovýchod – CZ05
- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP o vydání Programu zlepšování kvality ovzduší aglomerace Brno – CZ06A
- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP o vydání Programu zlepšování kvality ovzduší zóna Jihovýchod – CZ06Z
- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP o vydání Programu zlepšování kvality ovzduší zóna střední Morava – CZ07
- **Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP o vydání aktualizace metodického pokynu k vyhlášení nízkemisních zón a o stanovení podmínek vydávání emisních plaket**

PŘÍLOHY

Příloha č. 1: Opatření obecné povahy o vydání PZKO zóna Střední Čechy – CZ02

Příloha č. 2: Opatření obecné povahy o vydání PZKO zóna Jihozápad – CZ03

Příloha č. 3: Opatření obecné povahy o vydání PZKO zóna Severozápad – CZ04

Příloha č. 4: Opatření obecné povahy o vydání PZKO zóna Severovýchod – CZ05

Příloha č. 5: Opatření obecné povahy o vydání PZKO aglomerace Brno – CZ06A

Příloha č. 6: Opatření obecné povahy o vydání PZKO zóna Jihovýchod – CZ06Z

Příloha č. 7: Opatření obecné povahy o vydání PZKO zóna střední Morava – CZ07

Věstník MŽP č. 7/2016 uvádí:

- **Sdělení, kterým se stanoví seznam reprezentativních měřicích lokalit pro vyhlášení smogových situací**
- **Sdělení, kterým se oznamuje kódové označení vybraných údajů souhrnné provozní evidence stacionárních zdrojů**

Věstník MŽP č. 1/2017 uvádí:

Metodická pomůcka odboru ochrany ovzduší k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem

Sdělení odboru ochrany ovzduší, jímž se stanovují emisní faktory a poměry částic PM10 a PM2,5 v TZL pro posouzení ekologické proveditelnosti návrhu v rámci energetického auditu a energetického posudku podle postupu uvedeného v příloze č. 6 vyhlášky č. 480/2012 Sb., o energetickém auditu a energetickém posudku, v platném znění

Sdělení odboru ochrany ovzduší ve věci aktualizace Přechodného národního plánu

Věstník MŽP č. 10/2017 uvádí:

Sdělení odboru ochrany ovzduší, kterým se oznamuje kódové označení vybraných údajů souhrnné provozní evidence stacionárních zdrojů

Řada materiálů je kromě Věstníku MŽP současně publikována na stránkách MŽP, jsou zde o další materiály:

Dokumenty: http://www.mzp.cz/cz/metodicke_pokyny

- Metodický pokyn k nízkemisním zónám

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší se týká podmínek vyhlašování nízkemisních zón a vydávání emisních plaket podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Aktualizace 2016.

- Ověřování správnosti výsledků kontinuálního měření emisí znečišťujících látek vypouštěných do ovzduší ze stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší

Sdělení odboru ochrany ovzduší uvádí požadavky na roční ověřování správnosti výsledků kontinuálního měření dle § 6 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění. Tyto požadavky vycházejí ze závazné normy ČSN EN 141 81 Stacionární zdroje emisí – Prokazování jakosti automatizovaných měřicích systémů.

- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke sčítání stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší

Metodický pokyn stanoví pravidla pro sčítání jmenovitých tepelných příkonů a kapacit stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší podle § 4 odst. 7 a 8 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a jejich zařazení do přílohy č. 2 cit. zákona

- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke zpracování rozptylových studií.

"Kompletní metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke zpracování rozptylových studií ke stažení, včetně modelové příručky k SYMOS'97."

- Sdělení odboru ochrany ovzduší ke způsobu výpočtu očekávaných efektů SC 2.1 OPŽP

Sdělení popisuje způsob výpočtu očekávaných efektů při náhradě stávajících kotlů v rodinných domech moderními zdroji vytápění pro účely zpracování analýzy proveditelnosti k žádostem krajů v rámci Specifického cíle 2.1 Prioritní osy 2 Operačního programu Životní prostředí 2014-2020.

- Metodický pokyn ke způsobu stanovení specifických emisních limitů pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší stanoví způsob stanovení specifických emisních limitů pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem, jiné než spalovny odpadu a cementářské pece, v návaznosti na bod 2.2. přílohy č. 4 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

- Sdělení odboru ochrany ovzduší, jímž se stanovují emisní faktory podle § 12 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 415/2012 Sb.

Podle § 6 odst. 2 a odst. 9 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, a § 3 odst. 5 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, se namísto měření provádí zjišťování úrovně znečišťování výpočtem. Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem je uveden v § 12 této vyhlášky. Jedním ze způsobů výpočtu za účelem zjištění emisí, který je uveden v § 12 odst. 1 písm. b), je provedení součinnu emisního faktoru pro odpovídající skupinu stacionárních zdrojů a počtu jednotek příslušné vztažné veličiny na stacionárním zdroji v požadovaném časovém úseku. Hodnoty jednotlivých emisních faktorů pro odpovídající skupinu stacionárních zdrojů jsou obsahem tohoto sdělení. Tyto emisní faktory se použijí pro ohlašování údajů za rok 2016. Pro ohlašování údajů za rok 2015 se použijí emisní faktory uveřejněné ve Věstníku MŽP č. 2013/8.

- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší pro vypracování odborných posudků autorizovanou osobou

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší pro vypracování odborných posudků osobou autorizovanou podle § 32 odst. 1 písm. d) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

- Kódové označení vybraných údajů pro účely souhrnné provozní evidence podle zákona o ochraně ovzduší

Sdělení odboru ochrany ovzduší, kterým se oznamuje kódové označení vybraných údajů souhrnné provozní evidence stacionárních zdrojů na rok 2016 podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, a vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší.

- Metodický pokyn ke stanovení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke stanovení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek v souvislosti s plněním povinností podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, a vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší.

- Metodický pokyn k chovům hospodářských zvířat

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší k zařazení chovů hospodářských zvířat podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, k výpočtu emisí znečišťujících látek z těchto stacionárních zdrojů a k seznamu technologií snižujících emise z těchto stacionárních zdrojů

- Metodika hodnocení vlivu faktorů vnějšího prostředí na zdraví dětské populace

Metodika hodnocení vlivu faktorů vnějšího prostředí na zdraví dětské populace, s hlavním zřetelem na eliminaci zjištěných nepříznivých vlivů (využití zeleně při snižování imisních koncentrací PM10 a O3).

- [Sdělení odboru ochrany ovzduší k provozování a ke kontrole spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším](#)

Podle § 17 odst. 1 písm. h) a § 41 odst. 15 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, je provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, povinen zajistit jednou za dva roky provedení kontroly technického stavu a provozu zdroje odborně způsobilou osobou, přičemž první kontrola musí být provedena nejpozději do 31. prosince 2016. Toto sdělení je určeno odborně způsobilým osobám a provozovatelům těchto zdrojů.

- [Metodický pokyn k podmínkám schvalování bioplynových stanic před uvedením do provozu](#)

Hlavním účelem tohoto metodického pokynu je zavázat příslušné orgány státní správy v oblasti životního prostředí k jednotnému postupu při povolování a schvalování bioplynových stanic před uvedením do provozu a optimalizovat podmínky jejich provozu z hlediska životního prostředí.

- [Metodika pro stanovení produkce emisí znečišťujících látek ze stavební činnosti a stanovení opatření ke snížení vlivů stavební činnosti na imisní zatížení částicemi PM10](#)

Metodika pro stanovení produkce emisí znečišťujících látek ze stavební činnosti; Metodika pro stanovení opatření ke snížení vlivů stavební činnosti na imisní zatížení částicemi PM10

- [Emisní faktory a poměry částic PM10 a PM2,5 v TZL pro vypracování energetických posudků a auditů](#)

Sdělení odboru ochrany ovzduší obsahuje emisní faktory a poměry částic PM10 a PM2,5 v TZL pro posouzení ekologické proveditelnosti návrhu v rámci energetického auditu a energetického posudku podle postupu uvedeného v příloze č. 6 vyhlášky č. 480/2012 Sb., o energetickém auditu a energetickém posudku, v platném znění.

- [Metodická pomůcka k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze SZTE nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem](#)

Metodická pomůcka je určena právníkům a fyzickým osobám, které jsou povinny podle § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, u nových staveb nebo při změnách staveb stávajících využít pro vytápění teplo ze SZTE nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. Dále je určena orgánům ochrany ovzduší, které se zabývají povolováním zdrojů a vydáváním závazných stanovisek podle zákona o ochraně ovzduší. Je návodem autorizovaným osobám ke zpracování odborných posudků podle zákona o ochraně ovzduší a zpracovatelům energetických posudků podle zákona o hospodaření energií.

- [Přechodný národní plán České republiky](#)

Přechodný národní plán České republiky dle § 37 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, byl schválen rozhodnutím Evropské Komise C(2015) 2298 ze dne 10. 4. 2015 o oznámení předloženém Českou republikou týkajícím se přechodného národního plánu podle článku 32 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích.

- [Metodika pro výpočet přínosu výsadby izolační zeleně](#)

Metodika pro výpočet přínosu výsadby izolační zeleně včetně návodu na realizaci vhodné výsadby dřevin.

- [Metodika odhadu fugitivních emisí TZL z povrchových dolů paliv a jiných nerostných surovin](#)

Metodika pro stanovení emisí tuhých znečišťujících látek uvolňovaných do vnějšího ovzduší při těžbě paliv a nerostných surovin (vyjma kamenolomů).

<http://www.mzp.cz/cz/stanoviska> :

V této sekci jsou uvedeny nejdůležitější výklady a stanoviska MŽP a soudů, které se týkají aplikace právních předpisů na ochranu ovzduší. Jsou zde zařazena zejména stanoviska k interpretaci určitých ustanovení zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší, který je účinný od 1. září 2012.

- [Stanovisko k § 17 odst. 3 písm. g\) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění.](#)

Stanovisko k § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, podle kterého se nařizuje bezodkladné omezení provozu nebo odstavení zdroje v uvedených případech.

- [Stanovisko k aplikaci obecných a specifických emisních limitů podle zákona o ochraně ovzduší](#)

Stanovisko legislativního odboru a odboru ochrany ovzduší se týká aplikace obecných a specifických emisních limitů pro stacionární zdroje znečišťování ovzduší a jejich vzájemného vztahu

- [Stanovisko odboru legislativního a odboru ochrany ovzduší k přechodu práv a povinností vyplývajících z rozhodnutí vydaných podle zákona č. 201/2012 Sb.](#)

Společné stanovisko odboru legislativního a odboru ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí k přechodu práv a povinností, které vyplývají z rozhodnutí vydaných podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, bylo vydáno za účelem sjednocení postupu krajských úřadů v případech, kdy dojde ke změně provozovatele stacionárního zdroje. Stanovisko bylo zpracováno podle právního stavu platného ke dni 31.1.2016.

- [Stanovisko k platnosti rozhodnutí o autorizaci k vybraným činnostem vydaných podle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, po 1. září 2012](#)

Stanovisko k platnosti autorizací k vybraným činnostem, které byly vydány podle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, po nabytí účinnosti zákona č. 201/2012 Sb., kterým se od 1.9.2012 zrušuje zákon č. 86/2002 Sb.

- Stanovisko k intervalu jednorázového měření emisí znečišťujících látek

Stanovisko odboru ochrany ovzduší k intervalu jednorázového měření emisí znečišťujících látek podle nové právní úpravy v ochraně ovzduší.

- Stanovisko ke způsobu stanovení počtu provozních hodin spalovacích stacionárních zdrojů

Stanovisko odboru legislativního a odboru ochrany ovzduší ke způsobu stanovení počtu provozních hodin spalovacích stacionárních zdrojů podle vyhlášky č. 415/2012 Sb.

- Stanovisko odboru ochrany ovzduší k zařazení kalového hospodářství ČOV

Stanovisko odboru ochrany ovzduší k zařazení stacionárního zdroje znečišťování ovzduší – kalové hospodářství čistíren odpadních vod ke stažení

- Stanovisko ke kategorizaci těžby písku a šterkopisku z vody, podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší

Stanovisko odboru ochrany ovzduší ke kategorizaci těžby písku a šterkopisku z vody, podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší

- Stanovisko ke zpřístupňování informací podle § 30 odst. 1 písm. f) a g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

Stanovisko ke zpřístupňování informací podle § 30 odst. 1 písm. f) a g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, podle kterého orgány ochrany ovzduší aktivně zpřístupňují veřejnosti bez zbytečného odkladu srozumitelné informace o podaných žádostech o závazné stanovisko a povolení, a další zde uvedené údaje

- Stanovisko ke štěpkovacím zařízením dřevní hmoty

Stanovisko ke štěpkovacím zařízením dřevní hmoty a jejich zařazení podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění

- Stanovisko k definici stacionárního zdroje podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

Stanovisko k definici stacionárního zdroje podle § 2 písm. e) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ze které jsou vyjmuty stacionární technické jednotky používané k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů

- Stanovisko k zařazení vrtných souprav využívajících spalovací motory jako mobilní zdroje znečišťování ovzduší

Stanovisko odboru ochrany ovzduší se týká zařazení vrtných souprav mezi mobilní zdroje dle § 2 písm. f) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění.

- Stanovisko k povolování dieselagregátových záložních zdrojů

Stanovisko se týká některých otázek souvisejících s povolováním dieselagregátových záložních zdrojů podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

- Stanovisko k vyřazování spalovacích stacionárních zdrojů z Přečodného národního plánu

Stanovisko odboru ochrany ovzduší k problematice vyřazování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší z Přečodného národního plánu podle § 37 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění.

- Stanovisko k vybraným ustanovením § 15 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění zákona č. 382/2015 Sb.

Stanovisko odboru ochrany ovzduší a odboru legislativního k vybraným ustanovením § 15 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění zákona č. 382/2015 Sb. Jde o poplatkovou agendu.

- Stanovisko k aplikaci § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., zákona o ochraně ovzduší, ve znění zákona č. 369/2016 Sb.

Podle ustanovení § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší ve znění zákona č. 369/2016 Sb. (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“) je právnická a fyzická osoba povinna, je-li to technicky možné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. To neplatí, pokud energetický posudek prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné.

- Stanovisko k aplikaci výjimky z emisního limitu pro NOx pro kotle a teplovzdušné přímotopné stacionární zdroje s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW spalující plyné palivo a zkapalněný plyn

Stanovisko k aplikaci výjimky z emisního limitu pro NOx pro kotle a teplovzdušné přímotopné stacionární zdroje. **Nově vydané stanovisko, velmi důležité.**

- Formulář pro ohlašování údajů o kvalitě paliv

Formulář k plnění povinnosti podle § 16 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, odpovídající části II přílohy č. 3 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší. Ohlašovací povinnost se vztahuje na všechny osoby uvádějící na trh v České republice těžký topný olej, plynový olej a pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW, pro která jsou v příloze č. 3 vyhlášky stanovena kvalitativní kritéria.

Již stažená stanoviska:

- Stanovisko ke spalování odpadních olejů

Stanovisko ke spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší z hlediska zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

- Stanovisko odboru ochrany ovzduší

Stanovisko odboru ochrany ovzduší k zařazování spalovacích stacionárních zdrojů dodávajících teplo do soustavy zásobování tepelnou energií do přechodného režimu podle ust. § 39 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

http://www.mzp.cz/cz/casto_kladene_dotazy_ovzduši:

- Nejčastější dotazy ke kontrole technického stavu a provozu spalovacích stacionárních zdrojů

Nejčastější dotazy ke kontrole technického stavu a provozu spalovacích stacionárních zdrojů podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění („zákon o ochraně ovzduší“)

Ostatní odpovědi byly již staženy.

Výstupy projektu: Zpracování dokumentů o nejlepších dostupných technikách u stacionárních zdrojů nespadaajících pod BREF

— Předmětem této studie bylo na základě analýzy trhu zpracovat dokumenty, které se svým obsahem blíží referenčním dokumentům o nejlepších dostupných technikách. Jejich zamýšlená aplikace je v oblasti stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, které nespadají pod působnost zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci. Hlavním účelem zpracování studie je jednak celkové vyhodnocení aplikace nejlepších dostupných technik v rámci prioritní osy 2 OPŽP za účelem efektivního čerpání finančních prostředků z OPŽP 2014+, a dále usnadnit žadatelům o finanční podporu z evropských fondů na oblast ochrany ovzduší orientaci ve volbě nejefektivnějších technik za účelem zvýšení environmentálních přínosů finančních prostředků poskytovaných z OPŽP 2014+. Tyto dokumenty lze využít i orgány ochrany ovzduší při vydávání závazných stanovisek podle § 11 nebo povolení provozu podle § 12 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, u stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší mimo působnost zákona o integrované prevenci.

- [Zpracování plastů a nakládání s chemickými látkami](#) (PDF, 2 MB)
- [Chovy dojeného skotu, králíků, drůbeže a prasat](#) (PDF, 628 kB)
- [Krematoria](#) (PDF, 474 kB)
- [Odpady](#) (PDF, 2 MB)
- [Papírenství a zpracování dřeva](#) (PDF, 1 MB)
- [Pyrolýza, výroba bioplynu](#) (PDF, 571 kB)
- [Spalování paliv](#) (PDF, 776 kB)
- [Těkavé organické látky](#) (PDF, 2 MB)
- [Těžba nerostných surovin](#) (PDF, 1 MB)
- [Výroba a zpracování skla](#) (PDF, 843 kB)
- [Výroba potravin](#) (PDF, 1 MB)
- [Výroba a zpracování kovů a plastů](#) (PDF, 1 MB)
- [Zpracování nerostných surovin](#) (PDF, 1 MB)

Ochrana ozonové vrstvy Země a ochrana klimatického systému Země

Zákon č. **73/2012 Sb.**, o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech, ve znění zákona č. 89/2017 Sb. a zákonem č. 183/2017 Sb.

Vyhláška č. **257/2012 Sb.**, o předcházení emisím látek, které poškozují ozónovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů, ve znění vyhlášky č. 472/2017 Sb.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1005/2009, o látkách, které poškozují ozónovou vrstvu (platí od 1.1.2010).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech (použije se od 4. července 2007, vyjma článku 9 a přílohy II, které se použijí od 4. července 2006). **Od 1.1.2015 pak Nařízení č. 517/2014.**

Zákonv a předpisy, vztahující se k Integrované prevenci (IPPC a IRZ)

Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

Byl novelizován **zákon** č. 521/2002 Sb., zák. č. 437/2004 Sb., zák. č. 695/2004 Sb., zák. č. 444/2005 Sb., zák. č. 222/2006 Sb. (úplné znění zákona vyhlášené ve Sbírce zákonů pod č. 435/2006 Sb. – není aktuální), zák. č. 25/2008 Sb., zák. č. 227/2009 Sb., zák. č. 281/2009 Sb., zák. č. 85/2012 Sb., zák. č. 69/2013 Sb., zák. č. 64/2014 Sb., zák. č. 39/2015 Sb., zák. č. 183/2017 a zák. č. 225/2017 Sb.

Vyhláška č. 288/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci, ze dne 6.9.2013, účinná od 5.10.2013.

Zákon č. 25/2008 Sb., zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, novelizován byl zákony č. 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 77/2011 Sb., 201/2012 Sb., 169/2013 Sb., 255/2016 Sb. a 183/2017 Sb.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 166/2006, ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosu znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES.

Nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí, ve znění **nařízení vlády č. 450/2011 Sb.**, kterým se mění nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí.

Zákony a předpisy, vztahující se k obchodování s emisemi CO₂

Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů. Novelizován byl zákonem č. 212/2006 Sb., 315/2008 Sb., 227/2009 Sb., 292/2009 Sb., 164/2010 Sb., 85/2012 Sb., 201/2012 Sb. a 383/2013 Sb.

Zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění **zákona č. 257/2014 Sb.**

Nařízení komise (EU) č. 600/2012, o ověřování výkazů emisí skleníkových plynů a výkazů tunokilometrů a akreditaci ověřovatelů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/87/ES.

Nařízení komise (EU) č. 601/2012, ze dne 21.6.2012, o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/87/ES.

Zákon č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů.

Vyhláška č. 192/2013 Sb., o stanovení formulářů žádostí o přidělení povolenek pro provozovatele letadla a o vydání povolení k emisím skleníkových plynů.

Další zákony a předpisy se vztahem k ochraně ovzduší

Vyhláška č. 209/2006 Sb., o požadavcích na přípustné emise znečišťujících látek ve výfukových plynech spalovacího hnacího motoru drážního vozidla, ze dne 5.5.2006, platnost od 1.7.2006.

Nařízení vlády č. 365/2005 Sb., o emisích znečišťujících látek ve výfukových plynech zážehových motorů některých nesilničních mobilních strojů.

Zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů.

Zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů. Platnost od 17.8.2008.

Nařízení vlády č. 295/2011 Sb., o způsobu hodnocení rizik ekologické újmy a bližších podmínkách finančního zajištění. Platnost od 1.ledna 2012.

Další materiály MŽP (www.mzp.cz). Některé z nich již neplatí či pozbyly na aktuálnosti, ale uvádějí důležité informace a přístupy.

- **Stanovisko ke kategorizaci drcení dřevní štěpky**

Stanovisko odboru ochrany ovzduší ke kategorizaci stacionárního zdroje ovzduší - drcení dřevní štěpky

- **Stanovisko odboru ochrany ovzduší k problematice měření emisí pachových látek**

Měření pachových látek při uvedení zdroje do provozu. S měřením pachových látek se nepočítá, stejně jako s emisními či imisními limity. **Nově ale novela zákon č. 369/2016 Sb., ukládá MŽP se k emisním limitům pachových látek vrátit a vyhláškou je stanovit.**

KAPITOLA II – ZÁKON NA OCHRANU OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI

Zákon transponuje komunitární právo do oblasti ochrany ovzduší jako nejdůležitější složky životního prostředí.

Cílem je dosáhnout dalšího snížení emisí znečišťujících látek a **dosáhnout zlepšení kvality ovzduší při současném snížení nadbytečné administrativní zátěže a legislativních povinností.**

Zákon upravuje:

- a) **přípustné úrovně znečištění a znečišťování** ovzduší,
- b) **způsob posuzování** přípustné úrovně znečištění a znečišťování ovzduší a **jejich vyhodnocení,**
- c) **nástroje** ke snižování znečištění a znečišťování ovzduší,
- d) **práva a povinnosti osob a působnost** orgánů veřejné správy při ochraně ovzduší,
- e) **práva a povinnosti dodavatelů pohonných hmot a působnost** orgánů veřejné správy při sledování a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot v dopravě.

Nový zákon o ochraně ovzduší, který byl schválen v senátní (pozměněné) verzi obsahuje celkem 9 částí a 11 příloh.

Části nového zákona:

1) Úvodní ustanovení

Co zákon upravuje (znečištění a znečišťování vnějšího ovzduší, pohonné hmoty v dopravě)

Základní ustanovení.

Základní pojmy.

2) Znečištění a znečišťování

Přípustná úroveň znečištění

Přípustná úroveň znečišťování

Posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění

Informační systém kvality ovzduší

Problematika imisí a emisí, jejich hodnocení.

POZN.: Zde je i část vymezení zdrojů a pravidla pro sčítání kapacit zdrojů.

3) Nástroje ke snižování úrovně znečištění a znečišťování

Národní program snižování emisí České republiky

Programy zlepšování kvality ovzduší

Smogová situace

Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší

- včetně kompenzačních opatření

Změna a zánik povolení provozu

Nízkoemisní zóny

Poplatek za znečišťování

4) Povinnosti osob a kritéria udržitelnosti biopaliv

Povinnosti osob

Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

Povinnosti osob nakládajících s vybranými barvami, laky a výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel

Povinnost zajištění minimálního obsahu biopaliv

Povinnost snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot

Kritéria udržitelnosti biopaliv

5) Opatření k nápravě a správní delikty

Opatření ke zjednáání nápravy a zastavení provozu stacionárního zdroje

Společná ustanovení k přestupkům

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

Společná ustanovení ke správním deliktům právnických a podnikajících fyzických osob

6) Výkon státní správy a činnosti na podporu výkonu státní správy

Orgány ochrany ovzduší vykonávající správní činnosti na úseku ochrany ovzduší

Postup kontrolních orgánů

Zpřístupňování informací

Poskytování údajů

Autorizace

Povinnosti autorizovaných osob

Pověřené osoby

7) Přechodné režimy pro spalovací stacionární zdroje

Přechodný národní plán

Spalovací stacionární zdroje s omezenou životností

Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií

8) Společná, přechodná a zrušovací ustanovení

9) Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 2012, s výjimkou ustanovení

a) § 11 odst. 5 a § 15 odst. 1 až 5 a 7 až 14, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2013,

b) § 15 odst. 6, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2017,

c) části I přílohy č. 10 k tomuto zákonu, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014, a části II přílohy č. 10 k tomuto zákonu, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2018,

d) bodu 1.5. části B přílohy č. 4, které nabývá účinnosti dnem 7. ledna 2013.

Přílohy k novému zákonu:

Příloha č. 1 – Imisní limity a povolený počet jejich překročení za kalendářní rok

Příloha č. 1 obsahuje přípustné úrovně znečištění na území České republiky. Vzhledem k tomu, že se jedná o základní cíle zákona a jejich plnění či neplnění má přímý vliv na každého obyvatele České republiky, jsou tyto přípustné úrovně součástí zákona o ochraně ovzduší a nikoliv prováděcího právního předpisu, jako doposud. Konkrétní hodnoty přípustné úrovně znečištění vychází z příslušných předpisů ES.

Příloha č. 2 – Vyjmenované stacionární zdroje

Příloha č. 2 obsahuje seznam stacionárních zdrojů členěných podle typu činnosti a velikosti stacionárního zdroje a přehledně označuje jednotlivé požadavky na tyto kategorie, na něž je odkazováno v textu zákona (povinnosti dle sloupců A, B a C). Nová podoba přispěje k možnosti individuálního přístupu ke zdrojům podle jejich typu. Nová kategorizace se přiklání k evropskému standardu, vyjádřenému v ČR již zákony č. 100/2001 Sb. a 76/2002 Sb.

Příloha č. 3 – Seznam zón a aglomerací

Příloha č. 3 obsahuje vymezení zón a aglomerací, tzn. rozdělení území České republiky na celky, v rámci kterých bude probíhat posuzování a řízení kvality ovzduší a pro které budou zpracovány programy ke zlepšení kvality ovzduší podle § 9.

Příloha č. 4 – Výčet typů stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity, a stacionárních zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, a rozsah měřených znečišťujících látek a provozních parametrů

Příloha č. 4 obsahuje seznam stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí v případech, kdy nejsou stanoveny specifické emisní limity, a těch zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, včetně rozsahu měřených znečišťujících látek. Tato právní úprava byla doposud rozlišována mezi zákonem a jeho prováděcími právními předpisy.

Příloha č. 5 – Obsah programu zlepšování kvality ovzduší

Příloha č. 5 obsahuje osnovu programu zlepšování kvality ovzduší. V této příloze dochází ke zjednodušení a zlepšení přehlednosti požadované osnovy.

Příloha č. 6 – Smogové situace a podmínky jejich vzniku a ukončení

Příloha č. 6 obsahuje, regulační, informativní a varovné prahové hodnoty a podmínky jejich překročení, které byly dosud upraveny prováděcím právním předpisem, což s ohledem na jejich význam nebylo vhodné.

Příloha č. 7 – Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu

Příloha č. 7 upravuje obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu.

Příloha č. 8 – Výjimky z omezení provozu v nízkoemisních zónách

Příloha č. 8 stanoví, na které druhy motorových vozidel se nebudou vztahovat omezení provozu v nízkoemisních zónách.

Příloha č. 9 – Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)

Příloha č. 9 upravuje výši poplatků pro vybrané stacionární zdroje. Dochází k nárůstu sazby za znečišťující látky, zároveň však k výraznému snížení počtu zpoplatněných látek pouze na čtyři látky, které mají stanoven národní emisní strop. Důvody nárůstu sazeb jsou podrobně rozebrány v obecné části důvodové zprávy (RIA).

Příloha č. 10 – Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění, pro účely uvádění výrobků na trh

Příloha č. 10 stanoví minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším pro účely regulace uvádění na trh.

Příloha č. 11 – Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění

Novinky a základní pojmy či povinnosti:

- Změnu dělení (kategorizace) stacionárních zdrojů na **vyjmenované** (příloha č. 2 zákona) a **nevyjmenované**.
- Spalovací zdroje jsou posuzovány podle jmenovitého tepelného příkonu (případně celkového jmenovitého tepelného příkonu).

Jak stanovit příkon?

- Dle údajů výrobce kotle. Drtivá většina výrobců Vám tento údaj poskytne.
- Dle instalovaného výkonu a garantované účinnosti. Příkon se rovná výkon dělený účinností v bezrozměrném tvaru:
Např. Kotel má výkon 500 kW. Účinnost je uvedena 94 %. Příkon pak je:
 $500 : 0,94 = 531,91 \text{ kW}$.
- Dle spotřeby paliva: ze známého množství paliva a jeho výhřevnosti lze stanovit příkon.
Např. u kotle se spotřebou zemního plynu 50 m³/hod: $(50 \text{ m}^3/\text{hod} \times 34050 \text{ kJ/m}^3 : 3600 \text{ kJ/kWhod}) = 472,92 \text{ kW}$.

Spalování paliv v pístových spalovacích motorech (např. záložní zdroje)

Palivo: Nafta

Hustota	Spotřeba	Spotřeba	Výhřevnost	Příkon	Příkon
kg/l	l/hod	kg/hod	kJ/kg	kJ/hod	kW
0,800-0,845					
0,8225	31	25,4975	42700	1088743,25	302,4287

- Posílení pravomocí obecních úřadů s rozšířenou působností.
- Zaměření ČIŽP na nápravná opatření a sankce (základem je kontrolní činnost).
- Růst poplatků za znečišťování ovzduší dle přílohy č. 9 zákona.
- Při rozhodování podle tohoto zákona o dvou nebo více stacionárních zdrojích v rámci jedné provozovny⁴⁾ vede orgán ochrany ovzduší společné řízení podle správního řádu²⁷⁾.
- Závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. c), povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) a závazné stanovisko k provedení a užívání stavby podle § 11 odst. 3 se nevydává podle tohoto zákona, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle jiného právního předpisu²⁸⁾. Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.
- Práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona provozovateli přecházejí na právní nástupce provozovatele.
- Správní řízení na úseku ochrany ovzduší, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.
- V roce 2017 bylo nutno aktualizovat či měnit některá povolení provozu ve smyslu novely zákona č. 369/2016 Sb. (přechodní ustanovení novely).
- V otevřeném ohništi lze spalovat jen suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami.
- Obec může vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchého rostlinného materiálu v otevřeném ohništi za účelem jeho odstranění nebo jeho spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jeho odstranění podle jiného právního předpisu¹³⁾. Při stanovení podmínek nebo zákazu obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, úrovni znečištění ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby.
- Odpad podle jiného právního předpisu¹³⁾, s výjimkou odpadu uvedeného v prováděcím právním předpisu, může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d). Tepelné zpracování odpadu je možné pouze pod dohledem osoby autorizované podle § 32 odst. 1 písm. c).
- Právnická a fyzická osoba je povinna, je-li to pro ni technicky možné a ekonomicky přijatelné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. To neplatí, pokud energetický posudek³³⁾ prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné.
33) Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů."
- Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) nejpozději do 31. prosince 2016.

- Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) **nejpozději do 10 let od nabytí účinnosti** tohoto zákona.

Důležité nové či změněné pojmy:

- **znečišťující látkou je každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí anebo obtěžuje zápachem,**

- **stacionárním zdrojem je ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů,**

- mobilním zdrojem se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení,

- spalovacím stacionárním zdrojem stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla,

- **provozovatelem** právnická nebo fyzická osoba, která stacionární zdroj **skutečně provozuje**; není-li taková osoba známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník stacionárního zdroje,

- palivem spalitelný materiál v pevném, kapalném nebo plynném skupenství, určený jeho výrobcem ke spalování za účelem uvolnění energetického obsahu tohoto materiálu,

- **těkavou organickou látkou (VOC) jakákoli organická sloučenina nebo směs organických sloučenin, s výjimkou methanu, která při teplotě 20°C má tlak par 0,01 kPa nebo více nebo má odpovídající těkavost za konkrétních podmínek jejího použití,**

- **organickým rozpouštědlem jakákoli těkáva organická látka, která je používána samostatně nebo ve směsi s jinými látkami, aniž by přitom prošla chemickou změnou, k rozpouštění surovin, produktů nebo odpadů, nebo která se používá jako čisticí prostředek k rozpouštění znečišťujících látek, jako odmašťovací prostředek, jako dispergační činidlo, jako prostředek používaný k úpravě viskozity nebo povrchového napětí, jako změkčovadlo nebo jako ochranný prostředek,**

- tepelným zpracováním odpadu oxidace odpadu nebo jeho zpracování jiným termickým procesem, včetně spalování vzniklých látek, pokud by tím mohlo dojít k vyšší úrovni znečišťování oproti spálení odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu,

- **spalnou odpadů** stacionární zdroj určený k tepelnému zpracování odpadu, jehož hlavním účelem není výroba energie ani jiných produktů, a **jakýkoliv stacionární zdroj, ve kterém více než 40 % tepla vzniká tepelným zpracováním nebezpečného odpadu nebo ve kterém se tepelně zpracovává neupravený směsný komunální odpad.**

Dne 14. listopadu 2016 vyšla ve Sbírce zákonů v pořadí již třetí novela zákona o ochraně ovzduší. Jedná se o zákon č. 369/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Dlouho připravovaná a složitě projednávaná úprava zákona o ovzduší nabývá účinnosti dnem 1.1.2017 se dvěma výjimkami, které představuje

- změna imisního limitu pro troposférický ozón v příloze č.1 zákona s účinností od 1.1.2020

- doplnění části III v příloze č.10 zákona s účinností od 1.1.2020

Nejdůležitější změny se týkají:

- postupu při klasifikaci zdrojů (upřesněn text sčítání jmenovitých tepelných příkonů) (§ 4, odst. 7)
- stanovování emisních limitů v povolení pro látky obtěžující zápachem (bude stanoveno vyhláškou) (§ 4, odst. 9)
- ověřování výsledků kontinuálního měření (splněno provedením kalibrace dle norem) (§ 6, odst. 5)
- provozu spalovacích záložních zdrojů (nově 500 hodin ročně, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období tří kalendářních let) (§ 6, odst. 8)
- vyhlášení smogových situací (upřesnění dotčených institucí) (§10)
- vydání rozhodnutí MŽP o kvalifikaci typu stacionárního zdroje využívajícího technologii, která doposud nebyla na území České republiky provozována (§ 11, odst. 1)
- vydání stanoviska KÚ ke stavbě a změně se mění na stanovisko provedení stavby stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší) (§ 11, odst. 2, písmeno c)
- úpravy v § 11 (mj. závazné stanovisko obecního úřadu s rozšířenou působností se nevydává k ohlášení výstavby malých ČOV podle § 15a vodního zákona č.254/2001 Sb. v platném znění),
- změny u Odborných posudků a rozptylových studií (§ 11, odst. 8 a 9)
- inspekce může vydat vyjádření k vyjmenovanému zdroji i ve fázi jeho provádění, (§ 12, odst. 2)
- závazných podmínek uvedených v povolení provozu stacionárního zdroje (nově podmínka pro zkušební provoz podle stavebního zákona; nejdéle na 6 měsíců od zahájení zkušební provozu lze podmínky pro zkušební provoz stanovit odlišně od podmínek provozu stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem) (§ 12, odst. 4, písmeno k)
- nízkoemisních zón a plaket opravňujících ke vjezdu do této zóny (§14)

- povinností osob uvádějící na trh v České republice paliva a spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším (§ 16, odst. 1)
- povinností osob u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. To neplatí, pokud energetický posudek¹⁾ prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné. (§ 16, odst. 7)
- povinností provozovatelů spalovacích zdrojů umístěných v rodinném domě (možnost kontrol při podezření z porušení zákona – nejprve písemné upozornění a pak při opakování negativního stavu povinnost pustit ke spalovacímu zařízení kontrolu) (§ 17, odst. 2)
- archivace provozní evidence (změna uchování údajů provozní evidence ze 3 na 6 let) (§ 17, odst. 3, písm. c)
- upřesnění povinností provozovatelů vyjmenovaných zdrojů při technické závadě na zdroji s následkem nedodržení podmínek pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem (odstavení z provozu při neodstranění závady do 24 hodin, oznámení poruchy do 48 hodin na KÚ a ČÍŽP) (§ 17, odst. 3, písmena e) až g))
- povinnosti uchovávat výsledky měření jednorázového i kontinuálního nově 6 let (§ 17, odst. 3, písm. h)
- upřesnění povinností osob nakládajících s vybranými výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel, barvami a laky (§ 18)
- upravení povinností zajistit minimální množství biopaliv za kalendářní rok a v průběhu kalendářního roku (§ 19 a 19a)
- upravení povinností snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot (§ 20)
- upřesnění naplnění podstaty přestupků a správních deliktů (např. nesplnění povinnosti postupu při technické závadě na zdroji s následkem nedodržení podmínek pro provoz) (§23 a 25)
- podmínek udělování autorizací a zřízení informačního systému autorizovaných osob ministerstvem (§ 32 a 33)
- vydávání povolení a závazných stanovisek při vydání integrovaného povolení (nově se nevydává ani závazné stanovisko ORP k nevyjmenovaným zdrojům)
- mění klasifikaci některých vyjmenovaných zdrojů, přílohu č. 2 zákona o ochraně ovzduší (např. zdrojů spalování paliv dosud nevyjmenovaný jinde, obrábění kovů a plastů, výroba, zpracování a řezání syntetických polymerů a mnoho dalších)
- nepatrný zásah do přílohy č.4 zákona,části A u jedné chemické sloučeniny
- nové znění přílohy č.6 zákona – smogové situace, podmínky jejich vzniku a ukončení
- nepatrné změny v příloze č.8 zákona – výjimky z omezení provozu v nízkoemisních zónách
- úprava přílohy č.10 zákona – nadpis, část I do 31.12.2017 , část II od 1.1.2018 do 31.12.2019 , nová část III od 1.1.2020

Novela je platná od 1. ledna 2017 (s dvěma výjimkami). Přechodná ustanovení k těmto změnám jsou:

1. Správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, **jehož povolení k provozu nesplňuje požadavky na obsah povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o změnu povolení provozu do 1 roku** ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, kterému vznikla **povinnost mít povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu do 1 roku** ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se na provozovatele stacionárního zdroje povinnost mít povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nevztahuje, zaniká dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
5. Nízkoemisní zóny stanovené podle dosavadních právních předpisů se považují za nízkoemisní zóny stanovené podle § 14 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. V případě změny nebo zrušení nízkoemisní zóny stanovené podle dosavadních právních předpisů je nutné nízkoemisní zónu nově stanovit postupem podle § 14 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

KAPITOLA III – PROVÁDĚCÍ PŘEDPISY K ZÁKONU O OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POPIS

KAPITOLA III.1. – VYHLÁŠKA Č. 415/2012 SB., O PŘÍPUSTNÉ ÚROVNI ZNEČIŠŤOVÁNÍ A JEJÍM ZJIŠŤOVÁNÍ A O PROVEDENÍ NĚKTERÝCH DALŠÍCH USTANOVENÍ ZÁKONA O OCHRANĚ OVZDUŠÍ

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 4 odst. 9, § 6 odst. 9, § 12 odst. 8, § 16 odst. 8, § 17 odst. 7, § 18 odst. 4, § 32 odst. 9 a § 34 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

1) Tato vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie 1) a stanovuje

- a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřením a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,
- b) obecné emisní limity, specifické emisní limity, **způsob stanovení emisních limitů pro látky obtěžující zápachem**, způsob výpočtu emisních stropů a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a způsob vyhodnocování jejich plnění,
- c) způsob stanovení počtu provozních hodin,
- d) požadavky na kvalitu paliv, požadavky na způsob prokazování jejich plnění a formát a rozsah ohlašování splnění těchto požadavků,
- e) požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek,
- f) náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence, provozního řádu, odborného posudku, rozptylové studie, protokolu o jednorázovém měření emisí, **dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění**,
- g) způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění.

Nová prováděcí vyhláška k zákonu o ochraně ovzduší, obsahuje celkem 11 částí a 16 příloh.

Části nové vyhlášky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1 Předmět úpravy

§ 2 Základní pojmy

ČÁST DRUHÁ - ZJIŠŤOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠŤOVÁNÍ A VYHODNOCENÍ PLNĚNÍ EMISNÍCH LIMITŮ

§ 3 Intervaly jednorázového měření (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 4 Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování jednorázovým měřením (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 5 Vyhodnocení jednorázového měření (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 6 Vyhodnocení plnění emisních limitů při jednorázovém měření (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 7 Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování kontinuálním měřením (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 8 Vyhodnocení kontinuálního měření (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 9 Vyhodnocení plnění emisních limitů při kontinuálním měření (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 10 Způsob zjišťování tmavosti kouře (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 11 Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 12 Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem (K § 6 odst. 9 zákona)

ČÁST TŘETÍ - SPALOVÁNÍ PALIV

§ 13 Obecná ustanovení ke spalování paliv

§ 14 Specifické emisní limity (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 15 Technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 16 Způsob stanovení počtu provozních hodin (K § 6 odst. 9 zákona)

ČÁST ČTVRTÁ - POŽADAVKY NA KVALITU PALIV

§ 17 Požadavky na kvalitu paliv a způsob prokazování jejich plnění (K § 16 odst. 8 zákona)

ČÁST PÁTÁ - TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU

§ 19 Obecná ustanovení k tepelnému zpracování odpadu

§ 20 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

ČÁST ŠESTÁ - NAKLÁDÁNÍ S TĚKAVÝMI ORGANICKÝMI LÁTKAMI

§ 21 **Obecná ustanovení k nakládání s těkavými organickými látkami**

§ 22 **Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 23 **Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek** (K § 18 odst. 4 zákona)

ČÁST SEDMÁ - OSTATNÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

§ 24 **Specifické emisní limity a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

ČÁST OSMÁ - OBECNÉ EMISNÍ LIMITY A OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI DOKUMENTŮ

§ 25 **Obecné emisní limity** (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 26 **Obsahové náležitosti dokumentů** (K § 12 odst. 8 a § 17 odst. 7 zákona)

ČÁST DEVÁTÁ - KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 27 **Způsob uplatnění kompenzačních opatření** (K § 12 odst. 8 zákona)

ČÁST DESÁTÁ - USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

ČÁST JEDENÁCTÁ

Účinnost - § 30 od 1.12.2012

Příloha č. 1 – Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci, a koeficienty ekvivalentu toxicity PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenyly

Část I – Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci

Část II – Výčet PCDD, PCDF, polychlorovaných bifenyly a jejich koeficienty ekvivalentu toxicity

Příloha č. 2 – Podmínky provozu pro spalovací stacionární zdroje

Část I – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Část II – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW

Část III – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje ke spalování více druhů paliv

Část IV – Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Příloha č. 3 – Požadavky na kvalitu paliv a hlášení o kvalitě paliva

Část I – Požadavky na kvalitu paliv

Část II – Náležitosti hlášení o kvalitě paliva

Příloha č. 4 – Podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad

Část I – Specifické emisní limity

1. Specifické emisní limity pro spalovny odpadu

2. Specifické emisní limity pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem, jiné než spalovny odpadu

Část II – Technické podmínky provozu

Příloha č. 5 – Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Část I – Obecná ustanovení a pojmy

Část II – Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

Část III – Emisní strop a způsob jeho výpočtu

Část IV – Způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Příloha č. 6 – Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem

1. Pojmy
2. Požadavky na skladovací zařízení terminálů
3. Požadavky na zařízení pro plnění a stáčení
4. Požadavky na zařízení pro spodní plnění, sběr par a ochranu před přeplněním silničních cisternových vozidel
5. Požadavky na plnicí a skladovací zařízení v čerpacích stanicích a terminálech, kde se provádí meziskladování par
6. Podmínky provozu čerpacích stanic
 - 6.1. Podmínky provozu čerpacích stanic
 - 6.2. Kontrola systému rekuperace benzinových par etapy II

Příloha č. 7 – Vybrané výrobky, limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek v těchto výrobcích a analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek v těchto výrobcích

Část I Dělení vybraných výrobků

Část II Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

1. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii A
2. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii B

Část III – Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

Příloha č. 8 – Podmínky provozu pro Ostatní stacionární zdroje

Část I Obecná ustanovení a pojmy

Část II Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

Příloha č. 9 – Obecné emisní limity

Obecné emisní limity

Příloha č. 10 – Náležitosti Provozní evidence

Příloha č. 11 – Náležitosti souhrnné provozní evidence

Příloha č. 12 - Náležitosti provozního řádu

Příloha č. 13 – Obsahové náležitosti odborného posudku

Příloha č. 14 – Obsahové náležitosti protokolu o jednorázovém měření emisí

Příloha č. 15 – Obsahové náležitosti rozptylové studie

Příloha č. 16 – Koefficienty významnosti pro výpočet kompenzačních opatření

Pozn. Bude vydán Metodický pokyn k této nové povinnosti.

Příloha č. 17 – Způsob stanovení specifického emisního limitu pro lýtvy obtěžující zápachem

Příloha č. 18 – Doklad o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje

Dne 1.1.2018 vstoupila v účinnost novela vyhlášky č. 415/2012 Sb. – vyhláška č. 452/2017 Sb. Tato novela obsahuje mnoho důležitých změn. Z nich uvádíme:

- Nově jsou v příloze č. 17 dána pravidla pro stanovení **emisních limitů pro lýtvy obtěžující zápachem**
- Nově jsou v příloze č. 18 dány náležitosti **Dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění,**
- Nově je definováno: **oxidy dusíku (NO_x) oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjádřené jako oxid dusičitý.**
- Změna u jednorázového měření: **V odůvodněných případech lze v povolení provozu stanovit lhůtu odlišnou od odstavce 1, která u spalovacích stacionárních zdrojů podle § 13 o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 do 50 MW nesmí být delší než 4 měsíce.**
- Měření se provádí: 1. u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW spalujících plynná nebo kapalná paliva a u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** o celkovém jmenovitém tepelném příkonu

- od 0,3 MW do 1 MW spalujících pevná paliva,
- Nově se zavádí 3-letá lhůta u zdroje 4.13: broušení kovů a plastů.
- Změna v rozsahu měření u **stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad**
- **U spalovacích zdrojů podle § 13** o jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalujících výhradně lehký topný olej, naftu, zemní plyn, degazační plyn, zkapalněný zemní plyn, vodík nebo zkapalněné ropné plyny a jejich směsi lze jednorázové měření oxidu uhelnatého a oxidů dusíku provádět potenciometricky přímým měřením přístroji s elektrochemickými články **nebo jinými přístroji pro kontinuální měření emisí**. V takovém případě se provádí nejméně
- **Jednorázové měření emisí se u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nižším než 50 MW provádí při stabilních provozních podmínkách a při reprezentativní a rovnoměrné zátěži, přičemž do výsledků jednorázového měření emisí se nezapočítávají hodnoty získané v době uvádění stacionárního zdroje do provozu a při jeho odstavení z provozu. V případě, že tyto zdroje používají více druhů paliv, se monitorování emisí provádí při spalování paliva nebo palivové směsi s pravděpodobně nejvyšší hodnotou emisí a v době, která je s ohledem na běžné provozní podmínky reprezentativní.**
- **Možnost použití jiných přístrojů pro kontinuální měření emisí k měření podle § 4 odst. 6**, než pouze elektrochemické převodníky
- **Řada změn je u kontinuálního měření emisí a vyhodnocení výsledků**
- Změna je ve způsobu stanovení emisí výpočtem. Již nejsou upřednostňovány emisní faktory oproti autorizovanému měření na zdroji.
- Dochází ke zpřesnění části, týkající se spalování paliv ve spalovacích zdrojích, vyloučení některých technologií z této kapitoly (zdroje v nichž se spaliny používají pro přímý ohřev, **pro sušení, pro vypalování nebo pro jinou tepelnou úpravu předmětů nebo materiálů, ...krematoria**)
- U zdrojů nad 50 MW příkonu a více je upřesněno, kde jsou uvedeny emisní limity
- Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW jsou stanoveny **v části II přílohy č. 2 k této vyhlášce**.
- Nová definice u uvádění do provozu a odstavení zdrojů.
- Změna u ohlašování kvality paliv. **Ohlašují se ta, pro která jsou stanoveny požadavky na kvalitu paliv v příloze č. 3 k této vyhlášce**.
- U tepelného zpracování odpadu je výjimka: **Obecná ustanovení k tepelnému zpracování odpadu: Tato část vyhlášky se nevztahuje na tepelné zpracování odpadu prováděné výhradně za účelem výzkumu a vývoje nebo zkoušení nových procesů, pokud je množství zpracovaného odpadu menší než 50 t za rok a cílem je zlepšení procesu tepelného zpracování odpadu.**
- Nově jsou definována či zavedena přechodní opatření:
 - o Specifické emisní limity uvedené v tabulkách **2.1.2, 2.2.2 a 2.3.2** části II přílohy č. 2 se u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících plynná paliva uplatní od 1. ledna 2020. Do 31. prosince 2019 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje emisní limity uvedené v tabulkách **1.1.2, 1.2.2 a 1.3.2** části II přílohy č. 2.
 - o (1) Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 3.1.2, 3.2.2 a 3.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se u spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedených do provozu před 20. prosincem 2018, které dodávají alespoň 50 % užitného tepla, stanoveno jako klouzavý průměr za období 5 let, v podobě páry či teplé nebo horké vody do veřejné sítě dálkového vytápění, uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.1.2, 2.2.2 a 2.2.3 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, s výjimkou emisního limitu pro SO₂, který nesmí být vyšší než 1100 mg·m⁻³.
 - o (2) Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.3.2 a 3.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se u plynových turbín o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedených do provozu před 20. prosincem 2018 a u plynových turbín, které byly uvedeny do provozu nejpozději 20. prosince 2018, používaných k pohonu plynových kompresorů nezbytných pro zajištění bezpečnosti vnitrostátních plynárenských přepravních soustav uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické emisní limity stanovené v tabulce 1.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.
 - o (3) Specifické emisní limity VOC_E pro činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedené v bodech 1.1., 1.2., 4.7. a 7. dále specifické emisní limity VOC_F pro činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedené v bodech 4.2., 6. a 7. a specifický emisní limit TOC pro činnost s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedený v bodě 6. přílohy č. 5 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se uplatní od 1. ledna 2019. Do té doby se pro tyto činnosti použijí emisní limity podle dosavadní právní úpravy.

- (4) Zjišťování úrovně znečišťování výpočtem stanovené v bodu 4.5. části II přílohy č. 8 k vyhlášce 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, provádí provozovatel poprvé za rok 2019. Toto přechodné ustanovení se nevztahuje na provozovatele kamenolomu.
 - 5) Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.2.2 a 3.2.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, pro pístové spalovací motory o jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším spalující skládkový plyn se uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje emisní limity stanovené v tabulce 1.2.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.
 - (6) Údaje souhrnné provozní evidence za rok 2017 se ohlašují podle dosavadní právní úpravy.
- Účinnost novely vyhlášky: Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2018.
 - Pravděpodobně nejdůležitější je změna v příloze č. 2, část II: **Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW.**
1. **Specifické emisní limity platné do 19. prosince 2018**
 2. **Specifické emisní limity platné od 20. prosince 2018 do 31. prosince 2024**
 3. **Specifické emisní limity platné od 1. ledna 2025**
 - Zmírnění emisního limitu pro NO_x v případě kotlů na kapalná paliva – viz bod 3.1
 - Pozitivní dopady pro provozovatele spalovacích stacionárních zdrojů z důvodu posunu účinnosti specifických emisních limitů dle stávající části II přílohy č. 2 vyhlášky, které měly platit od 1. ledna 2018, o cca rok
 - Pozitivní dopady pro provozovatele z důvodu úpravy vztažných podmínek, pro které byly vydány Závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) a zachování dosud uplatňovaných národních vztažných podmínek při transpozici Směrnice MCPD - příloha 2 a příloha č. 8 vyhlášky
 - Zrušení emisních limitů pro NO_x a CO u vybraných stacionárních zdrojů
- **Drobná změna u Části III, Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje ke spalování více druhů paliv**
 - **Drobná změna v příloze č. 4 . Specifické emisní limity pro spalovny odpadu: V případě jednorázového měření emisí látek uvedených v tabulce 1.1. se za emisní limit považují hodnoty denních průměrů.**
 - **V úvodu přílohy č. 5 jsou nově definovány pojmy:**
 - a) **VOC_F se rozumí podíl hmotnosti fugitivních emisí těkavých organických látek a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel**
 - b) **VOC_E se rozumí podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a množství či velikosti produkce nebo množství vstupních organických rozpouštědel či celkového množství spotřebovaných vstupních surovin s obsahem VOC.**
 - Upraveny jsou požadavky na plnění specifických emisních limitů pro zdroje uvedené v části II této přílohy
 - a) **není přípustné přísávat vzduch z vnějšího ovzduší k odpadnímu plynu před měřicím místem (ředit odpadní plyn) za účelem plnění specifických emisních limitů; je-li odpadní plyn ředěn z důvodu správné funkce zařízení ke snižování emisí nebo chlazení, vyjadřuje se výsledná koncentrace při měření emisí výhradně v průtoku bez přísávaného vzduchu; tento požadavek platí pro stacionární zdroje uvedené v části II v bodech:**
 - i. 4.1. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 5 t za rok nebo větší,
 - ii. 4.5. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 10 t za rok nebo větší,
 - iii. 1.1., 1.3., 1.4., 4.2. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 15 t za rok nebo větší,
 - iv. 1.2., 4.6., 7. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 25 t za rok nebo větší,
 - v. v ostatních bodech s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel stanovenou pro povinnost plnit specifický emisní limit, s výjimkou bodů 4.4. a 9.
 - **Nově u lakoven v bodě 4.1.: Od 1. 1. 2020 platí emisní limit TOC v mg/m³ pro všechny výduchy z jednotlivých prostorů – nanášení, vytékání, sušení, vypalování – a emisní limit vyjádřený v g/m² se nadále neuplatňuje.**
 - U bilance VOC jsou mírně upraveny některé pojmy.
 - U přílohy č. 8, ostatní zdroje je celá řada změn a doplnění.
 - **TOC - hmotnostní koncentrace těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík.**
 - **3.5. Slévárny železných kovů (slitin železa): Musí být snižovány emise tuhých znečišťujících látek na všech technologických uzlech včetně skladování a přepravy materiálu, kde dochází k emisím tuhých znečišťujících látek do ovzduší. Lze použít například:**
 - a) **opatření pro skladování práškových materiálů - uzavřené skladovací prostory, umístění venkovních skládek na závětrnou stranu, jejich skrápění a budování zástěn,**
 - b) **opatření pro přepravu materiálů - pravidelná očista a skrápění komunikací a manipulačních ploch, omezení rychlosti pohybu vozidel v areálu zdroje, zakrývání nákladních prostorů expedujících dopravních prostředků.**
 - **U zdroje 3.7. Výroba nebo tavení neželezných kovů, včetně slévání slitin a přetavování produktů, rafinace a výroby odlitků, jsou nově definovány některé podmínky provozu: Musí být snižovány emise tuhých znečišťujících látek na všech**

technologických uzlech včetně skladování a přepravy materiálu, kde dochází k emisím tuhých znečišťujících látek do ovzduší. Lze použít například:

- a) opatření pro skladování prašných materiálů - uzavřené skladovací prostory, umístování venkovních skládek na závětrnou stranu, jejich skrápění a budování zástěn,
- b) opatření pro přepravu materiálů - pravidelná očista a skrápění komunikací a manipulačních ploch, omezení rychlosti pohybu vozidel v areálu zdroje, zakrývání nákladních prostorů expedujících dopravních prostředků.

- 4.5. Kamenolomy, povrchové doly paliv nebo jiných nerostných surovin, zpracování kamene, paliv nebo jiných nerostných surovin (především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění drcení a doprava), výroba nebo zpracování umělého kamene, ušlechtilá kamenická výroba, příprava stavebních hmot a betonu, recyklační linky stavebních hmot, o celkové projektované kapacitě vyšší než 25 m³ za den. (kód 5.11. dle přílohy č. 2 zákona)

1. Technické podmínky provozu:

2. 1. Musí být snižovány emise tuhých znečišťujících látek na všech technologických uzlech včetně skladování a přepravy materiálu, kde dochází k emisím tuhých znečišťujících látek do ovzduší. Lze použít například:

- a) zakrytí třídících a drtících zařízení a všech dopravních cest,
- b) instalaci zařízení k omezení emisí - odprašovací, mlžící, pěnové, skrápěcí zařízení,
- c) opatření pro skladování prašných materiálů - uzavřené skladovací prostory, umístování venkovních skládek na závětrnou stranu, jejich skrápění a budování zástěn,
- d) opatření pro přepravu materiálů - pravidelná očista a skrápění komunikací a manipulačních ploch, omezení rychlosti pohybu vozidel v areálu zdroje, zakrývání nákladních prostorů expedujících dopravních prostředků.

2. Při těžbě a zpracování kameniva s obsahem azbestových vláken dodržovat kromě výše uvedených podmínek následující postupy:

- a) používání pouze takových drtících linek, které umožňují instalaci odprašovacích zařízení,
- b) vrtací zařízení pro přípravu odstřelu musí být vybaveno zařízením pro odsátí a odloučení vrtaného prachu a toto zařízení musí být během vrtacích prací v provozu,
- c) na dopravních pásech může být dopravováno pouze skrápěné kamenivo, na volných (nezakrytých a neodsávaných) výsypkách z dopravních pásů musí být dodržována maximální výška volného pádu skrápěného kameniva 2 metry a u frakce 0/2 mm výška 1 metr,
- d) prašné úsypy z pásových dopravníků a technologických zařízení nesmí být vráceny zpět do procesu drcení a třídění kameniva,
- e) frakce 0/2 mm musí být skladována v silech, popřípadě boxech uzavřených minimálně ze třech stran,
- f) nákladní automobily vyjíždějící z areálu kamenolomu musí být před odjezdem očištěny tlakovou vodou nebo otřesením (roštové pásy, šטרková lože).

Provozovatel stacionárního zdroje zjišťuje úroveň znečištění podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona výpočtem. Tímto ustanovením není dotčena povinnost provádět zjišťování úrovně znečištění měřením, pokud je tak stanoveno v povolení provozu.

- Drobné změny v provozní evidenci a Souhrnné provozní evidenci (přílohy č. 10 a 11).
- Drobné změny v příloze č. 12 - NÁLEŽITOSTI PROVOZNÍHO ŘÁDU
- Zásadní změny v Příloze č. 13 - Obsahové náležitosti odborného posudku. Obsah posudku je koncipován úplně jinak.
- Příloha č. 17 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. – nová příloha, obsahující ZPŮSOB STANOVENÍ SPECIFICKÉHO EMISNÍHO LIMITU PRO LÁTKY OBTĚŽUJÍCÍ ZÁPACHEM
- Příloha č. 18 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. – nová příloha, obsahující Doklad o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje

KAPITOLA III.2. – VYHLÁŠKA Č. 312/2012 SB., O STANOVENÍ POŽADAVKŮ NA KVALITU PALIV POUŽÍVANÝCH PRO VNITROZEMSKÁ A NÁMOŘNÍ PLAVIDLA Z HLEDISKA OCHRANY OVZDUŠÍ

Vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje z hlediska ochrany ovzduší

- a) požadavky na kvalitu lodních paliv používaných na plavidlech vnitrozemské plavby²⁾ a plavidlech námořní plavby³⁾, která plují pod vlajkou České republiky,
- b) požadavky na odběr vzorků lodních paliv a ověřování jejich kvality,
- c) způsob prokazování kvality lodních paliv,
- d) náležitosti ohlašování údajů o kvalitě lodních paliv.

KAPITOLA III.3. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 351/2012 SB., O KRITÉRIÍCH UDRŽITELNOSTI BIOPALIV

(ze dne 3. října 2012, účinné od 1. listopadu 2012).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o následném rušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS.

Dnem 1.9.2012 nabyl účinnosti zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „nový zákon“), který nahradil do té doby platný zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „starý zákon“). Nabytím účinnosti nového zákona došlo k změnám v prokazování splnění kritérií udržitelnosti. Starý zákon zavedl povinnost prodejcům a dovozcům biomasy, výrobcům, dovozcům a prodejcům kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv a výrobcům, dovozcům a prodejcům biopaliv vydávat k jednotlivým dodávkám biomasy, kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv nebo k dodávkám biopaliv doklady potvrzující splnění kritérií udržitelnosti.

Nový zákon rozšířil povinnost prokazovat splnění kritérií udržitelnosti i na dovozce a prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva neuvolněného do volného daňového oběhu v ČR.

Kritéria udržitelnosti lze rozdělit na dvě základní povinnosti. První povinností je prokázání původu biopaliva, kdy se musí doložit, že pěstováním biomasy pro výrobu biopaliva nebyla narušena biodiverzita. Druhou povinností je prokázání určité úspory emisí skleníkových plynů vyprodukovaných během celého životního cyklu biopaliva v porovnání s fosilní alternativou.

Následuje odkaz na potřebné dokumenty týkající se aplikace kritérií udržitelnosti.

Kritéria udržitelnosti

Zdroj informací: www.mzp.cz.

KAPITOLA IV – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

KAPITOLA IV.1. – POSTUP PŘI APLIKACI NOVÉ LEGISLATIVY U ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, BLOKOVÉ SCHÉMA

Pokud je posuzována nová provozovna, nebo se provádí revize povinností po novelách, je vhodné posoudit všechny okruhy povinností. Určitým vodítkem může být následující POSTUP IMPLEMENTACE ZÁKONA NA PROVOZOVNU:

- 1) **Všechny zdroje znečišťování ovzduší v provozovně je nutno zařadit mezi vyjmenované či nevyjmenované.**
- 2) Připravíme si mapu provozovny s vyznačením stávajících zdrojů a případných nových zdrojů (nově definovaných, zapomenutých apod.). Vypracujeme blokové schéma.
- 3) Zajistit vlastními silami či externími firmami místní šetření na zdroji a to na provozovaných i odstavených technologiích.
- 4) Je nutno vycházet ze stávajících materiálů na zdroji a ověřit, zda všechny stávající technologie v nich jsou zaneseny.
- 5) Zjistíme **všechny** používané suroviny. Ke všem je nutné mít k dispozici bezpečnostní datové listy (REACH).
- 6) Zjistíme **všechna** používaná paliva. Ke všem je nutné mít k dispozici katalogové listy, bezpečnostní datové listy nebo jiné specifikace (obsah síry apod.).
- 7) Pro suroviny s obsahem VOC je nutno znát obsah VOC nejlépe v hm. % a sušinu, dále obsah organického uhlíku a další vlastnosti.
- 8) Zjistíme všechny právní akty, vydané orgány ochrany ovzduší případně jinými orgány a ověříme jejich právní moc a platnost. Nově se budou nahrazovat povolení k provozu v případě, že budou v rozporu s požadavky na povolení dle nové legislativy nebo byla vydána před účinností zákona č. 86/2002 Sb.
- 9) Zjistíme datum kolaudace či uvedení do provozu pro všechny technologie.
- 10) Zjistíme, na kterých katastrech leží pozemky a tedy pod které orgány spadáme jako provozovatel. Je nutno zjistit aktuální spojení na tyto orgány.
- 11) Zjistíme, zda zdroj neleží v oblasti OZKO (oblast se zhoršenou kvalitou ovzduší) či v nízkemisní zóně apod. Důsledně zjistit nařízení orgánů pro tuto oblast.
- 12) Zjistíme všechny výstupy ze zdroje (bodové, liniové, plošné, nepřímé apod.).
- 13) Zjistíme všechny instalované odlučovače na zdroji či ostatní opatření ke snížení emisí, jejich stav. Je nezbytné zajistit jejich správnou funkci a účinnost.
- 14) Ověříme, zda nespadáme některou technologií pod působnost zákona 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), zkráceně nazýván zákonem o **IPPC**.
- 15) Dále je nutno ověřit, zda provozovna nespadá pod Integrovaný registr znečišťování (**IRZ**) nebo Evropský registr (**E-PRTR**).

- 16) Ke všem zdrojům (technologům) je nutné přiřadit příslušné emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu či limity tmavosti kouře.
- 17) Je nutné zjistit, od kterého data tyto nové emisní limity, emisní stropy či technické podmínky provozu apod. platí. A adekvátně si pečlivě ověřit, dokdy platí stávající požadavky.
- 18) **Zjistit, zda budeme schopni nové emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu plnit!!!!**
- 19) Toto vše se zvětšeným důrazem pro lakovny a obecně zdroje emitující VOC.
- 20) Pro nanášení surovin s obsahem VOC může být namísto plnění emisního limitu použit tzv. emisní strop (nazývaný někdy Plán hospodaření s rozpouštědly).
- 21) Zjistíme, zda technologie produkuje škodliviny, které mají významný pachový vjem. V povoleních či Provozních řádech pak jsou požadována opatření a technické podmínky provozu.
- 22) Programy zlepšování kvality ovzduší mohou obsahovat řadu povinností, daných i jednotlivým zdrojům.
- 23) Podle klasifikace zdroje je třeba vypracovat či změnit Provozní evidenci.
- 24) Podle kategorie a kódu zdroje vypracovat Provozní řády (nově mnoho zdrojů).
- 25) Zjistit případný rozpor s dalšími provozními předpisy a odstranit jej.
- 26) Definovat možné poruchy a havárie.
- 27) Poplatky za znečištění ovzduší.
- 28) Poskytovat informace o zdrojích znečištění ovzduší jejich technickém stavu a emisích vypouštěných z těchto zdrojů orgánům ochrany ovzduší.
- 29) Zjistit rozsah zjišťování úrovně znečištění (měření emisí, bilance, emisní faktory, měrná výrobní emise atd.), připravit si např. plán měření emisí nebo zjišťování rozsahu.
- 30) V případě, že je to možné, zredukovat počty výdechů. Emise je nutno vypouštět řízeně se znalostí všech cest, kterými emise unikají.
- 31) Vydávání závazných stanovisek a povolení k provozu. Je nutno upozornit projektanty a odpovědné osoby (investiční oddělení apod.) na existenci nového zákona o ovzduší. Při podání žádosti o povolení jsou v určitých případech požadovány odborný posudek či rozptylová studie (v závislosti na stupni a charakteru řízení) a další náležitosti.
- 32) Závazná stanoviska a povolení zdrojům vyjmenovaným dle přílohy č. 2 zákona vydávají orgány Krajů a MHMP. U umístění **nutné stanovisko obce**.
- 33) Žádosti o vydání povolení k provozu mají určené náležitosti, dané přílohou č. 7 zákona. Tato povolení budou požadována i u některých stávajících zdrojů (přechodná ustanovení v § 41 zákona).
- 34) **Zdroje neuvedené v příloze č. 2 k zákonu musí mít vydáno závazné stanovisko** Obecního úřadu obce s rozšířenou působností **k umístění, provedení a užívání stavby** (platí pro nové zdroje).
- 35) Ověřit, zda v areálu podnikají cizí firmy a upozornit je na povinnosti dle zákona o ovzduší.
- 36) Zajistit proškolení zaměstnanců a odpovědných osob.
- 37) Zjistit imisní situaci v okolí a vliv vlastního zdroje na ni (znečištění ovzduší). K dispozici jsou mapy na stránkách www.chmi.cz.
- 38) Agenda nakládání s odpady a vztah k ovzduší.
- 39) Agenda odpadních vod a vztah k ovzduší.
- 40) Agenda látek poškozujících ozonovou vrstvu Země a fluorované skleníkové plyny.
- 41) Agenda povolenek k vypouštění některých látek (zákon č. 695/2004 Sb. a násl.).
- 42) Zjistit neshody provozovny a nové legislativy a učinit závěry.
- 43) Zajistit splnění nejbližších úkolů.
- 44) Vypracovat dlouhodobý výhled povinností – kalendář povinností!

Obdobnou pomůckou pro provozovatele může být následující „DESATERO POVINNOSTÍ“:

Základní povinnosti provozovatele zdroje znečištění ovzduší

1. Mám správně zařazené všechny zdroje v provozovně mezi vyjmenované a nevyjmenované.
2. Zním všechny související technologie a činnosti.
3. Zním datum kolaudace či uvedení do provozu.
4. Zním čísla katastrů (ÚTJ), na kterých ležíme. Zním obec a KÚ.

5. Víím, jaká je to obec (OZKO, lázeňská zóna ...).
6. Znáím imisní situaci okolí (úroveň znečištění ovzduší).
7. Máím správně stanoveny emisní limity, emisní stropy, tmavost kouře a technické podmínky provozu, stanovenými zákonem, jeho prováděcími právními předpisy, výrobcem a dodavatelem.
8. Znáím příslušná stanoviska a povolení provozu, všechny správní akty. Máím povolení provozu.
9. Umím požádat o povolení provozu, závazné stanovisko apod. Víím kdy požádat.
10. Znáím všechny suroviny a máím jejich BL či katalogové listy.
11. Znáím náplně s látkami poškozující ozónovou vrstvu a klima systém.
12. Znáím VOC a rozpouštědla ve své provozovně.
13. Znáím příkon spalovacích zdrojů a procesních ohřevů.
14. Průběžně seřizují hořáky a spalovací režim.
15. Znáím všechna paliva, používám správná a povolená paliva, máím jejich specifikace.
16. Nesmím spalovat ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplátky.
17. Nesmím spalovat odpady, nejsem-li spalovna (nebo mi to orgán nepovolil).
18. Spalují pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou určená výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva uvedená v povolení provozu.
19. Znáím minimální požadavky na nevyjmenované spalovací zdroje a když si budu kupovat nový kotel, tak jen třídu III. a více.
20. Znáím všechny komíny, výduchy, výpustě a místa úniku škodlivin do ovzduší.
21. Znáím všechny odlučovače a další opatření na ochranu ovzduší.
22. Máím zavedenu Provozní evidenci. Vedu jí zodpovědně, průběžně a podle vyhlášky. Kromě toho:

Vedu provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašují údaje souhrnné provozní evidenci prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹⁾;

Provozní evidenci uchovávám po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu ČIŽP.

Průběžně vést evidenci o provozu vyjmenovaných zdrojů se zápisem základních údajů (údaje o spotřebě paliva nebo údaje o výrobě, údaje o počtu provozních hodin a emisích), souhrnné údaje **1x měsíčně a ročně**.
23. Kromě SPE podávám i poplatkové přiznání a IRZ a E-PRTR a to kdykoliv musím. Víím totiž, že je několik agend, které hlásí nebo zpracovávají provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší:
 - Souhrn Provozní evidencie (SPE)
 - Poplatkové přiznání
 - Bilance VOC
 - Hlášení do IRZ (E-PRTR)
 - ostatní (halony, regulované látky, hlášení o kvalitě paliv apod.)
24. Máím vypracovaný Provozní řád (pokud pod něj spadám). Respektuji jej já a hlavně ZAMĚSTNANCI na provozovně.
25. Znáím svou povinnost jak zjišťovat úroveň znečišťování:
 - četnost měření emisí (termíny, rozsah..),
 - bilance VOC
 - stanovení pomocí emisích faktorů či měrné výrobní emise
 - máím-li kontinuální měření, máím hejno povinností (průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem)
26. Máím plán jednorázového měření emisí, nebo toho, co jej nahrazuje.
27. Chodím na přednášky, né-li, čtu předpisy nebo máím přítele na telefonu.
28. Zajišťuju školení zaměstnanců.
29. Předložím příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o provozu stacionárního zdroje a jeho emisích, včetně údajů o vnášení skleníkových plynů do ovzduší.
30. Umožním osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona.

POZN.: Rex našeho vrátného to k východu dělá za 3 sekundy, kolik průměrný inspektor?

31. Provedu kompenzační opatření uložená krajským úřadem podle § 11 odst. 5, pokud pod ně spadám.
32. Jako provozovatel zdroje v rodinném domku se na mne nevztahují skoro všechny povinnosti. Nikoho tam nepustím a tak. Jenže jako uvědomělý občan:
 - Nepálím odpady.
 - Mám nový kotel.
 - Kupuju kvalitní palivo.
 - Zvu kominika nebo osobu certifikovanou výrobcem kotle.
 - Nedráždím sousedy.
33. Nově jsou od 1.1.2017 koncipovány povinnosti reagovat na poruchy a havárie
 - bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí.
 - omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,
 - odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,
34. Pokud tepelně zpracovávám odpad, mám hejno povinností:

V případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu apod.

Zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovně zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a

Oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.
35. Provozovatel chovů hospodářských zvířat má výhody ale i nevýhody. Krávy smrdí podle Zásad správné zemědělské praxe a chovatel má povolení provozu.
36. Ovzduší, to jsou i freony a halony. Víím, kde je mám, kolik jich mám a zařízení mám označené štítkem. Povinnosti mi zajišťuje osoba certifikovaná MŽP.
37. Ovzduší, to je i klima systém a fluorované skleníkové plyny.
38. Ovzduší je také CO₂.
39. Nesmím:
 - Spalovat odpady mimo určená zařízení.
 - Spalovat jiná paliva, než smím.
 - Lít VOC do kanálu.

Termínový kalendář

31. leden – dodavatel pohonných hmot podá hlášení o splnění povinnosti uvedení minimálního množství biopaliv do volného daňového oběhu pro dopravní účely.

15. březen (poprvé 2014) – dodavatel pohonných hmot podá zprávu o emisích skleníkových plynů z jím dodaných PH.

31. březen každoročně – podat poplatkové přiznání za znečišťování ovzduší vyjmenovaným zdrojem (vypočtený poplatek ≥ 50 tis. Kč)

31. březen každoročně – ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence vyjmenovaného zdroje.

Do 3 měsíců provést jednorázové měření emisí u vyjmenovaného zdroje po prvním uvedení do provozu, po každé změně paliva nebo suroviny v povolení provozu, po každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí.

Nejpozději 5 pracovních dnů před měřením emisí oznámit termín ČÍŽP. Změnu nebo zrušení termínu plánovaného měření oznámit **nejpozději 1 den** před původně plánovaným termínem.

Do 90 dnů od provedení měření emisí předložit protokol ČÍŽP.

Do 24 hodin podat zprávu KrÚ a ČÍŽP o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění.

Do 48 hodin od vzniku technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a které není možno bezprostředně odstranit, **informovat KrÚ a ČÍŽP.**

Nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu – omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu,

Pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin – odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

Do 25. dne měsíce uhradit zálohu na poplatek (> 200 tis. Kč) za znečišťování ovzduší.

Do 30 dnů od doručení platebního výměru uhradit poplatek za znečišťování ovzduší.

Do 31.12.2016 a poté **1x za 2 roky** provádět kontrolu technického stavu a provozu spalovacích zdrojů pro teplovodní soustavu ústředního vytápění na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně.

Do 1.9.2022 zajistit provoz spalovacích zdrojů pro teplovodní soustavu ústředního vytápění na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně v souladu s požadavky dle přílohy č. 11 zákona.

Do 31.12.2017 posoudit, zda novela zákona č. 369/2016 Sb., nevyžaduje změnu povolení provozu a případně požádat KU o tuto změnu (viz. přechodná ustanovení novely č. 369/2016 Sb.).

KAPITOLA IV.2. – OKRUHY ZÁKLADNÍCH POVINNOSTÍ

Nové předpisy jsou velmi složité, ovšem je nutná jejich dobrá znalost. Proto je většina provozovatelů musí pročit v podstatě celé. Pro potřebu rychlé orientace v problému jsem vypracoval základní okruhy problematiky ochrany ovzduší. V nich zájemce získá rychlou a kompletní informaci jen o jednom okruhu povinností:

- a) Agenda aktuální a platné legislativy ochrany ovzduší, sledování změn předpisů včetně sledování termínů, povinností a jejich změn. Metodické pokyny, výklady apod.
- b) Agenda správného zařazení zdroje znečišťování ovzduší mezi vyjmenované a ostatní zdroje (dnes někdy označováno jako kvalifikace, dříve klasifikace), znalost škodlivin z něj unikající.
- c) Znalost všech surovin a paliv, vstupujících do procesů.
- d) Znalost a dodržování emisních limitů stanovených pro zdroje znečišťování ovzduší a plnění podmínek provozování zdrojů znečišťování ovzduší. Emisní stropy. Imisní limity a tmavost kouře.
- e) Povolení agenda. Instalace nových zdrojů nebo změny na stávajících zdrojích s dopadem na ovzduší provádět pouze po vydání závazného stanoviska či povolení příslušného orgánu státní správy.
- f) Povinnosti provozovatelů zdrojů znečišťování ovzduší. Provozní a technologická kázeň, návody a provozní řády výrobců či dodavatelů. Odstraňování nebezpečných stavů ohrožujících kvalitu ovzduší, opatření k předcházení havárií apod..
- g) Agenda Poplatků za znečišťování (Oznámení o poplatcích).
- h) Zjišťování znečišťování ovzduší. Měření emisí na všech výstupech do ovzduší, stanovení emise výpočtem (bilance, kombinace měření a bilance, emisní faktory).
- i) Provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší, každoročně podávat souhrn Provozní evidence (SPE) prostřednictvím ISPOP (včetně agendy IRZ a E-PRTR).
- j) Provozní řád (dříve Soubor TPP a TOO), zpracovávají provozovatelé všech zdrojů, označených ve sloupci C přílohy č. 2 k zákonu o ovzduší.
- k) Agenda látek poškozujících ozónovou vrstvu a fluorovaných skleníkových plynů, agenda látek ovlivňujících klimatický systém Země a podmínky obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.
- l) Další okruhy.

Kapitola IV.2.1. Legislativa

Je nutné znát všechny předpisy, které v oblasti ochrany ovzduší byly vydány. V tomto materiálu jsou uvedeny podrobným výčtem v kapitole I a stručně komentovány po předpisech v kapitole II (zákon) a kapitole III (jednotlivé předpisy).

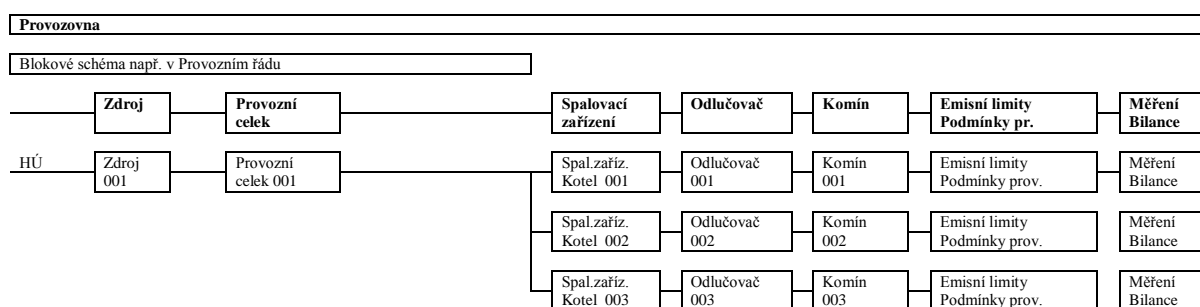
Mnoho nedostatků vyplývá právě z neznalosti předpisů. A změna legislativy neznamená automaticky aplikaci nových povinností a automatickou změnu rozhodnutí. Je vhodné konzultovat obsah rozhodnutí s tím orgánem který je vydal a nespoléhat se na tvrzení jiných osob.

- Nejčastěji v tomto chybují projektanti a zástupci měřících skupin. Bez znalosti rozhodnutí v příslušné věci Vám budou tvrdit, že nyní už platí ty a ty limity.
- Koncem roku 2004!! projektant vyprojektoval ČSPH podle Opatření FVŽP, jehož části, týkající se emisních limitů byly zrušeny v roce 1997.
- I nyní, po přijetí nového zákona o ovzduší se velmi často budeme setkávat se starými předpisy.

Pro vypořádání se se základními povinnostmi v ochraně ovzduší je nutná velmi dobrá znalost objektu, který má být posouzen a to jak pro splnění povinnosti měření, vypracování Provozní evidence nebo vstupního posouzení. V praxi ochrany ovzduší je nutné vypracovat blokové schéma zdroje znečišťování ovzduší, které slouží jako praktická pomůcka pro rychlou orientaci. V legislativě není blokové schéma

přímo zakotveno, ale v praxi je používáno pro agendu Souhrnů provozní evidence zdrojů (SPE) (kdysi nazýváno REZZO I - Registr emisí zdrojů znečišťování ovzduší, nyní jde o SPE). I nová pravidla pro Provozní evidenci jsou podle těchto schémat sestavena.

Blokové schéma zdroje - příklady

Kapitola IV.2.2. AGENDA SPRÁVNÉHO ZAŘAZENÍ ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ MEZI VYJMENOVANÉ A NEVYJMENOVANÉ ZDROJE, ZNALOST ŠKODLIVIN Z NĚJ UNIKAJÍCÍ.

Kvalifikace zdroje (kategorizace)

Zdroje znečišťování jsou **mobilní** nebo **stacionární**.

Stacionární zdroje:

Stacionárním zdrojem je ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, **nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů.**

Mobilním zdrojem se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení.

Spalovacím stacionárním zdrojem je stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla.

Provozovatelem je právnická nebo fyzická osoba, která stacionární zdroj skutečně provozuje; není-li taková osoba známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník stacionárního zdroje.

Škodliviny

Základní definice škodlivin je ze zákona o ovzduší:

„Znečišťující látkou se rozumí každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí anebo obtěžuje zápachem.“

Provozovatel musí znát všechny škodliviny, které unikají z jeho zdroje, případně, které by unikaly mohly např. v případě poruch a havárií.

Seznam zdrojů je v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb.

Vyjmenované stacionární zdroje (příloha č. 2 zákona o ovzduší)

Vysvětlivky k tabulce:

1. Sloupec A - je vyžadována rozptylová studie podle § 11 odst. 9
2. Sloupec B - jsou vyžadována kompenzační opatření podle § 11 odst. 5
3. Sloupec C - je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d)

Kód		A	B	C
ENERGETIKA - SPALOVÁNÍ PALIV				
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	x	x ^{a)}	
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	x	x	x
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X	X *)	
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	x		
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	x	x	x
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	x		
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	x		x
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
1.4.	Spalování paliv v teplovzdušných přímotopných spalovacích zdrojích o celkovém jmenovitém příkonu od 0,3 do 5 MW	x		
1.4.	Spalování paliv v teplovzdušných přímotopných spalovacích zdrojích o celkovém jmenovitém příkonu nad 5 MW	x		x

1.4.	Spalování paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 do 5 MW včetně, které nejsou uvedeny pod jiným kódem	x		
1.4.	Spalování paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW, které nejsou uvedeny pod jiným kódem	x	x ^{*)}	x
TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU, NAKLÁDÁNÍ S ODPADY A ODPADNÍMI VODAMI				
2.1.	Tepelné zpracování odpadu ve spalovnách	x	x	x
2.2.	Skládky, které přijímají více než 10 t odpadu denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t	x		x
2.3.	Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o projektované kapacitě rovné nebo větší než 10 tun na jednu zakládku nebo větší než 150 tun zpracovaného odpadu ročně	x		x
2.4.	Biodegradační a solidifikační zařízení			x
2.5.	Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovlodíků z kontaminovaných zemín) s projektovaným ročním výkonem vyšším než 1 t VOC včetně	x		x
2.5.	Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovlodíků z kontaminovaných zemín) s celkovým projektovaným výkonem vyšším než 1 t VOC včetně za rok			x
2.6.	Čistírný odpadních vod; zařízení určená pro provoz technologií produkujících odpadní vody nepřevoditelné na ekvivalentní obyvatele v množství větším než 50 m ³ /den			x
2.6.	Čistírný odpadních vod, které jsou primárně určeny k čištění vod z průmyslových provozoven a provozů technologií produkujících odpadní vody v množství větším než 50 m ³ za den			x
2.7.	Čistírný odpadních vod s projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel			
2.7.	Čistírný odpadních vod s celkovou projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel			

*) nevztahuje se na spalování zemního plynu

**) roční emise odpovídající projektovanému výkonu nebo kapacitě, předpokládanému využití provozní doby a emisím na úrovni emisního limitu

§ 4 Odstavec 7)

Pro účely stanovení celkového jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů nebo celkové projektované kapacity jiných stacionárních zdrojů se jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů nebo projektované kapacity jiných než spalovacích stacionárních zdrojů **sčítají, jestliže se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně⁴⁾ a u kterých dochází nebo by s ohledem na jejich uspořádání mohlo docházet ke znečišťování společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průdchů.** Obdobně se postupuje u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu. **Pokud je sečtením jmenovitých tepelných příkonů nebo projektovaných kapacit stacionárních zdrojů, jejichž jednotlivé příkony nebo kapacity nepřekračují hodnotu pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu, překročena hodnota pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu, zařazují se tyto zdroje do příslušného kódu v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Jmenovité tepelné příkony nebo projektované kapacity stacionárních zdrojů, jejichž jednotlivé příkony nebo kapacity překračují hodnotu pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu, se nesčítají s příkony nebo kapacitami zdrojů, jejichž jednotlivé příkony nebo kapacity hodnotu pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu nepřekračují.** V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje neuvádí jeho jmenovitý tepelný příkon, vypočte se jako podíl jmenovitého tepelného výkonu a jemu odpovídající tepelné účinnosti, případně výpočtem z jiných dostupných parametrů.

§ 4, odst. 8) Odstavec 7 se nepoužije u

- spalovacích stacionárních zdrojů, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 7 dosáhl 50 MW a více; u těchto spalovacích stacionárních zdrojů se pro účely stanovení celkového jmenovitého příkonu jmenovité tepelné příkony sčítají, pouze pokud se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně a u kterých dochází ke znečišťování společným komínem bez ohledu na počet komínových průdchů,
- spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 15 MW; tyto stacionární zdroje se nepřičítají k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 7 dosáhl 50 MW a více,
- spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, umístěných v rodinném nebo bytovém domě; tyto stacionární zdroje se nesčítají,
- stacionárních zdrojů uvedených pod kódem 8. v příloze č. 2 k tomuto zákonu; tyto stacionární zdroje se sčítají vždy, jsou-li umístěny ve stejné provozovně⁴⁾, **Pozn. KZ: Zemědělci**
- stacionárních zdrojů používajících organická rozpouštědla, které typově spadají pod stejný kód podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu; **tyto zdroje se sčítají, jsou-li umístěny ve stejné provozovně, bez ohledu na to, zda dosahují hranice projektované spotřeby uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu.**

KE SČÍTÁNÍ kapacit zdrojů byl vydán Metodický pokyn.

Kapitola IV.2.3. Paliva a suroviny, vstupující do procesu

Je nutné, aby provozovatel znal suroviny a paliva, které jsou v provozu zdrojů používány. Je nutné obstarat si bezpečnostní listy a vědět, jaké škodliviny se uvolňují. Další informace jsou v materiálech od výrobce či dodavatele (průvodních technických či katalogových listech apod.).

Základní požadavky na paliva a suroviny dává nový zákon o ovzduší a nový prováděcí předpis.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Biomasa ke spalování

biomasou ke spalování ve stacionárních zdrojích produkt, který je tvořen z rostlinného materiálu pocházejícího ze zemědělství nebo lesnictví a který lze použít jako palivo za účelem získání jeho energetického obsahu, a dále následující odpad použitý jako palivo:

1. rostlinný odpad ze zemědělství nebo lesnictví,
2. rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud se využije vyrobené teplo,
3. rostlinný odpad z výroby čerstvé vlákniny a z výroby papíru z buničiny, pokud se spaluje v místě výroby a vzniklé teplo se využije,
4. korkový odpad,
5. dřevný odpad s výjimkou dřevného odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo povrchových úprav. V místě, kde toto palivo vzniká ve formě vedlejšího produktu výroby, jej lze spalovat také ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 3 MW vybaveném automatickým dávkováním paliva a automatickým řízením spalovacího procesu.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Spalování dřevotřísky a dalších surovin

§ 15, odst. 5) Dřevotřísku, překližku, dřevovláknitou desku nebo jiné lepené dřevo lze spalovat pouze ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 3 MW a vyšším, a to pouze v případě, že neobsahují halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo povrchových úprav. V místě, kde toto palivo vzniká ve formě vedlejšího produktu výroby, jej lze spalovat také ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 3 MW vybaveném automatickým dávkováním paliva a automatickým řízením spalovacího procesu.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Požadavky na kvalitu paliv

§ 17 **Požadavky na kvalitu paliv a způsob prokazování jejich plnění** (K § 16 odst. 8 zákona)

(1) Požadavky na kvalitu paliv jsou stanoveny v části I přílohy č. 3 k této vyhlášce.

(2) Prokazování plnění požadavků na kvalitu paliva se provádí doklady o analýzách odebraných vzorků paliva provedených osobou akreditovanou vnitrostátním akreditačním orgánem pověřeným podle jiného právního předpisu²⁾. Postupy pro odběr vzorků a provádění analýz musí být reprezentativní a průkazné a musí co nejpřesněji odrážet skutečnou kvalitu paliva. Tyto postupy se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾.

§ 18 **Ohlašování údajů o kvalitě paliv** (K § 16 odst. 8 zákona)

(1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně, **pro která jsou stanoveny požadavky na kvalitu paliv v příloze č. 3 k této vyhlášce.**

(2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Těkavé organické látky (VOC)

Zákon o ovzduší - § 18 **Povinnosti osob nakládajících s vybranými výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel, barvami a laky**

(1) **Právník nebo podnikající fyzická osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel, barvu nebo lak** uvedený v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit, aby **obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin**, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa **v tomto výrobku nepřesahoval limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku stanovené prováděcím právním předpisem.**

(2) **Obsah sloučenin podle odstavce 1 vyšší než stanoví prováděcí právní předpis je přípustný u výrobků, které jsou prodávány pouze k výlučnému použití ve stacionárních zdrojích uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, kterým bylo vydáno povolení provozu a které mají stanoveny specifické emisní limity nebo emisní stropy.** Osoba prodávající tyto výrobky je povinna vést evidenci o množství a druhu prodaných výrobků, o osobách, kterým byl tento výrobek prodán, s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a adresy fyzické osoby nebo názvu a adresy právnické osoby včetně adresy a identifikačního čísla provozovny přiděleného prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností. Tuto evidenci je povinna uchovat pro účely kontroly po dobu 5 let.

(3) **Právník nebo podnikající fyzická osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel, barvu nebo lak uvedený v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek a o jeho kategorizaci způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu.**

(4) **Použití výrobků pro opravy nátěru silničních vozidel, barev nebo laků uvedených v prováděcím právním předpisu, ve kterých obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin přesahuje limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem, je zakázáno s výjimkou použití v rámci provozu stacionárního zdroje uvedeného pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop.**

Vyhláška č. 415/2012 Sb. § 23 **Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek** (K § 18 odst. 4 zákona)

(1) Seznam vybraných barev, laků a výrobků pro opravy nátěru vozidel podle § 18 zákona (dále jen "vybrané výrobky") je uvedený v části I přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(2) Limitní hodnoty obsahu organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa ve vybraných výrobcích (dále jen "těkavá organická látka ve vybraném výrobku"), jsou stanoveny v části II přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(3) Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích jsou uvedeny v části III přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(4) Vybrané výrobky jsou opatřeny štítkem s označením

a) kategorie a subkategorie vybraného výrobku podle části II přílohy č. 7,

b) limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku v g/l podle části II přílohy č. 7 a

c) maximálního obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku ve stavu připraveném k použití v g/l.

(5) U vybraných výrobků, u nichž se před použitím přidávají organická rozpouštědla, se limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek uvedené v části II přílohy č. 7 vztahují na výrobek ve stavu, ve kterém je připraven k použití. Za část obsahu těkavých organických látek se u vybraných výrobků nepovažuje hmotnost těkavých organických látek, které během zasychání chemicky reagují za vzniku ochranného filmu nátěrové hmoty.

(6) Výrobky podle § 16 odst. 3 zákona jsou na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci označeny a) údajem o celkovém obsahu těkavých organických látek dle § 2 písm. m) zákona ve výrobku vyjádřeným hmotnostním zlomkem nebo v hmotnostních procentech a

b) v případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev uvedených v příloze č. 5 také údajem o obsahu látek ve výrobku, které po odpaření vody nebo těkavých organických látek ztuhnou (dále jen "netěkavé látky") v hmotnostních nebo objemových procentech a o hustotě výrobku v g/cm³, pokud je předchozí údaj uveden v objemových procentech.

Kapitola IV.2.4. Znalost a dodržování emisních limitů, stanovených pro zdroje znečišťování ovzduší a plnění podmínek provozování zdrojů znečišťování ovzduší, plnění emisních stropů, imisní limity a tmavost kouře

ZNEČIŠTĚNÍ A ZNEČIŠŤOVÁNÍ

§ 3 Přípustná úroveň znečištění

(1) Imisní limity a přípustné četnosti jejich překročení jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu. **Imisní limity jsou závazné pro orgány ochrany ovzduší při výkonu jejich působnosti podle tohoto zákona.**

(2) Přípustná úroveň znečištění stanovená podle odstavce 1 se nevztahuje na ovzduší ve venkovních pracovištích, do nichž nemá veřejnost volný přístup.

§ 4 Přípustná úroveň znečišťování

(1) **Přípustná úroveň znečišťování je určena emisními limity, emisními stropy, technickými podmínkami provozu a přípustnou tmavostí kouře.**

(2) Emisní limity musí být dodrženy na každém komínovém průduchu nebo výduchu do ovzduší. Emisní limity se dělí na

a) obecné emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem pro znečišťující látky a jejich skupiny a

b) specifické emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem nebo v povolení podle § 11 odst. 2 písm. d) pro stacionární zdroj.

(3) **Pokud je pro stacionární zdroj stanoven jeden nebo více specifických emisních limitů nebo jeden nebo více emisních stropů, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Specifický emisní limit stanovený v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro daný stacionární zdroj.**

(4) **Emisní stropy se stanovují pro stacionární zdroj, skupinu stacionárních nebo mobilních zdrojů, provozovnu⁴⁾ nebo vymezené území.**

(5) Emisní stropy doplňují emisní limity s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených pod kódem 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých může být emisní limit pro těkavé organické látky emisním stropem nahrazen.

(6) Technické podmínky provozu doplňují emisní limity s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším spalujících uhlí těžené v České republice a specificky konstruovaných pro toto palivo, u kterých může být emisní limit pro oxid siřičitý stanovený prováděcím právním předpisem, nelze-li jej dosáhnout, nahrazen technickou podmínkou provozu stanovenou prováděcím právním předpisem.

IV.2.4.1 - EMISNÍ LIMITY A TECHNICKÉ PODMÍNKY PROVOZU

Specifické emisní limity jsou uvedeny v novém prováděcím předpisu. Drtivá většina zdrojů má stanoveny specifické emisní limity, problémem je, že provozovatel je často nezná a neví, které má plnit.

Obecně je velkým nedostatkem na zdrojích právě neznalost aktuálně platných povinností. Existují podniky, které mají složitou výrobu a v jedné hale je mnoho technologií, často spojených do jednoho komína. Výrobek jde do dalších hal, ale někdy ne. Jedna hala obsahuje i několik desítek pracovišť, které by samy byly zdrojem. Je nutné postupovat individuálně s dobrou znalostí zdroje (viz. blokové schéma).

Platí, že pokud je současně s koncentračním limitem stanoven i hmotnostní tok, hmotnostní tok škodliviny se sčítá pro všechny výduchy, ale koncentrace se posuzuje pro každý výduch či komín zvlášť.

Otázky a odpovědi MŽP:

Dotaz k § 4 odst. 3

Je stanoveno, že pokud je pro zdroj stanoven specifický emisní limit či emisní strop, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Znamená to, že například u lakovny s přímým procesním ohřevem nebude možné stanovit obecné emisní limity pro znečišťující látky vznikající v rámci spalovacího procesu? Stejná situace nastane i u dopalovacích jednotek tiskařských strojů. Přitom emise NO_x z dopalovacích jednotek při špatném seřízení mohou být problém a takhle úplně vypadnou z dohledu.

Odpověď:

Z cit. ustanovení zákona o ochraně ovzduší vyplývá, že zdroje, které nemají stanoven specifický emisní limit (v povolení provozu nebo závazném právním předpisu), mají povinnost dodržovat obecné emisní limity (a naopak zdroje, které mají stanoven k plnění, byť jediný specifický limit, nemají povinnost dodržovat obecné emisní limity). Stanovení obecných emisních limitů k plnění tedy není nutné, protože povinnost dodržovat obecné emisní limity vyplývá přímo ze zákona (je to obecná povinnost, která není spojena s povinností provádět měření, nicméně kontrola dodržování ze strany státního orgánu je možná). Pokud zdroj má povolení provozu a je vhodné jej regulovat z hlediska vybraných emisí znečišťujících látek, měl by povolující orgán takové látky stanovit k plnění přímo v povolení formou specifického emisního limitu pro relevantní znečišťující látku/látky.

Dotaz k § 4 odst. 3

Specifický emisní limit nemusí krajský úřad stanovovat v rozhodnutí, stačí, že je pro zdroj uveden v emisní vyhlášce. Pak se na zdroj nevztahují obecné emisní limity. Pokud by u lakovny s dopalovací jednotkou nebyly uvedeny obecné emisní limity pro CO a NOx v rozhodnutí, tak je plnit nemusí?

Odpověď:

Ano, pokud bude mít vyhláškou vyjmenovaný stacionární zdroj specifický emisní limit ve vyhlášce, vztahuje se na něj rovnou jak tento specifický emisní limit, tak četnost měření dle vyhlášky. A nevztahuje se na něj žádný z obecných emisních limitů. Pokud máte stacionární zdroj zařazený jako aplikace náterových hmot (kód 9.8 přílohy č. 2 k zákonu) a jako nedílná součást tohoto zdroje je v povolení provozu uvedena dopalovačka, tak pro stacionární zdroj, což je aplikace náterových hmot, bude platit jen emisní limit na TOC resp. VOC dle vyhlášky. Pokud byste chtěli s ohledem na složení spalin regulovat i NOx a CO, musíte stanovit pro tyto látky specifické emisní limity v povolení. Pokud máte dopalovačku vedenou jako samostatný nevyjmenovaný stacionární zdroj, vedle aplikace náterových hmot, tak pokud nebude mít v povolení provozu specifický emisní limit, tak pro ni platí obecné emisní limity, kde jsou rovněž emisní limity pro CO a NOx i TOC. Oba případy jsou teoreticky možné – záleží na tom, jak je to povolené.

Dotaz k § 11 odst. 2 písm. d) - zpříšňování specifických emisních limitů – lze v rámci povolení provozu zdroje dle § 11 odst. 2 písm. d) zpříšnit specifické emisní limity stanovené v prováděcím právním předpisu? V ustanovení § 4 odst. 3 je uvedeno, že specifický emisní limit stanovený v povolení provozu nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem, domníváme se tedy, že by to mělo být možné.

_ Odpověď:

Ano, zpříšňování emisních limitů v rámci individuálních povolení provozu zákon předpokládá a umožňuje.

Emisní limity – Stacionární spalovací zdroje

§ 14 Specifické emisní limity (K § 4 odst. 9 zákona)

Odst. 1) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014, jsou uvedeny v tabulce 1 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 2) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou uvedeny v tabulce 2 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce. **Tyto specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky se použijí také pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, u nichž došlo ke změně, která může mít dopad na životní prostředí.**

Odst. 3) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW jsou stanoveny **v části II přílohy č. 2 k této vyhlášce.**

Odst. 4) Pro spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou současně nebo střídavě spalovány dva nebo více druhů paliv, se hodnoty specifických emisních limitů stanoví výpočtem uvedeným v části III přílohy č. 2 k této vyhlášce. Použití jiných druhů paliv při uvádění stacionárního zdroje do provozu nebo při stabilizaci hoření, definované v provozním řádu, se nepovažuje za spalování více druhů paliv.

§ 15 Technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

Odst. 1) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona musí být plněn alespoň minimální poměr hmotnosti síry odloučené v místě spalovacího stacionárního zdroje v daném časovém úseku k hmotnosti síry obsažené v palivu, které bylo do spalovacího stacionárního zdroje přivedeno a ve stejném časovém úseku spáleno (dále jen „stupeň odsíření“). Stupeň odsíření se považuje za splněný, pokud vyhodnocení provedených měření prokáže, že všechny průměrné hodnoty stupně odsíření za daný kalendářní měsíc dosáhly stanoveného stupně. Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení minimálního stupně odsíření se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění stacionárního zdroje do provozu, v době jeho odstavení z provozu nebo při odstraňování poruchy nebo havárie.

Odst. 2) Minimální stupeň odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, jsou stanoveny v tabulce 1 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 3) Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, jsou stanoveny v tabulce 2 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 4) Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou stanoveny v tabulce 3 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 6) Spalovací stacionární zdroje se uvádí do provozu a odstavují z provozu v co nejkratší možné době. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud je doba uvádění do provozu a odstavování z provozu stanovena v souladu s rozhodnutím Evropské komise vydaným podle článku 41 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU.

Emisní limity – Zdroje tepelně zpracovávající odpad (Spalovny odpadu)

§ 20 **Specifické emisní limity a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity pro spalovny odpadu a stavové a vztažné podmínky jsou stanoveny v bodu 1. části I přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(2) Způsob stanovení specifických emisních limitů a stavových a vztažných podmínek pro tepelné zpracování odpadu ve stacionárním zdroji jiném než spalovna odpadu je stanoven v bodu 2. části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(3) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona, které tepelně zpracovávají odpad společně s palivem, musí být namísto emisního limitu pro oxid siřičitý plněn alespoň stupeň odsíření stanovený v části IV přílohy č. 2. Požadované stupně odsíření se považují za splněné, pokud jsou splněny podmínky stanovené v § 15 odst. 1.

(4) Technické podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad jsou stanoveny v části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

Emisní limity – Zdroje, u kterých dochází k používání organických rozpouštědel (kódy 9.1. až 9.24. přílohy č. 2 zákona o ovzduší)

§ 21 **Obecná ustanovení k nakládání s těkavými organickými látkami**

§ 22 **Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, jsou uvedeny v příloze č. 5 k této vyhlášce.

Emisní limity – Zdroje, u kterých dochází k nakládání s benzínem (kódy 10.1. a 10.2. přílohy č. 2 zákona o ovzduší)

§ 22 **Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

(2) Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzínem, jsou stanoveny v příloze č. 6 k této vyhlášce.

Emisní limity – Ostatní zdroje

§ 24 **Specifické emisní limity a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

Specifické emisní limity, stavové a vztažné podmínky a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů neuvedených v částech třetí, páté a šesté (dále jen "ostatní stacionární zdroje") jsou uvedeny v příloze č. 8 k této vyhlášce.

Emisní limity a požadavky na zdroje pod 300 kW příkonu

§ 16, odst. 2) Osoba uvádějící na trh v České republice spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, je povinna prokázat certifikátem podle jiného právního předpisu¹²⁾, že spalovací stacionární zdroj splňuje emisní požadavky pro tento stacionární zdroj podle přílohy č. 10 k tomuto zákonu.

§ 17 **Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje**

Odst. 1) Provozovatel stacionárního zdroje je povinen

g) provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu,

Přechodná ustanovení § 41

(16) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději do 10 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 17 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

h) provádět jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (dále jen "odborně způsobilá osoba"), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem.

Přechodná ustanovení § 41

(15) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) **nejpozději do 31. prosince 2016.**

Odst. 5) Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplásky.

EMISNÍ LIMITY A PROBLEMATIKA PACHOVÝCH LÁTEK

Emisní a imisní limity pachových látek byly zrušeny. Provozovatelé provádějí opatření k minimalizaci emisí pachových látek (v rámci Provozního řádu a/nebo v rámci technických podmínek z předpisů či povolení provozu). **Nyní nově má MŽP možnost tyto limity vyhláškou stanovit.**

§ 5, odst. 9 zákona - Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou stanoví obecné a specifické emisní limity, způsob stanovení specifických emisních limitů v povolení podle § 11 odst. 2 písm. d) pro látky obtěžující zápachem.

Příloha č. 17 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. ZPŮSOB STANOVENÍ SPECIFICKÉHO EMISNÍHO LIMITU PRO LÁTKY OBTĚŽUJÍCÍ ZÁPACHEM

Specifický emisní limit pro znečišťující látku nebo skupinu látek obtěžující zápachem se stanoví následujícím postupem:

- zjistí se množství znečišťující látky nebo skupiny znečišťujících látek obtěžujících zápachem,**
- identifikují se vhodná primární i sekundární opatření k omezení znečišťujících látek obtěžujících zápachem s ohledem na technologii a jejich účinnost,**
- v návaznosti na stanovené výchozí množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem, vybraná opatření a jejich účinnost se stanoví výstupní množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem v odpadním plynu,**
- specifický emisní limit pro znečišťující látky obtěžující zápachem se stanoví tak, aby s ohledem na způsob vyhodnocování plnění specifického emisního limitu a proměnlivost provozních podmínek zajišťoval provoz stacionárního zdroje na úrovni odpovídající stanovenému výstupnímu množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem, a aby současně zajišťoval správnou funkci nebo provádění opatření ke snižování emisí.**

Výše uvedený postup je možné využít, pouze pokud lze znečišťující látky obtěžující zápachem u stacionárního zdroje odvádět definovaným výduchem.

EMISNÍ LIMITY TMAVOSTI KOUŘE

Přípustná tmavost kouře bude uvedena v příloze k nové vyhlášce. Nyní bude používána pouze Ringelmanova stupnice.

(1) Pro zjišťování tmavosti kouře se používá Ringelmannova stupnice, která sestává ze šesti čtvercových polí tvořených pravouhloú síť černých čar o tloušťce a hustotě sítě na bílém podkladě odpovídající následujícím stupňům tmavosti kouře:

- stupeň 0 odpovídá 0 % černé barvy na bílém podkladě s definovanou odrazivostí světla 80 %,
- stupeň 1 odpovídá 20 % černé barvy na bílém podkladě,
- stupeň 2 odpovídá 40 % černé barvy na bílém podkladě,
- stupeň 3 odpovídá 60 % černé barvy na bílém podkladě,
- stupeň 4 odpovídá 80 % černé barvy na bílém podkladě,
- stupeň 5 odpovídá 100 % černé barvy na bílém podkladě.

(2) Stupeň 5 Ringelmannovy stupnice slouží pro ověření jejích optických vlastností. Černá barva použitá k tisku stupnice musí mít odrazivost světla 5 %.

(3) Pro platnost měření tmavosti kouře musí být dodrženy následující podmínky:

- směr kouřové vlečky vystupující z komína je přibližně v pravém úhlu na směr pozorování,
 - pozadí kouřové vlečky tvoří rozptýlené světlo oblohy během dne; měření nelze provádět proti slunci, proti zástavbě nebo okolnímu terénu
- a

c) Ringelmannovu stupnici drží pozorovatel ve volně natažené paži tak, že se síť jednotlivých polí slije do rozdílných stupňů šedé barvy.

(4) Při vyhodnocení měření tmavosti kouře se Ringelmannova stupnice porovná s kouřovou vlečkou v místě výstupu kouře z koruny komína a určí se stupeň tmavosti kouře. Při měření se provádí postupně 30 stanovení stupně tmavosti kouře v pravidelných půlminutových intervalech. Délka jednoho odečtu činí 5 sekund. Měření se vyhodnotí jako průměrná tmavost kouře ze třiceti odečtů. Do vyhodnocení se nezohledňuje doba uvádění spalovacího stacionárního zdroje do provozu v trvání nejdéle 30 minut, pokud není v povolení provozu stanoveno jinak.

Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře

(1) Přípustná tmavost kouře je považována za dodrženu, pokud průměrná tmavost kouře není tmavší nebo jiné barvy než stupeň 2 Ringelmannovy stupnice.

KAPITOLA IV.2.5. POVOLOVACÍ AGENDA. INSTALACE NOVÝCH ZDROJŮ NEBO ZMĚNY NA ZDROJÍCH S DOPADEM NA OVZDUŠÍ PROVÁDĚT POUZE PO VYDÁNÍ ZÁVAZNÉHO STANOVISKA ČI POVOLENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ORGÁNU STÁTNÍ SPRÁVY.

Stejně jako v předchozí legislativě je nově zanesena povinnost získat závazné stanovisko a/nebo povolení k celé řadě instalací či jejich změn. Tato povinnost je dána § 11 zákona o ovzduší, kde je toto blíže specifikováno.

Jako velmi důležité se ukazuje konzultovat předem záležitosti výstavby nových zdrojů či instalace nových technologií předem u kompetentních orgánů. Předchází se tak případným nedorozuměním. Při vývoji zákonů a obrovskému množství technologií se může stát, že to co platilo delší dobu (co mi to povídáte, já to dělám 20 let), může být považováno za porušení zákona.

Provozovatelé všech vyjmenovaných zdrojů již musí mít povolení provozu (nebo o něj požádáno, nebo se jejich povolení dle předchozího zákona shoduje s požadavky na nová povolení).

Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší - § 11 zákona

§ 11, odst. 1) Ministerstvo vydává

- a) stanovisko k politice územního rozvoje a zásadám územního rozvoje v průběhu jejich pořizování,
- b) závazné stanovisko k umístění stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let (dále jen "pozemní komunikace") a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání, k řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾,
- c) **rozhodnutí o kvalifikaci typu stacionárního zdroje využívajícího technologii, která doposud nebyla na území České republiky provozována; toto rozhodnutí nenahrazuje závazné stanovisko a povolení podle odstavce 2 písm. b) až d) a stanoví se jím, zda jde o stacionární zdroj, jehož provozovatel je povinen plnit stejné povinnosti, jaké jsou tímto zákonem stanoveny provozovateli stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Ministerstvo v rozhodnutí stanoví,**
 1. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadována rozptylová studie podle odstavce 9, případně pro jaké znečišťující látky,
 2. zda mají být u daného typu stacionárního zdroje vyžadována kompenzační opatření podle odstavce 5,
 3. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle odstavce 2 písm. d),
 4. emisní limity, podmínky provozu a způsob zjišťování úrovně znečišťování pro daný typ zdroje.

§ 11, odst. 2) Krajský úřad vydává

- a) stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu obce v průběhu jeho pořizování,
- b) **závazné stanovisko k umístění stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁶⁾,**
- c) **závazné stanovisko k provedení stavby stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁶⁾,**
- d) **povolení provozu stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu (dále jen "povolení provozu").**

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává závazné stanovisko k umístění, provedení a užívání stavby stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu podle jiného právního předpisu⁶⁾. Závazné stanovisko se nevydává k vodním dílům určeným pro čištění odpadních vod do kapacity 50 ekvivalentních obyvatel, jejichž podstatnou součástí jsou výrobky označované CE podle jiného právního předpisu¹²⁾.

(4) Obecní úřad může vydat své vyjádření k řízení podle odstavce 2 písm. b), a to do 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak.

Přechodná ustanovení (z § 41):

- **Povolení vydaná podle § 17 odst. 1 písm. d) a § 17 odst. 2 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a rozhodnutí podle § 5 odst. 10 (Plán zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje, pozn. KZ) a § 11 odst. 1 písm. h) (regulační řády pro provoz stacionárních zdrojů, pozn. KZ) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou-li v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, se považují za povolení provozu podle tohoto zákona.**

- **Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jehož povolení není v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, musí požádat o jeho změnu nebo o nové povolení provozu podle tohoto zákona do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení a rozhodnutí vydaná podle dosavadních právních předpisů.**

- **Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který byl uveden do provozu před nabytím účinnosti tohoto zákona a který nemá vydané povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu podle tohoto zákona do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.**

- **Správní řízení na úseku ochrany ovzduší, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.**

Přechodná ustanovení z novely č. 369/2016 Sb.

1. **Správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**

2. **Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jehož povolení k provozu nesplňuje požadavky na obsah povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o změnu povolení provozu do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**

3. **Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, kterému vznikla povinnost mít povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.**

4. **Povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se na provozovatele stacionárního zdroje povinnost mít povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nevztahuje, zaniká dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**

5. **Nízkoemisní zóny stanovené podle dosavadních právních předpisů se považují za nízkemisní zóny stanovené podle § 14 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. V případě změny nebo zrušení nízkemisní zóny stanovené podle dosavadních právních předpisů je nutné nízkemisní zónu nově stanovit postupem podle § 14 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.**

§ 11 zákona

(8) K řízení o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) a c) předloží žadatel odborný posudek zpracovaný autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. d). Není-li vedeno řízení podle jiného právního předpisu), předloží žadatel tento odborný posudek k řízení o vydání nebo změně povolení provozu. Povinnost předložení odborného posudku se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW **včetně, na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.2. a 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující plynné nebo kapalné palivo, pokud slouží jako záložní zdroje energie a jejich provozní hodiny nepřekročí 300 hodin v kalendářním roce**, a dále na řízení o změnách povolení provozu, při kterých nedochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, pokud se nejedná o řízení o stanovení technické podmínky provozu nahrazující specifický emisní limit.

(9) K řízení o vydání závazného stanoviska podle odstavce 1 písm. b) a odstavce 2 písm. b) a k řízení o změně povolení provozu, při které dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, u stacionárního zdroje označeného ve sloupci A v příloze č. 2 k tomuto zákonu předloží žadatel rozptylovou studii pro znečišťující látky, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, zpracovanou autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. e). Povinnost předložení rozptylové studie se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW **včetně, na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.2. a 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující plynné nebo kapalné palivo, pokud slouží jako záložní zdroje energie a jejich provozní hodiny nepřekročí 300 hodin v kalendářním roce**, a na stacionární zdroje označené kódem 3.1. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW. Povinnost předložení rozptylové studie se dále nevztahuje na případy, kdy dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity, ale nepochybně nedochází ke zvýšení příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění. V případě pochyb je závazné vyjádření krajského úřadu.

Otázky a odpovědi MŽP:

[http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/dodatecne_povolovani_zdroju_zneclistovani_dotazy/\\$FILE/OOO-41_6-07062013.pdf](http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/dodatecne_povolovani_zdroju_zneclistovani_dotazy/$FILE/OOO-41_6-07062013.pdf)

Na základě výše uvedeného shrnujeme, že provozovatel zdroje uvedeného v příloze č. 2, který byl uveden do provozu před nabytím účinnosti zákona č. 201/2012 Sb. a který nemá vydané povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 86/2002 Sb. a musí do 1. září 2013 požádat o povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., má na základě § 11 odst. 8 zákona povinnost předložit k žádosti o povolení provozu odborný posudek. Předložení rozptylové studie ani návrhu kompenzačních opatření zákon nevyžaduje.

(10) Žadatel o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b), jde-li o spalovací stacionární zdroj o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, je povinen spolu se žádostí o vydání závazného stanoviska přiložit odůvodněné posouzení splnění následujících podmínek:

- a) jsou dostupná vhodná úložiště oxidu uhličitého,
- b) je technicky a ekonomicky proveditelná stavba přepravního zařízení,
- c) je technicky a ekonomicky proveditelné dodatečné vybavení zařízením pro zachytávání oxidu uhličitého.

(11) Náležitosti žádosti o povolení provozu jsou stanoveny v příloze č. 7 k tomuto zákonu.

Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu

Žádost o povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) obsahuje

1.1. Jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu, v případě právnické osoby název, právní formu a sídlo žadatele, podpis osoby k tomu oprávněné v souladu s výpisem z obchodního rejstříku, popřípadě pověřené k jednání na základě plné moci vystavené statutárním zástupcem, a dále identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno. U žádosti týkající se tepelného zpracování odpadu také jméno fyzické osoby autorizované pro dohled nad tepelným zpracováním odpadu.

1.2. Údaje o dosavadních rozhodnutích příslušných správních orgánů podle tohoto zákona a podle jiných právních předpisů, které souvisí s předmětem žádosti a soupis všech stacionárních zdrojů provozovaných žadatelem v dané provozovně⁴), včetně specifikace všech komínů nebo výduchů.

1.3. Projektovou dokumentaci, kterou je žadatel povinen předložit v rámci stavebního nebo jiného řízení podle jiných právních předpisů, nebo jinou obdobnou dokumentaci, která umožní posoudit předmět žádosti. Tato dokumentace obsahuje zejména

- a) údaje o přesném umístění stavby, investorovi a zpracovateli projektu,
 - b) technickou zprávu,
 - c) podrobný technický popis technického a technologického řešení stacionárních zdrojů a procesů, které zde budou probíhat (zejména přesná označení názvem a typem, názvy a adresy výrobců a jejich technické parametry, specifikace hořáků použitých spalovacích stacionárních zdrojů, jejich typy, výrobce, parametry),
 - d) technické parametry, především kapacita stacionárního zdroje,
 - e) hmotnostní toky jednotlivých materiálů a energií na vstupu a výstupu ze stacionárního zdroje (zejména paliv a odpadů) a způsob dalšího nakládání s nimi.
- 1.4. Specifikaci všech znečišťujících látek, které budou vnášeny do ovzduší během provozu stacionárního zdroje. Zvláště je třeba uvést znečišťující látky, které mohou způsobovat pachový vjem. U stávajících zdrojů uvést informace o stávajících emisích ve stejném rozsahu.
- 1.5. Informace o zjišťování úrovně znečišťování ovzduší. Údaje o počtu a umístění měřicích míst pro kontinuální i jednorázová měření emisí znečišťujících látek a jejich hmotnostního toku.
- 1.6. U žádosti týkající se tepelného zpracování odpadu způsob stanovení celkového organického uhlíku v popelu a ve strusce, vyhodnocení možnosti kombinované výroby elektřiny a tepla a způsob využití vyrobeného tepla.
- 1.7. Návrh provozního řádu, v případě že se jedná o stacionární zdroj, který má povinnost zpracovat provozní řád.
- 1.8. Návrh zvláštních podmínek provozu při překročení regulační prahové hodnoty, pokud se jedná o provoz stacionárního zdroje podle § 10 odst. 3.

§ 12

(1) Při vydání stanoviska, závazného stanoviska a povolení provozu podle § 11 odst. 1 až 3 vychází ministerstvo, krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 a 2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit v bodech 3 a 4 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, k úrovním znečištění přihlíží.

(2) Inspekce může vydat své vyjádření k vydání závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. c) a k řízení o povolení provozu, a to do 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak. Vyjádření inspekce je podkladem pro rozhodnutí krajského úřadu.

(3) Závazné stanovisko podle § 11 odst. 1 písm. b), **§ 11 odst. 2 písm. b) a c)** nebo § 11 odst. 3 a povolení provozu stacionárního zdroje v případě, že nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾, obsahuje podmínky umístění **nebo provedení** stacionárního zdroje a umístění stavby pozemní komunikace. V případě uložení kompenzačních opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo jiných kompenzačních opatření zajišťujících snížení úrovně znečištění obsahuje závazné stanovisko podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 2 písm. b) také příslušná kompenzační opatření.

§ 12, odst. 4) Povolení provozu obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou

- a) specifické emisní limity,

- b) způsob, podmínky a četnost zjišťování úrovně znečišťování,
- c) emisní stropy pro stacionární zdroj nebo provozovnu⁴⁾, které je stacionární zdroj součástí,
- d) provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k tomuto zákonu; provozní řád obsahuje soubor technicko-provozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmiřňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,
- e) technické podmínky provozu stacionárního zdroje, pokud nejsou obsahem provozního řádu podle písmene d),
- f) podmínky provádění činností a provozu technologií souvisejících s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění,
- g) zvláštní podmínky provozu při překročení regulační prahové hodnoty u stacionárního zdroje podle § 10 odst. 3,
- h) kompenzační opatření, pokud byla uložena,
- i) v případě tepelného zpracování odpadu stanovení množství odpadu a určení kategorií odpadu, které lze spalovat, specifikaci minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální spalné teplo a maximální obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech, zejména polychlorovaných bifenyly, pentachlorofenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů, nebo
- j) podmínky pro umístění stacionárního zdroje, pokud nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾ **nebo k) podmínky pro zkušební provoz podle stavebního zákona; nejdéle na 6 měsíců od zahájení zkušebního provozu lze podmínky pro zkušební provoz stanovit odlišně od podmínek provozu stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.**

(6) Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) nelze vydat územní rozhodnutí nebo rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru podle jiných právních předpisů⁶⁾. Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. c) nelze vydat stavební povolení nebo povolení hornické činnosti podle jiných právních předpisů⁶⁾.

(7) Povolení provozu může krajský úřad vydat na dobu časově omezenou, přičemž vychází z obvyklé doby životnosti stacionárního zdroje. Má-li být ve stacionárním zdroji tepelně zpracován odpad, lze povolení provozu vydat nejdéle na dobu 25 let a krajský úřad toto povolení a jeho případné změny zašle bez zbytečného odkladu ministerstvu na vědomí. Ministerstvo vede údaje ze všech povolení provozu **stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad** jako součást informačního systému kvality ovzduší podle § 7.

(8) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozního řádu, způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění podle § 11 odst. 5.

KOMPENZACE

§ 11, odst. (5) Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace podle odstavce 1 písm. b) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2 písm. b) pouze při současném uložení opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen "kompenzační opatření"). Kompenzační opatření se u stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 pro danou znečišťující látku neuloží, pokud pro ni zdroj nemá stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu. Kompenzační opatření se dále neukládají u stacionárního zdroje, jehož příspěvek vybrané znečišťující látky k úrovni znečištění nedosahuje hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

(6) K posouzení, zda dochází k překročení některého z imisních limitů podle odstavce 5, se použije průměr hodnot koncentrací pro čtverec území o velikosti 1 km² vždy za předchozích 5 kalendářních let. Tyto hodnoty ministerstvo každoročně zveřejňuje pro všechny zóny a aglomerace způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kompenzační opatření musí být prováděna v oblasti podle odstavce 5 přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.

(7) Kompenzační opatření navrhuje žadatel o vydání závazného stanoviska. **Jako kompenzační opatření mohou být stanovena opatření ke snížení emisí u stávajících stacionárních zdrojů nebo jiná opatření zajišťující snížení úrovně znečištění. Žadatel o vydání závazného stanoviska k novému stacionárnímu zdroji, který je současně provozovatelem stávajícího stacionárního zdroje, může do kompenzačních opatření zahrnout opatření ke snížení emisí realizovaná v předchozím kalendářním roce. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, krajský úřad na základě žádosti provozovatele změny povolení provozu tohoto stávajícího zdroje. K uvedení nového stacionárního zdroje do provozu může dojít nejdříve ke dni nabytí účinnosti změny povolení provozu stávajícího stacionárního zdroje. Kompenzační opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu se realizují na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi krajským úřadem, žadatelem o vydání závazného stanoviska a provozovatelem stacionárního zdroje, který provede kompenzační opatření. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo formou jiného opatření zajišťujícího snížení úrovně znečištění, nesmí k uvedení nového stacionárního zdroje do provozu nebo vydání kolaudačního souhlasu pro pozemní komunikaci dojít dříve, než jsou provedena kompenzační opatření.**

ČÁST DEVÁTÁ - KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 27 Kompenzační opatření

(1) Kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění **o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok.**

(2) Pro účely vyhodnocování kompenzačního opatření jsou v příloze č. 16 k této vyhlášce stanoveny koeficienty významnosti příspěvku zdroje ke znečištění ovzduší (dále jen „koeficient významnosti“), a to v závislosti na efektivní výšce zdroje.

(3) Kompenzační opatření je uplatněno dostatečným způsobem, pokud je snížení součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti stacionárních nebo mobilních zdrojů, na nichž se realizuje kompenzační opatření, větší nebo rovno součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti nově umístěvaného stacionárního zdroje nebo mobilních zdrojů na posuzované pozemní komunikaci.

(4) V případě uplatnění kompenzačního opatření formou izolační zeleně, čištění komunikací nebo jiných obdobných opatření se neuvažuje při hodnocení kompenzačního opatření podle odstavce 3 o vypouštění znečišťujících látek do ovzduší, ale o odstraněném znečištění.

KAPITOLA IV.2.6. POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, PROVOZNÍ A TECHNOLOGICKÁ KÁZEŇ, NÁVODY A PROVOZNÍ ŘÁDY VÝROBCŮ ČI DODAVATELŮ. ODSTRANOVÁNÍ NEBEZPEČNÝCH STAVŮ OHROŽUJÍCÍCH KVALITU OVZDUŠÍ, OPATŘENÍ K PŘEDCHÁZENÍ HAVÁRIÍ APOD..

Povinnosti zdrojů jsou zejména v zákoně č. 201/2012 Sb., a v prováděcích předpisech.

Paragrafové znění a detaily povinností:

a) **uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroj a činnosti nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcími právními předpisy, výrobcem a dodavatelem,**

b) **dodržovat emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu a přípustnou tmavost kouře podle § 4,**

c) **spalovat ve stacionárním zdroji pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou určena výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva uvedená v povolení provozu,**

d) **předkládat příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o provozu stacionárního zdroje a jeho emisích, včetně údajů o vnášení skleníkových plynů do ovzduší,**

e) **umožnit osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona,**

f) **provést kompenzační opatření uložená krajským úřadem podle § 11 odst. 5,**

g) **provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu,**

h) provádět jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (dále jen "odborně způsobilá osoba"), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem. V případě, že výrobce spalovacího zdroje není znám, zanikl nebo neurčil oprávněnou osobu, může být kontrola provedena odborně způsobilou osobou oprávněnou jiným výrobcem k provádění kontroly technického stavu a provozu stejného typu spalovacího stacionárního zdroje.

(2) Vznikne-li důvodné podezření, že provozovatel spalovacího stacionárního zdroje umístěného v rodinném domě, v bytě nebo ve stavbě pro rodinnou rekreaci, nejde-li o prostory užívané pro podnikatelskou činnost, porušil některou z povinností podle odstavce 1, avšak toto porušení nelze prokázat bez provedení kontroly spalovacího stacionárního zdroje, jeho příslušenství nebo používaných paliv, obecní úřad obce s rozšířenou působností provozovatele na tuto skutečnost písemně upozorní a poučí jej o povinnostech provozovatele spalovacího stacionárního zdroje stanovených v odstavci 1 a o následcích opakovaného důvodného podezření na jejich porušení v podobě provedení kontroly. Pokud opakovaně vznikne důvodné podezření, že tento provozovatel nadále nebo opětovně porušuje některou z povinností podle odstavce 1, je kontrolující oprávněn vstoupit do jeho obydli za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona. Vlastník nebo uživatel těchto prostor je povinen umožnit kontrolujícímu přístup ke spalovacímu stacionárnímu zdroji, jeho příslušenství a používaným palivům.

(3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

a) **provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,**

b) **zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1,**

c) **vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašovat údaje souhrnné provozní evidences prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾; provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu; povinnost ohlašování souhrnné provozní evidences se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného ve vojenských objektech provozovaných Ministerstvem obrany nebo jím zřízenou organizací,**

d) **odvádět znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší komínem nebo výduchem, pokud v povolení provozu není uvedeno jinak; výška, ve které dochází ke znečišťování, musí být vypočtena tak, aby provozem tohoto zdroje nedošlo k překročení imisního limitu uvedeného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu; to neplatí v případě, kdy se postupuje podle § 11 odst. 5,**

e) **bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od**

vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,

f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

h) předložit inspekci protokol o jednorázovém měření emisí podle § 6 odst. 4 nebo 5 do 90 dnů od data provedení tohoto měření,

i) průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem,

j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro kontinuální měření emisí, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(4) Povinnosti stanovené v odstavci 3 se nevztahují na provozovatele chovu hospodářských zvířat, s výjimkou povinností uvedených v odstavci 3 písm. a).

(5) Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplásky.

(6) Provozovatel stacionárního zdroje, ve kterém je tepelně zpracován odpad, je kromě povinností uvedených v odstavcích 1 a 3 dále povinen

a) v případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu, a to pokud možno před jeho vyložení, a tyto vzorky uchovávat po dobu nejméně 1 měsíce po spálení odpadu; tato povinnost se nevztahuje na infekční odpad ze zdravotnické a veterinární péče uzavřený v ochranných obalech,

b) zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a

c) oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.

(7) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence a náležitosti dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro toplovodní soustavu ústředního vytápění.

KAPITOLA IV.2.7. ZJIŠŤOVÁNÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. MĚŘENÍ EMISÍ NA VŠECH VÝSTUPECH DO OVZDUŠÍ, STANOVENÍ EMISE VÝPOČTEM (BALANCE, KOMBINACE MĚŘENÍ A BALANCE, EMISNÍ FAKTORY).

§ 6 Zjišťování a vyhodnocení úrovně znečišťování

Odst. 1) Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel

a) u znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop,

anebo, pokud je tak výslovně stanoveno v prováděcím právním předpisu

nebo v povolení provozu, u znečišťující látky, pro niž má stanovenu pouze technickou podmínku provozu, a

b) u stacionárního zdroje a znečišťujících látek uvedených v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(2) Provozovatel stacionárního zdroje zjišťuje úroveň znečišťování měřením. V případě, kdy nelze, s ohledem na dostupné technické prostředky, měřením zjistit skutečnou úroveň znečišťování, nebo v případě vybraných stacionárních zdrojů vnášejících do ovzduší těkavé organické látky uvedených v prováděcím právním předpisu, rozhodne krajský úřad na žádost provozovatele, že pro zjištění úrovně znečišťování se namísto měření použije výpočet. Výpočet namísto měření se použije také v případě záložních zdrojů energie podle odstavce 8 a v případě stacionárních zdrojů, u kterých tak s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a na možnost ovlivnění výsledných emisí stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Měření se provádí v místě, za kterým již nedochází ke změnám ve složení odpadních plynů vnášených do ovzduší, nebo v jiném místě, které je přesně definováno obsahem referenčního kyslíku. Dochází-li u stacionárního zdroje ke znečišťování prostřednictvím více komínů nebo výduchů, zjišťuje se úroveň znečišťování na každém z nich, pokud není v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) stanoveno jinak.

(4) Úroveň znečišťování se zjišťuje jednorázovým měřením emisí v intervalech stanovených prováděcím právním předpisem nebo kontinuálním měřením emisí. Jednorázové měření emisí zajišťuje provozovatel prostřednictvím autorizované osoby podle § 32 odst. 1 písm.

a). Kontinuální měření emisí provádí provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(5) Kontinuálním měřením emisí se zjišťují emise znečišťujících látek a provozní parametry uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu. Ověření správnosti výsledků kontinuálního měření zajistí provozovatel jednorázovým měřením emisí provedeným autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. a) jednou za kalendářní rok. Každé 3 kalendářní roky provozovatel zajistí kalibraci kontinuálního měření emisí. **Povinnost provést ověření správnosti výsledků kontinuálního měření je považována za splněnou provedením kalibrace kontinuálního měření emisí v souladu s určenými technickými normami.**

(6) Česká inspekce životního prostředí (dále jen "inspekce") při výkonu kontroly provádí měření emisí za účelem ověření plnění emisních limitů a zjištění úrovně znečišťování. Protokol o tomto měření zasílá inspekce bez zbytečného odkladu na vědomí příslušnému krajskému úřadu. Tímto měřením emisí prováděným inspekci není dotčena povinnost provozovatele zjišťovat úroveň znečišťování podle odstavce 1 a ověřovat správnost výsledků podle odstavce 5.

(7) **Za jednorázové měření emisí podle odstavců 4 a 5 se považuje pouze takové měření, kterému předchází oznámení inspekci učiněné provozovatelem nejméně 5 pracovních dní před provedením tohoto měření.** Pokud dojde ke změně nebo zrušení termínu plánovaného měření z předem předvidatelných důvodů, musí tuto skutečnost provozovatel inspekci oznámit nejméně 1 pracovní den před původně plánovaným termínem.

(8) Provozovatel stacionárního zdroje označeného kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu **nezjišťuje úroveň znečišťování u tohoto zdroje měřením, slouží-li tento zdroj jako záložní zdroj energie, a jeho provozní hodiny, stanovené způsobem podle prováděcího právního předpisu, nepřekročí 500 hodin ročně, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období tří kalendářních let.** To neplatí v případě, kdy uplatněním postupu podle § 4 odst. 7 nebo 8 vzniká celkový jmenovitý tepelný příkon 50 MW a vyšší.

(9) **Ministerstvo vyhláškou stanoví stacionární zdroje, u kterých se s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a možnost ovlivnění výsledných emisí použije výpočet namísto měření, způsob, podmínky a intervaly zjišťování úrovně znečišťování, rozsah, způsob a podmínky zaznamenávání, ověřování, vyhodnocení a uchovávání výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob stanovení počtu provozních hodin.**

VYHLÁŠKA č. 415/2012 Sb., ze dne 21. listopadu 2012, o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší

§ 1 Předmět úpravy

Tato vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a stanovuje

a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřením a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,

§ 3 Intervaly jednorázového měření (K § 6 odst. 9 zákona)

Odst. 1) Jednorázové měření emisí se provádí **nejpozději do 3 měsíců** po

- a) prvním uvedení stacionárního zdroje do provozu,
- b) každé změně paliva, suroviny nebo tepelně zpracovávaného odpadu v povolení provozu, nebo
- c) každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí.

Odst. 2) V odůvodněných případech lze v povolení provozu stanovit lhůtu odlišnou od odstavce 1, která u spalovacích stacionárních zdrojů podle § 13 o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 do 50 MW nesmí být delší než 4 měsíce.

Odst. 3) Kromě měření **podle odstavců 1 a 2** se dále provádí jednorázové měření emisí v následujících intervalech:

a) jedenkrát za kalendářní rok u stacionárních zdrojů neuvedených v písmenech b) a c),

b) jedenkrát za 3 kalendářní roky

1. u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW spalujících plynná nebo kapalná paliva a u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 1 MW spalujících pevná paliva,

2. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 1.1., 1.2., 1.3. a 1.4. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–15 t/rok,

(POZN. KZ – polygrafické zdroje uvedeného rozmezí)

3. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 4.1., 4.2. a 7. S projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–5 t/rok,

(POZN. KZ – aplikace nátěrových hmot, nátěry dřevěných povrchů a impregnace dřeva - uvedeného rozmezí)

4. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 4.3. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,5–2 t/rok, bodu 9. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–20 t/rok a bodu 4.4.,

(POZN. KZ – 4.3. přestříkávání vozidel v rozmezí 0,5–2 t/rok, 4.4. nanášení práškových NH a 9. Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic 0,6-20 t)

5. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 2.2.1., 3.8.1., 4.1.1., 6.6. a 6.13.,

POZN. KZ:

- 2.2.1. Třídění a jiná studená úprava uhlí,
- 3.8.1. Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s projektovaným objemem lázně do 30 m³ včetně (vyjma oplachu), **procesy bez použití lázní**,
- kapitola 4.1.1. Manipulace se surovinou a výrobkem, včetně skladování a expedice (z části Výroba cementářského slínku, vápna, úprava žárovzdomných jílovců a zpracování produktů odsíření),
- 6.6. Průmyslové zpracování dřeva o projektované roční spotřebě materiálu větší než 150 m³ včetně
- 6.13. Krematoria

6. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., **3.8.3.** a 5.2.1., **pokud je zdroj vybaven zařízením ke snižování emisí**,

POZN. KZ:

Slévárny železných kovů (slitin železa) – kap. 3.5.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.6.1. přílohy č. 2 k zákonu). Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou úpravárenská zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovací operace.

Výroba nebo tavení neželezných kovů – kap. 3.7.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.8.1. dle přílohy č. 2 zákona). Včetně ostatních technologických uzlů, jako úpravárenských zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovacích operací apod.

3.8.3. Broušení kovů a plastů s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

5.2.1. Výroba chloru

7. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 3.4.2. s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW do 5 MW včetně a bodu 3.5.2. s projektovaným tepelným výkonem od 0,3 MW do 5 MW včetně,

POZN. KZ:

3.4.2. Kovárny - ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW včetně (kód 4.5. přílohy č. 2 k zákonu)

3.5.2. Žíhací a sušící pece (kód 4.6.2. přílohy č. 2 k zákonu)

8. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.2.,

POZN. KZ:

4.2.2. Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování o projektované kapacitě tavení nižší než 150 t/rok včetně (kód 5.3. dle přílohy č. 2 zákona)

9. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.4.,

POZN. KZ:

4.2.4. Zpracování a zušlechťování skla (tavení z polotovarů nebo střeptů, výroba bižuterie, aj.) (kód 5.5. dle přílohy č. 2 zákona)

10. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou vyšší než 50 tun hotových výrobků,

POZN. KZ:

4.2.5. Chemické leštění skla (kód 5.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Nebo

11. u stacionárních zdrojů, u nichž je stanovená úroveň znečišťování dosahována úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, pokud je současně v povolení provozu stanovena povinnost kontinuálního měření a zaznamenávání jednoho nebo více provozních parametrů určujících úroveň znečišťování; tato četnost měření se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším a na stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,

c) dvakrát za kalendářní rok

1. u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad pokud jde o měření těžkých kovů, polychlorovaných dibenzodioxinů (dále jen „PCDD“), polychlorovaných dibenzofuranů (dále jen „PCDF“) a dále o měření plyných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík, plyných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík a oxidu siřičitého při uplatnění bodu 4 nebo 5 části B přílohy č. 4 zákona; během prvních 12 měsíců provozu se však provedou 4 měření,

2. u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším.

Odst. 4) Jednorázové měření emisí podle odstavce 3 se provádí v případech uvedených

a) v písmenu a) nejdříve po uplynutí 6 měsíců od data předchozího jednorázového měření,

b) v písmenu b) nejdříve po uplynutí 18 měsíců od data předchozího jednorázového měření,

c) v písmenu c) vždy nejméně jednou za 6 měsíců s výjimkou prvních 12 měsíců provozu stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího odpad, kdy se provede jedno měření každé 3 měsíce.

Odst. 5) Jednorázové měření podle odstavce 3 se neprovádí u stacionárních zdrojů vyjmenovaných v části A přílohy č. 4 zákona pro znečišťující látky tam uvedené; to neplatí v případě měření emisí rtuti a jejích sloučenin u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících uhlí, které se provádí jedenkrát za kalendářní rok.

Odst. 6) Namísto měření emisí znečišťujících látek podle odstavce 3 se pro zjištění úrovně znečišťování použije výpočet

a) u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** spalujících plyná a/nebo kapalná paliva do celkového jmenovitého tepelného příkonu 1 MW,

b) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 3.,

POZN. KZ: 3. Chemické čištění (kód 9.7. přílohy č. 2 k zákonu)

c) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 1.3., 2.1., 3.8.3., 3.8.4. a 6.15.,

POZN. KZ:

1.3. Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemín) s projektovaným ročním výkonem vyšším než 1 t VOC včetně(kód 2.5. přílohy č. 2 k zákonu)

2.1. Rozmrazovny s přímým procesním ohřevem (kód 3.2. přílohy č. 2 k zákonu)

3.8.3. Obrábění kovů (brusírny a obrobny) a plastů, jejichž celkový projektovaný elektrický příkon je vyšší než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

3.8.4. Svařování kovových materiálů, jejichž celkový projektovaný elektrický příkon je roven nebo vyšší 1000 kVA (kód 4.14. dle přílohy č. 2 zákona)

6.15. Regenerace a aktivace katalyzátorů pro katalytické štěpení ve fluidní vrstvě (kód 7.17. dle přílohy č. 2 zákona)

d) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., 3.8.3., 5.2.1., pokud tyto zdroje nejsou vybaveny zařízeními ke snižování emisí, u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou do 50 tun hotových výrobků včetně.

POZN. KZ:

Slévárny železných kovů (slitin železa) – kap. 3.5.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.6.1. přílohy č. 2 k zákonu). Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou úpravárenská zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovací operace.

Výroba nebo tavení neželezných kovů – kap. 3.7.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.8.1. dle přílohy č. 2 zákona). Včetně ostatních technologických uzlů, jako úpravárenských zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovacích operací apod.

3.8.3. Broušení kovů a plastů s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

5.2.1. Výroba chloru

4.2.5. Chemické leštění skla (kód 5.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Odst. 6) Pokud nemá stacionární zdroj pro určitou znečišťující látku stanoven specifický emisní limit v této vyhlášce, ale pouze v povolení provozu, stanoví krajský úřad podle § 12 odst. 4 zákona v povolení provozu rovněž způsob, podmínky a intervaly jednorázového měření emisí této znečišťující látky. Při stanovení četnosti měření se přihlídně k době a způsobu provozování stacionárního zdroje a jeho vlivu na kvalitu ovzduší.

Odst. 8) U spalovacího stacionárního zdroje, u něhož nelze s ohledem na jeho funkci v přenosové soustavě nebo soustavě zásobování tepelnou energií a s ohledem na způsob jeho provozování dodržet podmínky pro provedení jednorázového měření emisí stanovené v § 6 odst. 7 zákona v intervalu stanoveném v odstavci 3, se jednorázové měření emisí provede vždy při první příležitosti, kdy bude možné tyto podmínky splnit.

Odst. 9) Od měření emisí těkavých organických látek podle odstavce 3 lze na základě rozhodnutí krajského úřadu podle § 6 odst. 2 zákona upustit a emise zjišťovat výpočtem u stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5, pokud nepoužívají technologii ke snižování emisí těchto látek.

§ 12 Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem (K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Výpočet za účelem zjištění emisí se provádí jednou za kalendářní rok jedním z těchto způsobů

- bilancí technologického procesu jako rozdíl mezi hmotností znečišťující látky do procesu vstupující a hmotností znečišťující látky z procesu vystupující jinými cestami než emisí do vnějšího ovzduší (dále jen „hmotnostní bilance“),
- jako součin emisního faktoru uvedeného pro odpovídající skupinu stacionárních zdrojů ve Věstníku Ministerstva životního prostředí a počtu jednotek příslušné vztažné veličiny na stacionárním zdroji v požadovaném časovém úseku, nebo
- jako součin měrné výrobní emise **stanovené jednorázovým autorizovaným měřením** a příslušné vztažné veličiny, pokud ~~nelze použít způsob podle písmene a) nebo b)~~ a je tak stanoveno v povolení provozu.

(2) U stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5 se hmotnostní bilance pro těkavé organické látky provádí podle části IV přílohy č. 5.

KAPITOLA IV.2.8. PROVOZNÍ EVIDENCE ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

Všichni provozovatelé vyjmenovaných zdrojů jsou povinni vypracovat a vést tzv. Provozní evidenci zdrojů znečišťování ovzduší, každoročně podávat souhrn Provozní evidence (SPE) prostřednictvím ISPOP (včetně agendy IRZ a E-PRTR).

Zákon o ovzduší - § 17, odst. 3, písm. c)

vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾; **provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu; povinnost ohlašování souhrnné provozní evidence se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného ve vojenských objektech provozovaných Ministerstvem obrany nebo jím zřízenou organizací,**

Blokové schéma je vlastně grafické znázornění provozní evidence podle nové vyhlášky. Evidence zachovává uvedenou posloupnost a podle schématu může být velmi dobře zavedena.

Provozní evidence je povinná pro všechny vyjmenované zdroje znečištění ovzduší, výjimku tvoří pouze zemědělské zdroje (chovy hospodářských zvířat). Provozní evidence se vede samostatně pro každý jednotlivý zdroj znečišťování.

Rozsah přináší nová vyhláška.

Povinnosti lze shrnout zhruba následovně:

Denně - vhodné zavést stručné a přehledné tabulky, do kterých obsluha či mistr zaznamená proměnné údaje. Lze využít existující provozní záznamy. Z praxe víme, že telefonování ekologovi jednou za den či za směnu může selhat. Je-li nemocen nebo nepřítomen, evidence se nevede, což je porušení předpisů. A když závod nemá ekologa, není komu volat. Tabulky pak denně, týdně či nejvýše jednou měsíčně zaslat tomu, kdo zpracovává evidenci (ekolog, mistr, vedoucí apod.). Důraz však musí být kladen na pracovníky přímo ve výrobě. Ideální je rovněž, při větších zdrojích, počítačové zpracování.

Měsíčně – doporučuji vypracovat souhrny proměnných údajů

Ročně - do 31.3. vypracovat roční souhrny (SPE) a zaslat na příslušný orgán.

Při změnách stálých údajů - zaregistrovat tyto do provozní evidence

Uchovávat jak měsíční souhrny, tak i roční přehledy a to po dobu 6 let.

Nejčastější omyly, chyby a zanedbání povinností provozovateli.

- Evidenci využít jako přílohu pro výpočet poplatků, avšak nezapomínejte na výpočet částky a způsob, jakým jste k němu dospěli. Přiložte měření či citujte literaturu.

- Je-li za jedním plotem v areálu více subjektů, vedou evidenci zvlášť.

- Velcí provozovatelé samozřejmě mohou vést několik knih evidence, např. po divizích, ale vždy by měla existovat kniha či složka, které zajistí jejich provázanost.

- Zdroj v pronájmu – rozhodující je, kdo zdroj fakticky provozuje. Nájemce se nesmí vymlouvat na majitele a majitel na nájemce a oba na Ferdu z Kotěhůlek. Předpisy jasně hovoří o provozovateli a tedy většinou jde o nájemce. Může být smluvně určeno jinak.

- Provozovatelé nedokáží stanovit, co je havárie. Předpisy ji nedefinují moc jasně, a v praxi je to dost nejasné.
- Ne každá porucha je havárie a měla by být nahlášena, ale závady by měly být vždy zaznamenány a to i kvůli případným stížnostem a kontrolám.
- Dojde ke změně stálých údajů, majitele apod., ale evidence se nemění. Nový majitel se o ni nezajímá, vymění se obsluha. Evidence je zavedena, ale časem se přestane vést. Zejména při fluktuaci zaměstnanců je toto častým jevem.
- Po odchodu ekologů se na to zapomene. Případně při snižování stavů je ekolog první "na ráně".
- Provozovatelé podceňují stížnosti a havárie, převládá názor nic nehlásit a nějak to dopadne.
- Provozovatelé vycházejí z předpokladu, že "zatím o nás neví", tak to radši nebudeme ani dělat ani zasílat. Jde o dočasnou výhodu. Poplatky i pokuty lze napočítat za více let nazpátek a pokuty jsou dost citelné. Pokud se ukáže úmysl, například pokud byl některým z orgánů upozorněn při povolovacím řízení, takovému "serioznímu" provozovateli bude kontrolní orgán věnovat jistě adekvátní pozornost.
- Vedoucí nekontrolují obsluhu, pouze tak měsíc až dva po kontrole a dále nic.
- Častý "argument" zní "Ekolog tady není a já to nemám" evidence musí být kdykoliv dostupná na zdroji.

Často jsou nabízeny počítačové programy, který slouží evidenci. Je nutné však je aplikovat na daný zdroj a **přemýšlet u toho!** Při vhodném použití považují počítač za vynikající nástroj evidence.

Postup při hlášení havárie zdroje:

Zákon o ovzduší - § 17, odst. 3, písm. f)

Nejpozději do 24 hodin podat zprávu **krajskému úřadu a inspekci** o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění.

e) bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,

f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

Jednotlivé údaje provozní evidence lze vést i samostatně v rámci provozní dokumentace, jako jsou např. operační listy, provozní deníky, záznamy v řídicím systému apod. Za součást provozní evidence jsou považovány protokoly z jednorázových měření emisí, protokoly z vyhodnocení a ověření kontinuálních měření emisí a doklady o kalibraci měřících přístrojů.

KAPITOLA IV.2.9. PROVOZNÍ ŘÁD (DŘÍVE SOUBOR TPP A TOO), ZPRACOVÁVAJÍ PROVOZOVATELÉ VŠECH ZDROJŮ, OZNAČENÝCH VE SLOUPCI C PŘÍLOHY Č. 2 K ZÁKONU O OVZDUŠÍ.

Důležitou povinností je vypracování Provozního řádu. **Povinnost je uložena zákonem a prováděcí předpisy ji rozvíjejí a přesně vymezují.**

Příloha č. 2 Vyjmenované stacionární zdroje

Vysvětlivky k tabulce:

Sloupec C - je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d)

Povolení provozu obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou (kromě ostatních):

- **provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k tomuto zákonu;** provozní řád obsahuje soubor technicko-provozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,

Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší schválené podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za provozní řády podle tohoto zákona.

§ 17 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

(3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,

e) bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od

vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,

f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

KAPITOLA V. POPLATKY ZA ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ (POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ), SOUHRN PROVOZNÍ EVIDENCE, BILANCE VOC A OSTATNÍ OHLAŠOVACÍ AGENDY (IRZ, E-PRTR, FREONY, HALONY...)

KAPITOLA V.1. ÚVOD DO PROBLEMATIKY OHLAŠOVÁNÍ, ZÁKLADNÍ PRAVIDLA A POVINNOSTI

Existuje několik hlavních agend, které hlásí nebo zpracovávají provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší:

- Souhrn Provozní evidence (SPE) – formulář **F_OVZ_SPE**
- Poplatky za znečišťování ovzduší (Poplatkové přiznání)– formulář **F_OVZ_POPL**
- Bilance VOC
- Hlášení do IRZ (E-PRTR) – formulář **F_IRZ**
- Ostatní (PO, halony apod.) – formulář **F_OVZ_PO** a formulář **F_OVZ_RL**
- **Hlášení o kvalitě paliv**

Zásadní změny byly provedeny zákonem č. 25/2008 Sb. V ochraně ovzduší již neplatí přechodná ustanovení a všichni, pokud jim vzniká ohlašovací povinnost, podávají hlášení **prostřednictvím ISPOP**.

Doporučujeme sledovat :

WWW.CHML.CZ

WWW.MZP.CZ

WWW.IRZ.CZ

WWW.CIZP.CZ

WWW.ISPOP.CZ

WWW.CENIA.CZ

NESPOLÉHEJTE NA LOŇSKOU ZNALOST POSTUPU!!!

Termín splnění povinností je 31.3.každoročně.

Bilance VOC se již na úřady nezasílají, ale musí být vypracovány a musí být na zdroji k dispozici, termín nejpozději k 31.3.každoročně.

Všechny vyjmenované zdroje:

Jste povinni předat SPE a Poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP) v elektronické podobě.

Materiály podáváte ČIŽP, Krajským úřadům nebo Magistrátu hl.m.Prahy, a to **povinně elektronicky prostřednictvím ISPOP**.

Doplnění a opravy zasíláte stejnou cestou do ISPOP!

- Závazné číselníky SPE jsou uvedeny ve **Věstníku MŽP č. 5/2016 - SDĚLENÍ** odboru ochrany ovzduší, kterým se oznamuje kódové označení vybraných údajů souhrnné provozní evidence stacionárních zdrojů.

- Vlastní vzory pro podání SPE listinnou formou již nikdo nevydává. Pokud Vám je někdo zašle, je třeba postupovat velmi obezřetně.

Kategorie zdroje	Orgán ochrany ovzduší	Dokument či materiál
Vyjmenované zdroje znečišťování ovzduší (vyjma chovů hospodářských zvířat)	Na všechny dotčené prostřednictvím ISPOP 31.3.2018	Pouze prostřednictvím ISPOP. - SPE - Souhrn provozní evidence. Prostřednictvím ISPOP. Formulář F_OVZ_SPE. - Blokové schéma zdroje (doporučujeme, legislativa jej nedefinuje) - Další materiály rozhodně pro ochranu ovzduší na požádání ČIŽP (protokoly z autorizovaných měření emisí – do 90 dnů od data měření, výsledky kontinuálních měření apod.)

Vyjmenované zdroje znečištění ovzduší (vyjma chovů hospodářských zvířat)	Na všechny dotčené prostřednictvím ISPOP 31.3.2018	Pouze prostřednictvím ISPOP. Souhrn provozní evidence. Formulář F_OVZ_SPE. Poplatkové příznání – jen část zdrojů. Formulář F_OVZ_POPL. - Blokové schéma zdroje (doporučujeme, legislativa jej nedefinuje) - Výpočet emise a poplatku – způsob výpočtu - Protokol z autorizovaného měření (kopie či originál, část, odkaz, výtah...) - Výpis z rejstříku (nový provozovatel či změna) - Další podstatné údaje (rozhodnutí, povolení, apod.)
Nevyjmenované zdroje	Obec	Už za ovzduší nic nepodávají (pozor na IRZ).
Vyjmenované zdroje emitující VOC (kódy 9.1. až 9.24, mimo práškové lakovny)	Uložit na zdroji.	Bilance organických rozpouštědel.
Provozovatelé všech zdrojů, pokud překračují prahové hodnoty	Na všechny dotčené prostřednictvím ISPOP IRZ – Integrovaný registr znečištění E-PRTR – evropský IRZ 31.3.2018	Prostřednictvím formuláře - F_IRZ
Všichni relevantní	MŽP, prostřednictvím ISPOP 31.3.2018	Oznámení o počtu systémů požární ochrany a hasicích přístrojů s halony, množství v nich obsažených halonů § 11 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb. / příloha č. 2 k vyhl. č. 257/2012 Sb. Probíhá pouze přes ISPOP prostřednictvím formuláře F_OVZ_PO.
Všichni relevantní	MŽP, prostřednictvím ISPOP 31.3.2018	Zpráva o množství fluorovaných skleníkových plynů a regulovaných látek (získání nebo předání z nebo do jiného členského státu EU, zneškodnění, znovuzískání, recyklace, regenerace a zneškodnění) § 11 odst. 1 zákona č. 73/2012 Sb. / příloha č. 3 k vyhl. č. 257/2012 Sb. Probíhá pouze přes ISPOP prostřednictvím formuláře F_OVZ_RL.
Všichni relevantní	MŽP pomocí formuláře, nikoliv prostřednictvím ISPOP 31.3.2018	Ohlašování údajů o kvalitě paliv (K § 16 odst. 8 zákona) § 18 vyhlášky č. 415/2012 Sb., Odst. 1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně. Odst. 2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k této vyhlášce.
Nesplnění výše uvedených povinností – vedení provozní evidence a vypracování souhrnné provozní evidence ve stanoveném rozsahu, jakož i nepředání souhrnné provozní evidence v termínu je pod hrozbou sankce podle zákona o ochraně ovzduší.		

KAPITOLA V.2. POPLATKOVÉ PŘÍZNÁNÍ

Pro zdroje neuvedené v příloze č. 2 k zákonu již povinnost ohlašování poplatku ani SPE neplatí.

§ 15 Poplatek za znečištění

- (1) Poplatníkem poplatku za znečištění je provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v **příloze č. 2 k tomuto zákonu.**
- (2) Předmětem poplatku za znečištění jsou znečišťující látky, které jsou vypouštěny stacionárním zdrojem nebo zdroji a pro které má provozovatel povinnost zjišťovat úroveň znečištění podle § 6 odst. 1 písm. a).
- (3) Od poplatku za znečištění se osvobozují znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji v provozovně, u které celková výše poplatků za poplatkové období činí méně než 50 000 Kč.
- (4) Základem poplatku za znečištění je množství emisí **ze stacionárního zdroje nebo zdrojů** v tunách.

(5) Poplatek za znečišťování se vypočte jako součin základu poplatku a sazby uvedené v příloze č. 9 bodu 1 k tomuto zákonu. **Poplatek za znečišťování za kalendářní rok 2017 a následující poplatková období se vypočte jako součin základu poplatku, sazby a koeficientu úrovně emisí, uvedeného v příloze č. 9 bodu 2 k tomuto zákonu, stanoveného podle dosahované emisní koncentrace dané znečišťující látky v celém poplatkovém období.** Po sečtení poplatků za jednotlivé znečišťující látky za všechny stacionární zdroje v rámci provozovny⁴⁾ se celková částka zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru.

Od 1.ledna 2017:

(6) Poplatek za znečišťování se u znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nevyměří, pokud

a) je na tomto stacionárním zdroji provedena rekonstrukce nebo modernizace, v jejímž důsledku dosahuje v celém poplatkovém období nižších ročních emisí tuhých znečišťujících látek nejméně o 30 %, oxidů síry vyjádřených jako oxid siřičitý nejméně o 55 %, oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý nejméně o 55 % nebo těkavých organických látek nejméně o 30 % ve srovnání s rokem 2010,

b) stacionární zdroj, pro nějž jsou specifikovány nejlepší dostupné techniky, dosahuje v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % horní hranice úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami podle informací zveřejňovaných Evropskou komisí, nebo

c) stacionární zdroj, pro nějž nejsou specifikovány nejlepší dostupné techniky, dosahuje v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % hodnoty specifického emisního limitu.

(7) Poplatkovým obdobím je kalendářní rok.

(8) Poplatník je povinen do 31. března roku následujícího po skončení poplatkového období podat krajskému úřadu poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle jiného právního předpisu¹¹⁾. Poplatkové přiznání není povinen podat poplatník, u něhož celková výše poplatků za provozovnu za poplatkové období činí méně než 50 000 Kč.

(9) Krajský úřad vydá do 4 měsíců od podání poplatkového přiznání platební výměr. Poplatek za znečišťování ovzduší je splatný do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(10) Pokud výše stanoveného poplatku za skončené poplatkové období přesahuje částku 200 000 Kč, je poplatník povinen platit měsíční zálohy pro poplatkové období bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém měl povinnost podat poplatkové přiznání za skončené poplatkové období, a to ve výši jedné dvanáctiny stanoveného poplatku. Krajský úřad rozhodne o povinnosti platit poplatek za znečišťování ovzduší prostřednictvím záloh v rámci platebního výměru za skončené poplatkové období. Poplatník je povinen zaplatit měsíční zálohu do dvacátého pátého dne kalendářního měsíce, ke kterému se vztahuje.

(11) Dojde-li k uvedení stacionárního zdroje do provozu a je zřejmé, že poplatek za znečišťování ovzduší vztahující se k tomuto zdroji přesáhne v bezprostředně následujícím poplatkovém období částku 200 000 Kč, rozhodne krajský úřad o stanovení záloh pro dvě poplatková období bezprostředně následující po roce uvedení stacionárního zdroje do provozu; přitom vychází ze jmenovitého tepelného příkonu nebo z projektované kapacity tohoto zdroje.

(12) Krajský úřad zašle stejnopis platebního výměru do 7 dní od jeho doručení příslušnému celnímu úřadu.

(13) Správu poplatku za znečišťování ovzduší vykonávají krajské úřady místně příslušné podle umístění jednotlivých stacionárních zdrojů. Správu placení tohoto poplatku vykonávají příslušné celní úřady.

(14) Výnos z poplatků za znečišťování je do roku 2016 včetně příjem Státního fondu životního prostředí České republiky. Od roku 2017 je 65 % výnosu z poplatků za znečišťování ovzduší příjem Státního fondu životního prostředí České republiky, 25 % příjem kraje, na jehož území se stacionární zdroj nachází, a 10 % příjem státního rozpočtu. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjem kraje, může být použit jen na financování opatření v oblasti ochrany životního prostředí. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjem státního rozpočtu, může být použit jen na financování činností zajišťovaných ministerstvem podle § 5 odst. 1 až 5, § 7 odst. 1 a 2, § 10 odst. 2 a 6 a § 30, které jsou vykonávány ministerstvem zřízenou právníčkou osobou na základě zřizovací listiny.

(12) V kalendářním roce 2013 stanoví krajský úřad poplatníkovi, u kterého výše poplatku za jednu nebo více znečišťujících látek uvedených v příloze č. 9 k tomuto zákonu za kalendářní rok 2012 přesáhla částku 200 000 Kč, v platebním výměru podle § 15 odst. 9 kromě poplatku za skončené poplatkové období a záloh na následující kalendářní rok také zálohy na poplatek za rok 2013 a lhůty jejich splatnosti.

(13) Výše poplatku za znečišťování za kalendářní rok 2012 se vypočítá podle § 19 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Sazby poplatků za znečišťování a koeficienty úrovně emisí

1. Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)

	2013 až 2016	2017	2018	2019	2020	2021 a dále
TZL	4 200	6 300	8 400	10 500	12 600	14 700
SO₂	1 350	2 100	2 800	3 500	4 200	4 900
NO_x	1 100	1 700	2 200	2 800	3 300	3 900
VOC	2 700	4 200	5 600	7 000	8 400	9 800

2. Koeficienty úrovně emisí podle dosahovaných emisních koncentrací v celém poplatkovém období vyjádřených v procentech horní hranice úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami nebo v případě, že nejlepší dostupné techniky nejsou specifikovány, v procentech specifického emisního limitu

Tato tabulka bude platit až v roce 2017:

50-60 %	> 60-70 %	> 70-80 %	> 80-90 %	> 90 %
0,2	0,4	0,6	0,8	1

KAPITOLA V.3. SPE– ZPRACOVÁNÍ A OHLÁŠENÍ SOUHRNNÉ PROVOZNÍ EVIDENCE

Povinnost vedení provozní evidence o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz, a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a povinnost každoročního ohlašování údajů SPE prostřednictvím ISPOP je stanovena § 17, odst. (3), písm. c) zákona. V souladu s § 17, odst. (7) zákona jsou prováděcím předpisem, tj. vyhláškou č. 415/2012 Sb. (dále vyhláškou), stanoveny náležitosti SPE (§ 26, odst. (2) vyhlášky a příloha č. 11 k vyhlášce). Povinnost vedení provozní evidence a ohlášení SPE se vztahuje výhradně na zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu, **vyjma chovů hospodářských zvířat (a zdroje pod MV)**. Zdroje **neuvedené** v příloze č. 2 nevedou provozní evidenci a údaje souhrnné provozní evidence **neohlašují**.

Zjednodušené ohlášení souhrnné provozní evidence

Podle náležitostí uvedených v Obecných pokynech k vyplňování souhrnné provozní evidence v příloze č. 11 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. lze pro ohlašování využít rovněž tzv. **Zjednodušené hlášení**. Tato možnost se týká pouze provozoven s jedním nebo dvěma zdroji podle následujících bodů 1. a 2., na kterých nejsou žádné další vyjmenované zdroje:

1. Spalovací stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 1.1. o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující kapalná nebo plynná paliva a spalovací stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3., na něž se vztahuje ustanovení § 6 odst. 8 zákona, spalující kapalná nebo plynná paliva vykazují údaje uvedené v bodu 1.1. a v bodu 1.2. v položkách 17. a 19. způsobem určeným datovým standardem podle jiného právního předpisu⁴⁾. Ostatní údaje uvedené v bodech 1.2., 1.4. a 1.5. neohlašují.

2. Stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 10.2. vykazují údaje uvedené v bodu 1.1. a v bodu 1.3. v položce 13 způsobem určeným datovým standardem podle jiného právního předpisu⁴⁾. Ostatní údaje uvedené v bodech 1.3., 1.4. a 1.5. neohlašují.

Využití tohoto zjednodušeného formuláře není povinné, ale je v případě výše uvedených provozoven doporučeno.

List 1. zahrnuje mj. administrativní položky, které jsou ve většině případů povinnými, aby bylo možno splnit náležitosti podání podle Správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.). Obsahuje údaje pro identifikaci provozovatele a provozovny a člení se na tyto části:

- 1.1 Údaje o provozovateli – IČO (název subjektu a jeho sídlo jsou přebírány z Registru osob nebo Registru obyvatel),
- 1.2 Údaje o provozovně – IČP, název a sídlo provozovny (možnost propojení na RÚIAN),
- 1.3 Kontaktní údaje zpracovatele formuláře.

List 2. Údaje souhrnné provozní evidence spalovacích zdrojů a spaloven odpadů

Na listu musí být vyplněny všechny červeně orámované údaje o spalovacích zdrojích nebo spalovnách i množství emisí u relevantních škodlivin. V případě zařízení spalujících plynná paliva o příkonu do 1 MW je možné údaje vyplňovat **souhrnně**, tzn., že se do jednotlivých položek uvede součet výkonů a příkonů, součet množství paliv, vyrobeného tepla a emisí, průměrná účinnost, průměrný počet provozních hodin a využití výkonu zdroje.

List 3. Údaje souhrnné provozní evidence jiných stacionárních zdrojů

Na listu musí být vyplněny údaje položek 1 až 4 a dále relevantní údaje, např. spotřeba paliva, VOC nebo množství výrobku. Pravidla pro vyplnění množství emisí platí stejně, jako na listu 2 (zpravidla jde o emise zjišťované měřením, popř. výpočtem - např. fugitivní emise VOC z lakoven). Rovněž se doporučuje využít vložení zatržítka v položce „Souhrnné vyplnění údajů“, kterým je možné naznačit vyplnění údajů za více zdrojů v souladu s možností uvedenou ve Věstníku MŽP a číselníku k položce Název stacionárního zdroje. Nevyužití zatržítka naopak naznačuje, že údaje za každý provozovaný zdroj jsou vyplněny zvlášť, tj. např. pro několik lakovacích boxů zdroje „APL. NH - Aplikace nátěrových hmot“ je použito několik samostatných listů 3, označených např. pořadovými čísly 101 až 105.

UPOZORNĚNÍ pro položku 3 na listu 3: Pro zajištění souladu s číselníkem sektorů evropské agentury pro ŽP byl změněn číselník uvedený na listu 3 v položce 3. V rámci přípravy formuláře pro údaje za rok 2014 byla provedena rozsáhlá transformace údajů ohlášených za rok 2013. Přesto jsou ohlašovatelé žádáni, aby vyplnění tohoto údaje věnovali patřičnou pozornost a předvyplněné kódy v případě nutnosti opravili a uvedli do souladu s vyplněným názvem zdroje v položce 2 (např. dle tabulky uvedené v Návodu – viz kap. 4).

List 4. Údaje o komínech a výduších

⁴⁾ Zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

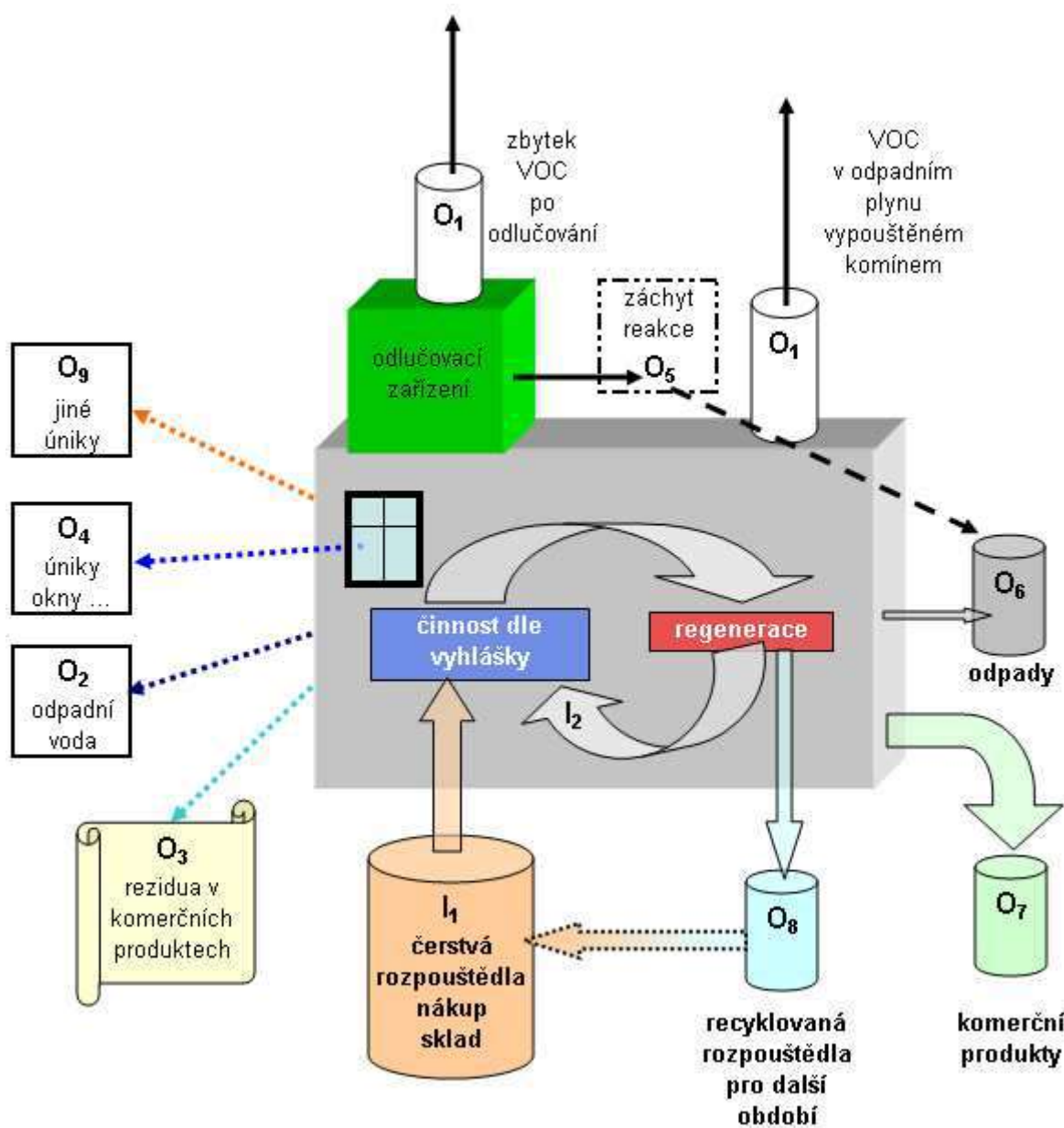
Vyplní se údaje pro všechny zdroje, které vykazaly **nenulovou emisi**. Vyplní se i pro zdroje, u nichž dochází výhradně k fugitivním emisím. U těchto zdrojů se v sekci parametrů výduchu zpravidla vyplňuje kromě souřadnice pouze přibližná průměrná výška a odhadovaná teplota (např. u skladování pohonných hmot nebo u zdrojů bez použití paliva lze vyplnit teplotu 10 nebo 20 °C a výšku výduchu odpovídající průměrné výšce, v níž dochází k vypouštění emisí – u skladů PH např. 1 m, u truhlárny výšku oken nebo vyústění klimatizace, apod.).

Pro vyplnění množství emisí je stanovena podmínka, která vyžaduje vložení údajů pouze v případě, že je zdroj zaústěn do několika výduchů, skutečných nebo fiktivních (viz poznámka k vyplnění listu 4 k položce „Emise znečišťujících látek“): „V případě, že dochází k vypouštění/úniku veškerých emisí ze stacionárních zdrojů pouze jedním komínem/výduchem, tento údaj se nevyplňuje.“

List 5. Údaje o měření emisí

Vyplnění je povinné pro všechny zdroje, u nichž bylo v předešlém období (zpravidla předchozí kalendářní rok, ale i delší období) provedeno jednorázové nebo i kontinuální měření. U každého zdroje musí být vyplněno poslední platné měření. Znamená to tedy, že např. u zdrojů s delším intervalem měření se může jednat o měření provedené v letech 2013 až 2015. Pokud je prováděno u zdroje několik měření v průběhu roku, postačí uvedení posledního z nich. U kontinuálního měření se neuvádí datum měření a v položkách koncentrace, hmotnostního toku, apod. se uvede podíl součtu vypočtených denních průměrných hodnot a počtu dní, ve kterých byly získány.

KAPITOLA V.4. BILANCE ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL

Způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

1. Veličiny roční hmotnostní bilance

Bilance se provádí pro organická rozpouštědla vyjádřená jako VOC. V případě veličiny O1 změřené jako TOC se provede přepočítání na VOC. Přepočítání se provede na základě znalosti složení měřených emisí. V případě, že složení měřených emisí není známo, provede se přepočítání na základě vztahu: $VOC = TOC / 0,8$.

vstupy (I)

I1 celková hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích, která byla zakoupena a využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance

I2 celková hmotnost organických rozpouštědel, v čisté formě nebo ve směsích, která byla interně regenerována a znovu (recyklovaně) využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance (recyklovaná rozpouštědla se započítávají pokaždé, kdy jsou využita v rámci provozu daného zdroje)

výstupy (O)

- O1 emise těkavých organických látek v odpadním plynu, který je odváděn do ovzduší komínem nebo výduchem
- O2 hmotnost organických rozpouštědel obsažených v odpadní vodě; ~~v některých případech je vhodné při výpočtu veličiny O5 brát~~ **při výpočtu veličiny O5 se bere** v úvahu i způsob zpracování odpadních vod
- O3 hmotnost organických rozpouštědel obsažených jako nečistoty nebo rezidua v konečných výrobcích
- O4 hmotnost nezachycených těkavých organických látek uvolněných do ovzduší vlivem větrání místností, kdy jsou tyto emise z pracovního prostředí vypouštěny do ovzduší okny, dveřmi, ventilačními otvory apod.
- O5 hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin ~~O6, O7 a O8~~ **O6, O7 nebo O8**
- O6 hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech
- O7 hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích prodaných nebo určených k prodeji jako komerční výrobek
- O8 hmotnost organických rozpouštědel, která byla **interně** regenerována ze směsi k opětovnému využití v rámci provozu daného zdroje, ~~a která~~ **avšak** nebyla v časovém rámci, pro který je zpracovávána tato bilance, opětovně využita jako vstup I2 **ani nebyla započtena do veličiny O7**
- O9 hmotnost organických rozpouštědel uvolněných do životního prostředí jiným způsobem

2. Základní bilanční výpočty

a) Spotřeba organických rozpouštědel C se vypočítá ze vztahu:

$$C = I1 - O8 \text{ (uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)}$$

b) Fugitivní emise F se vypočtou podle některé z následujících rovnic:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8 \text{ nebo } F = O2 + O3 + O4 + O9$$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

Fugitivní emise lze stanovit též omezeným, leč reprezentativním souborem měření, a dokud nedojde ke změně vybavení, není nutné tato měření opakovat.

c) Emise E se vypočtou ze vztahu:

$$E = F + O1 \text{ (uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)}$$

d) Měrná výrobní emise se vypočte jako podíl množství emisí těkavých organických látek a množství nebo velikosti produkce (uvádí se v g/kg, g/m², kg/m³, g/pár nebo v kg/t).

e) Emisní podíl fugitivních emisí se vypočte jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství organických rozpouštědel I, kde $I = I1 + I2$ (uvádí se v %).

f) Emisní podíl emisí se vypočte jako podíl množství emisí a vstupního množství organických rozpouštědel (uvádí se v %).

g) V případě plnění emisního stropu stanoveného výpočtem podle části III bodu 4 této přílohy se určuje celkové množství netěkavých látek N obsažených ve spotřebovaných nátěrových hmotách, adhesivních materiálech nebo tiskářských barvách, které se vypočítá ze vztahu:

$$N = \text{celková roční spotřeba materiálu} \times \text{obsah netěkavých látek v materiálu}$$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

Vyplněný bilanční list provozovatelé uloží do své provozní evidence a na požádání jej poskytují příslušným orgánům ochrany ovzduší současně se všemi podklady potřebnými pro ověření správnosti vstupních dat použitých pro výpočty.

KAPITOLA VI – DALŠÍ POVINNOSTI A KOMENTÁŘE

KAPITOLA VI.1. – SPALOVÁNÍ ODPADŮ A SPOLUSPALOVÁNÍ ODPADŮ

Spalování odpadů

Ve většině kotelen docházelo v minulosti ke spalování všech druhů odpadů a emitovány byly velmi závažné škodliviny. Nová legislativa tuto oblast pokryla závaznými pravidly a spoluspalování odpadů je možné pouze na základě povolení kompetentních orgánů.

Stanovisko odboru ochrany ovzduší ke spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší

S ohledem na skutečnost, že jsou na trhu České republiky nabízeny kotle, jejichž provoz je spojen se spalováním levných upotřebených minerálních olejů (dále jen odpadní oleje), uvádí odbor ochrany ovzduší následující informaci z hlediska požadavků legislativy ochrany ovzduší.

Spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování je z hlediska ochrany ovzduší nežádoucí a jejich odstraňování (včetně spalování) je možné pouze v takových zdrojích, které splňují požadavky zákona o ochraně ovzduší (jakož i dalších předpisů v oblasti ochrany životního prostředí, například zákona o odpadech). Takovéto zdroje musí mít povolení příslušného krajského úřadu a musí na ně být aplikovány legislativní a technické požadavky na spalování nebo spoluspalování odpadů (tedy mimo jiné včetně povinnosti dodržovat příslušné emisní limity a prokazovat je pravidelným měřením).

Již předchozí zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, umožňoval spalování odpadních olejů pouze ve zvláštním režimu (§ 18), citace: „odpad včetně odpadních olejů může být provozovateli spalován nebo spoluspalován jen ve spalovnách odpadů nebo ve zvláště velkých nebo velkých stacionárních zdrojích povolených pro spoluspalování odpadu příslušným orgánem ochrany ovzduší“. Nejpozději do 1. června 2004 byli provozovatelé povinni ukončit spalování odpadních olejů ve středních a malých stacionárních zdrojích (tedy zdrojích o jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW). Od 1. června roku 2004 je spalování odpadních olejů zakázáno. Odpad, včetně spalování odpadních olejů, lze od tohoto data spalovat pouze ve zdrojích, která splňují požadavky environmentální legislativy.

Nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, možnost spalování odpadních olejů jinde než ve zdrojích schválených a povolených krajskými úřady k tepelnému zpracování odpadu (spalování nebo spoluspalování odpadu) nepřipouští. Ustanovení § 16 odst. 6 cit. zákona jasně říká, že "odpad (s výjimkou některých odpadů na bázi biomasy) může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d) tohoto zákona."

Spalování odpadů (včetně odpadních olejů) ve zdrojích k tomu nepovolených je postihováno jako porušení povinností a zákazů vyplývajících z právních předpisů na ochranu životního prostředí. Například podle § 25 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně ovzduší může být za tento správní delikt osobě právnické nebo podnikající osobě fyzické uložena pokuta do výše 10 000 000 Kč.

Poznámky:

Autor příspěvku upozorňuje, že tento text ani jeho části **nelze v žádném případě považovat za výklad zákonů** na ochranu ovzduší, ale jde pouze o presentaci osobních zkušeností a praxe autora a určitý komentář a návod k dalšímu postupu. K výkladu jsou v ČR kompetentní pouze soudy všech stupňů. Tento materiál není oficiálním materiálem ČIŽP ani jiného orgánu. Autor tohoto příspěvku využil zkušenosti svých kolegů (i kolegyň) v oblasti ochrany ovzduší. Protože už pouhý jejich výčet by způsobil překročení rozsahu příspěvku, neuvádí jejich jména a pouze jim děkuje.

Vzhledem ke krátké době platnosti nových předpisů nejsou některé povinnosti plně vyjasněny či jsou v předpisech dokonce určité chyby. Je tedy třeba velké trpělivosti při studiu a aplikaci nových předpisů do praxe. V případě jakýchkoliv nejasností či pochybností je nutná rychlá konzultace na kompetentním orgánu. Předejdete tím závažným komplikacím.

Autor se omlouvá za případné chyby, překlepy a nedostatky tohoto materiálu. Jsou způsobeny náročností předpisů a jejich okamžitým nabytím právní moci a také chvatem, s jakým tento syllabus musí reagovat na novely. Tento předpis odráží znalosti autora k 18.1.2018. Velmi přivítám podněty a návrhy ke zlepšení a diskusi s jinými odborníky na téma ochrana ovzduší.

1/2018

Produkty z nakladatelství Envi Group

 Doporučujeme!	<ul style="list-style-type: none"> PRŮVODCE PODNIKOVOU EKOLOGIÍ - Interaktivní eBook Povinnosti s komentáři. INFOservis za Vás sleduje změny legislativy a jejich dopady do podnikové praxe. Filtrování povinností podle Vašich činností, možnost sestavení vlastní příručky. Snadná tvorba individuálních registrů právních požadavků - ideální a velmi efektivní pro systémy EMS! Přehledy povinností s aktivními odkazy na plná znění právních předpisů. Audit právní shody. Vzory a příklady podnikové provozní dokumentace! Součástí Průvodce je aplikace ILNO A ETIKETY NO (popis aplikace je uveden níže). 	2 500 Kč + DPH roční přístup
	<ul style="list-style-type: none"> POVINNOSTI FIREM V PODNIKOVÉ EKOLOGII - Základní publikace Tato publikace Vám pomůže snadno zjistit, které povinnosti se Vaší firmy týkají a zároveň Vám nabídne jejich základní řešení. V publikaci je pro každou oblast přehled povinností s uvedením příslušných paragrafů a prováděcích právních předpisů, rozbor jednotlivých povinností, dotazníky pro snadné určení povinností, které se vztahují na Vaši firmu a další informace. Publikaci doplňují internetové e-Doplňky s dalšími dokumenty. 	350 Kč + DPH
	<ul style="list-style-type: none"> PŘÍRUČKA PRO OBLAST ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ - kompletní manuál Chemické látky, závažné havárie, odpady, využívání a ochrana vod, ochrana ovzduší, IPPC, IRZ, obaly, ISO 14001. Ucelený a podrobný manuál podnikového ekologa. Rozbory legislativy, povinnosti a jejich řešení. Pro zachycení legislativních změn je publikace čtvrtletně aktualizována. Včetně CD, na kterém naleznete EKOaudit, vzory formulářů, příklady provozních řádů, havarijních plánů, platnou legislativu a další dokumenty. 	2 490 Kč + DPH, aktualizací servis: 2 490 Kč ročně
	<ul style="list-style-type: none"> PŘÍRUČKA PRO OBLAST ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ - elektronická verze na CD PDF verze tištěné publikace Příručka pro oblast životního prostředí. Roční aktualizací servis v ceně. 	1 500 Kč + DPH
	<ul style="list-style-type: none"> VZOROVÁ DOKUMENTACE - elektronický balík dokumentů na CD Vzorová dokumentace představuje balík nejpoužívanějších dokumentů, které firma potřebuje na úseku podnikové a průmyslové ekologie. Dokumenty jsou ve formátu MS Word pro možnost snadné úpravy pro Vaše podmínky. 	900 Kč + DPH
	<ul style="list-style-type: none"> ILNO A ETIKETY NO - IDENTIFIKAČNÍ listy a označení nebezpečných odpadů Soubor všech identifikačních listů nebezpečných odpadů včetně tvorby etiket pro označení nádob. Aplikace obsahuje databázi všech nebezpečných odpadů (cca 408 odpadů) s předvyplněnými charakteristikami pro vytvoření ILNO a etiket. Stačí jen zadat údaje o firmě a pak už jen tisknout. Všechny obsahové údaje je možné editovat. Součástí aplikace je on-line PRŮVODCE PODNIKOVOU EKOLOGIÍ (bližší popis Průvodce je uveden výše). 	2 500 Kč + DPH roční přístup
Ekologická újma snadno a rychle	<ul style="list-style-type: none"> INTERAKTIVNÍ FORMULÁŘ PRO ZÁKLADNÍ HODNOCENÍ RIZIKA EKOLOGICKÉ ÚJMY Pro snadné zpracování základního hodnocení vlastními silami jsme pro Vás připravili aktivní formulář. Obsahuje všechny výjimky a souvztáznosti z předpisů a metodického pokynu. Při vyplňování formuláře tedy nemusíte nic dalšího studovat. Filtrování usnadňující vyplnění a omezující chyby • automatické vzorce • pohodlné vyplnění v Excelu • odkazy na předpisy a mapy • komentáře. ZPRACOVÁNÍ ZÁKLADNÍHO HODNOCENÍ RIZIK FORMOU SLUŽBY Kompletní zpracování základního hodnocení (cena cca 1500 Kč/provozovna). 	750 Kč + DPH
Posouzení objektu podle PZH	<ul style="list-style-type: none"> POSOUZENÍ OBJEKTU PODLE ZÁKONA O PREVENCI ZÁVAŽNÝCH HAVÁRIÍ Zpracování protokolu o nezařazení podle zákona 224/2015 Sb. Od 1.10.2016 musí být pro objekty, ve kterých se nachází chemické látky/směsi zpracované posouzení. 	cca 1 500Kč + DPH
Poradenství	<ul style="list-style-type: none"> Ekologický audit - posouzení stavu plnění povinností v oblasti ŽP, registr právních požadavků KONZULTACE - chemie, PZH, odpady, voda, ovzduší, IPPC, IRZ, ISPOP, obaly, ekologická újma Zpracování dokumentace v oblasti podnikové ekologie (PŘ, havarijní plány ...) Zpracování dokumentace pro EMS podle ISO 14001:2015 Identifikační listy a označování nebezpečných odpadů Výkon funkce externí ekolog vč. EMS 14001:2015 Zpracování písemných pravidel (bezpečnostní karty) pro chemické látky a směsi Zpracování a úprava bezpečnostních listů (ČJ, SK, NJ, AJ) Zpracování oznámení nebezpečných směsí na MZd (databáze CHLaP) a na ECHA (notifikace) 	

Přehled aktuálních seminářů a kurzů: více na www.envigroup.cz

PODNIKOVÝ EKOLOG 2018 pro začínající: 4denní pracovní kurz pro začínající podnikové ekology		Ing. Zdeněk Fildán, ENVIGROUP
Praha: ▪ 1. část: 13-14.3.18 ▪ 2. část: 21-22.3.18	▪ Čtyřdenní pracovní kurz pro začínající podnikové ekology. Praktická výuka zjištění povinností subjektů v oblasti PE: tvorba dokumentace, příklady evidencí a hlášení. ▪ Povinnosti firem a jejich podrobné řešení. Legislativa ŽP vztahující se na podnikovou praxi, vytvoření registru právních požadavků. ▪ Kompletní vzorová dokumentace a software ekologa: roční aplikace Průvodce PE + aplikace ILNO a značení odpadů, kniha Povinnosti firem, CD Příručka pro oblast ŽP. Informační služba o změnách legislativy INFOservis.	
PODNIKOVÝ EKOLOG 2018: 2denní kurz		Ing. Zdeněk Fildán, ENVIGROUP
▪ 19-20.2.18 Praha ▪ 22-23.2.18 Brno ▪ 9-10.4.18 Praha ▪ 23-24.4.18 Olomouc ▪ 21-22.5.18 Ostrava	▪ Dvoudenní intenzivní kurz pro funkci podnikový ekolog, praktický návod na zjištění povinností firmy. ▪ Podrobný přehled povinností firem a způsob jejich řešení. ▪ Legislativa ŽP vztahující se na podnikovou praxi, vytvoření registru právních požadavků. ▪ Kompletní vzorová dokumentace a software ekologa: roční aplikace Průvodce PE, kniha Povinnosti firem, CD Příručka pro oblast ŽP. Informační služba o změnách legislativy INFOservis.	
LEGISLATIVA ŽP V KOSTCE		Ing. Zdeněk Fildán, ENVIGROUP
▪ 12.2.18 Praha ▪ 26.4.18 Brno ▪ 16.5.18 Praha	▪ Rychlý přehled povinností firem a způsob jejich řešení. Legislativa ŽP vztahujících se na podnikovou praxi se zaměřením na důležité či problematické body. ▪ Kompletní dokumentace a software podnikového ekologa: roční aplikace Průvodce PE a kniha Povinnosti firem v PE. Informační služba o změnách legislativy INFOservis.	
OVZDUŠÍ 2017: novely předpisů, povinnosti firem, ISPOP, SPE a poplatky		Ing. Zbyněk Krayzel, Ing. Pavel Machálek
▪ 1.3.18 Praha ▪ 21.2.18 Brno	Novela zákona o ovzduší a prováděcích předpisů. Povinnosti provozovatelů vyplývající z aktuální legislativy. Kategorizace zdrojů, sčítání kapacit, měření emisí, povolovací agenda, provozní řady... Ohlašování agendy ovzduší za rok 2015, ISPOP, aktuální formulář F_OVZ_SPE, formulář pro poplatky, zjednodušení pro kotelny, čerpací stanice	
ODPADY: aktuální změny legislativy a jejich dopady pro praxi		Ing. Eva Směšná
▪ 18.4.18 Praha ▪ 31.10.18 Praha	Novely zákona o odpadech a prováděcích předpisů. Elektronické ohlašování přepravy nebezpečných odpadů. Změny v evidenci a ohlašování odpadů a zařízení. Nové označování nebezpečných odpadů a ILNO. Změny ve zpětném odběru baterií, elektrozařízení. Nová úprava zpětného odběru pneumatik. Nové strategické dokumenty státu pro odpadové hospodářství. Příprava nové legislativy.	
ODPADY: Odpady - evidence a ohlašování, evidence přepravy nebezpečných odpadů - systém SEPNO		Ing. Gabriela Bulková, MŽP
▪ 25.1.18 Praha	Změny v oblasti evidence a ohlašování: změny zákona o odpadech a prováděcích předpisů. Vedení průběžné evidence a ohlašování odpadů a zařízení (odpady, autovraky, elektrozařízení, elektroodpady, zařízení, skladů a sběrných dvorů, dopravní odpadů). Elektronické ohlašování přepravy nebezpečných odpadů od 1.1.2018.	
ADR PRO "NE"DOPRAVCE: Běžný podnik a jeho povinnosti k ADR		Ing. Daniel Chrobok
▪ 17.5.18 Praha ▪ 21.11.18 Praha	Pravidla pro přepravu nebezpečných věcí po silnici platí nejen pro profesionální dopravce. Část povinností se týká také běžných firem. Provádíte některé z následujících činností: Vozíte občas nějaké chemické látky či směsi (výrobky s nějakou nebezpečnou vlastností)? Nebo převážíte nebezpečný odpad? Odesíláte větší množství nebezpečných odpadů? Vykládáte či nakládáte chemické látky či směsi - příjem, vykládka či nakládka nebezpečných chemických látek/směsí?	
EKOLOGICKÁ ÚJMA: základní hodnocení rizik po změnách legislativy + PZH + IRZ		Ing. Zdeněk Fildán, Envigroup
▪ 19.4.18 Praha ▪ 1.11.18 Praha	Praktický způsob zpracování základního hodnocení rizik v interaktivním formuláři. Změny legislativy od roku 2013 (klasifikace chem. směsí, zranitelné oblasti, evropsky významné lokality, zdroje znečišťování ovzduší). Interaktivní formulář pro základní hodnocení rizik je součástí kurzu. Dále prevence závažných havárií + Integrovaný registr znečišťování.	
SYSTÉM EMS: novinky a změny v normě ISO 14001:2015		Ing. Jiří Séger
▪ 10.5.18 Praha	Novinky a změny v normě ISO 14001:2015 oproti současné verzi normy. Norma ISO 14001:2015 - výklad požadavků normy, rozdíly oproti ISO 14001:2004. Postup při implementaci požadavků normy/přechodu na její požadavky u EMS zavedeného podle ISO 14001:2004. Stručná informace o požadavcích právních předpisů v ochraně ŽP. Metody identifikace a hodnocení environmentálních aspektů.	
CHLS v praxi: základy chemické legislativy a aktuální změny (povinnosti uživatelů/výrobců/dovozců/distributorů)		Ing. Hana Krejsová
▪ 26.2.18 Praha ▪ 8.3.18 Brno	Základní seminář o povinnostech v dodavatelském řetězci při uvádění chemických látek a směsí na trh či do oběhu. Povinnosti uživatelů, výrobců, dovozců a distributorů. Základy REACH a CLP. Oznamování látek na MZD a ECHA. Bezpečnostní listy. Povolování a omezování látek (SVHC látky). Klasifikace, balení a označování podle CLP - základní principy. Zákon 258/2000 Sb.: nakládání s chemickými výrobky.	
2-denní intenzivní kurz: Chemická legislativa (REACH, CLP a další) + tvorba bezpečnostních listů		Ing. Hana Krejsová
Chemická legislativa pro výrobce, dovozce, distributory a následné uživatele pro praxi		
▪ 11-12.4.18 Praha	Prakticky zaměřený intenzivní kurz pro osoby odpovědné za uvádění chem. látek/směsí na trh/do oběhu či jejich používání při své průmyslové nebo profesionální činnosti. Kurz s představením základních povinností, které ukládá evropská i česká chemická legislativa. Podrobněji jsou řešeny praktické povinnosti při uvádění na trh (označování, oznamování, bezpečnostní list). Tvorba, úprava a kontrola bezpečnostních listů "krok za krokem".	
Běžný podnik: CHEMICKÉ LÁTKY a BOZP (pro podniky nakládající s CHLS, školy, laboratoře a další)		Ing. Hana Krejsová
▪ 5.3.18 Praha ▪ 28.5.18 Praha ▪ 26.11.18 Praha	▪ 18.4.18 Brno ▪ 15.11.18 Brno	Vztah mezi legislativou v oblasti BOZP a chemickými látkami. Povinná dokumentace při práci s CHLS - písemná pravidla pro CHLS, sestavení, vztah k CLP. Značení CHLS (při uvádění na trh, pro vlastní potřebu, značení zařízení...). Školení pracovníků - co a jak školit při nakládání s chemickými látkami. Bezpečnostní listy a expoziční scénáře v podnikové praxi v souvislosti s BOZP. Novela zákona 258/2000 Sb. - začlenění klasifikace CLP a další změny v oblasti CHLS na pracovišti
Skládování a používání chemických látek (a odpadů) ve skladech a na pracovištích		Ing. Hana Krejsová
▪ 16.4.18 Praha ▪ 12.11.18 Praha	Požadavky na skládování CHLS (chemické předpisy, BOZP, vodní zákon). Dokumentace při práci s CHLS - písemná pravidla pro CHLS, sestavení, vztah k CLP. Značení CHLS (při uvádění na trh, pro vlastní potřebu, značení zařízení...). Školení pracovníků. Bezpečnostní listy a expoziční scénáře v podnikové praxi	
BEZPEČNOSTNÍ LIST: sestavování a kontrola BL, odborná způsobilost		Ing. Hana Krejsová
▪ 12.3.18 Praha ▪ 17.5.18 Brno	Specializovaný seminář: Tvorba, úprava a kontrola bezpečnostních listů "krok za krokem". Nejčastější chyby v bezpečnostních listech. Formát BL po 1.6. 2017. Základní informace o expozičních scénářích. Oznamování chemických směsí. Získání odborné způsobilosti pro tvorbu bezpečnostních listů.	
Rozšířený bezpečnostní list - expoziční scénáře		Ing. Hana Krejsová
▪ 20.4.18 Praha	Specializovaný seminář: Rozšířený bezpečnostní list - expoziční scénáře a jejich využití v praxi. Nařízení REACH klade nové požadavky týkající se informování o podmínkách pro bezpečné použití chemických látek nebo směsí v dodavatelském řetězci. Za poskytování informací o podmínkách bezpečného používání chemických látek nebo směsí jsou zodpovědní: výrobci, dovozci a následní uživatelé. Uživatelé zase odpovídají za jejich použití v praxi. Určeno zejména pro výrobce chemických směsí a uživatele chemických látek.	
KLASIFIKACE CHEMICKÝCH LÁTEK A SMĚSÍ PODLE CLP		Ing. Hana Krejsová
▪ 25.4.18 Praha	Stručný průřez aktuálními novelami nařízením CLP. Metody výpočtu pro akutní toxicitu směsí, žíravost, dráždivost a nebezpečnost pro vodní prostředí. Praktická výuka překlasičování směsí podle CLP, obecné příklady a konkrétní příklady směsí.	
BIOCIDY A DETERGENTY V PRAXI - povinnosti při uvádění na trh		Ing. Hana Krejsová
▪ 28.2.18 Praha	Biocidy: nařízení 528/2012, povolování přípravků, biocidy vyvíjené na místě (in situ), ošetřené předměty, označování biocidních přípravků a ošetřených předmětů, uvádění biocidních přípravků na český trh, nový český biocidní zákon. Detergenty: nařízení 648/2004, označování detergentů, alergenní látky v detergencích, oznamování detergentů.	